

การสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

นายธนา ส้ารวมจิตร และคณะ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน สพฐ. ปีงบประมาณ 2561

การสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

บทคัดย่อ
ของ
นายธนา ส้ารวมจิตร และคณะ

เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ธนา สารรวมจิตร และคณะ. (2562). การสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม. งานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาชุดการสอน ครูที่ปรึกษางานวิจัย : คุณครูนิธินันท์ เครือคำ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย (1) เพื่อสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด ของโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ปีการศึกษา 2561 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม และแบบประเมินความพึงพอใจต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม มีความพึงพอใจกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม อยู่ในระดับมาก

THE CREATION OF PROFESIONAL GUIDANCE INSTRUCTION SETS OF
MATHAYONSUKSA THREE STUDENTS OF NONCHAROENPTTAYAKOM
SCHOOL

AN ABSTRACT BY THANA SAMRUAMCHIT ET. AL.

PROPOSE TO THE OFFICE OF EDUCATION COMMISSION
MINISTRY OF EDUCATION

Thana Samruenchit and Faculty. (2019). *The creation of professional guidance instruction sets of Mathayomsuksa 3 students of Noncharoenpitthayakom School*. Research to create and develop teaching sets. Research Advisor : Nithanan Kruekham

The purpose of this research was (1) to create a professional guidance instruction set of MathayomSuksa 3 students, Noncharoenpitthayakom School (2) To study the students' satisfaction with the vocational instruction set of MathayomSuksa 3 students, Noncharoenpitthayakom School Sample Is a grade 9 student of all of Noncharoenpitthayakom School, academic year 2018. The study were professional guidance instruction sets of MathayomSuksa 3 students, Noncharoenpitthayakom School. And the satisfaction assessment form for the career guidance instruction set of MathayomSuksa 3 students, Noncharoenpitthayakom School The statistics used in data analysis are mean and standard deviation.

Research results can be summarized as follows:

1. MathayomSuksa 3 students, Noncharoenpitthayakom School Were satisfied with the use of professional guidance instruction sets of MathayomSuksa 3 students, Noncharoenpitthayakom School At a high level

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปี 2561 จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของท่านอาจารย์ศักดิ์สิน ช่องดารากุล ท่านอาจารย์ ดร.กานดา พูลลาภทวี ท่านอาจารย์อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสวรรค์ ท่านอาจารย์ทรงเดช ขุนแท้ และท่านอาจารย์ รศ. ดร. จิตติมา วรรณศรี อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญกิตติมศักดิ์ได้รับเชิญจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กรุณาให้คำแนะนำ เต็มเต็ม แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการทำงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยและคณะผู้ศึกษาซึ่งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณครูลำยอง เครือคำ คุณครูอัจฉรา วงศ์อามาตย์ และคุณครูนิรันตน์ เครือคำ ที่ให้ความกรุณาในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ พร้อมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการภูวนาถ ยุพานวิทย์ ท่านผู้อำนวยการกิตติศักดิ์ ไทเวชกิติ และหัวหน้างานวิชาการโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคมที่ให้ความอนุเคราะห์ และช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อนร่วมงาน คณะครูและบุคลากรโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคมทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้วิจัยและคณะมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่ผู้อ่านได้รับจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นคุณงามความดีของบิดามารดา คณาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณของผู้วิจัยและคณะทุกท่าน

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	5
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม พุทธศักราช 2560.....	6
ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์.....	7
เอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้.....	12
เอกสารที่เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	16
เอกสารที่เกี่ยวกับชุดการสอน.....	19
เอกสารที่เกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนว.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวด้านอาชีพ.....	26
เอกสารที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	35
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมแนะแนว.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	42
การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การจัดกระทำข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49

5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	53
	ความสำคัญของการวิจัย.....	53
	ขอบเขตของการวิจัย.....	53
	สมมติฐานในการวิจัย.....	54
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
	การดำเนินการทดลอง.....	54
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
	การอภิปรายผล.....	55
	ข้อเสนอแนะ.....	57
	บรรณานุกรม.....	58
	ภาคผนวก.....	65
	ก ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ.....	67
	ข ผลการประเมินชุดการสอนรายกิจกรรม.....	174
	ค ประวัติผู้วิจัย.....	183

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงตัวอย่างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพ.....	46
2 คะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำใบงานแบบฝึก ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	50
3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	50
4 ประสิทธิภาพของชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	51
5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทุกข้อ และจำแนกรายข้อ	51
6 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม ทักษะของฉันทัน	175
7 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ	176
8 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ	177
9 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน	178
10 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย	179
11 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ	180
12 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน	181
13 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดการสอน แนะแนวอาชีพ กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง	182

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในสภาพการณ์ปัจจุบัน การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมนั้นมีความหลากหลาย ล้วนเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การประกอบอาชีพ และค่านิยมในการครองชีพซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ และการปรับตัวของประชากรในเกือบทุกประเทศ โดยเฉพาะเยาวชนในวัยศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นวัยที่สำคัญในการวางรากฐานให้กับตนเองเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนอันจะนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต การที่จะไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จในชีวิตได้นั้นถือเป็นเรื่องยากที่จะเลือกทิศทางที่เหมาะสมให้กับตนเอง ดังนั้นกระบวนการแนะแนวจึงเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งที่จะมุ่งส่งเสริมบุคคลในทุกช่วงวัยของชีวิต โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเรียน ให้รู้จักตนเอง พึ่งพาตนเอง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีศีลธรรม จริยธรรม มีทักษะชีวิตจนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ การแนะแนวถือว่าเป็นบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคนแบบองค์รวม ทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ตลอดจนสามารถบูรณาการความคิด ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเข้าสู่วิถีชีวิตของสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความสำคัญมากเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนว ในการจัดกิจกรรมแนะแนวควรจัดให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ การแนะแนวด้านการศึกษา ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรระบบการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล วิธีการและเทคนิคในการศึกษาเล่าเรียน การวางแผนเลือกการศึกษาต่อ ตลอดจนทราบถึงคุณสมบัติที่สถานศึกษาต่างๆ กำหนดไว้ การแนะแนวด้านอาชีพ เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บุคคลได้รู้จักตนเองในด้านความถนัด ความสามารถ รู้จักการวางแผนการศึกษาและอาชีพให้สอดคล้องกัน ได้ทราบแหล่งข้อมูลทางอาชีพ คุณสมบัติประจำตัวของผู้ประกอบการอาชีพ รายได้และโอกาสในการประกอบอาชีพและวิธีการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ การแนะแนวด้านชีวิตส่วนตัวและสังคม เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บุคคลได้รู้จัก เข้าใจบุคลิกภาพของตนเอง เข้าใจพฤติกรรมบทบาท การสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และบุคคลต่างๆ ไป ตลอดจนสร้างเจตคติในการพึ่งพิงตนเองตั้งนั้น การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของทุกสถานศึกษาที่จะต้องสอนกิจกรรมแนะแนว

โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการสอนกิจกรรมแนะแนวในทุกห้องเรียน จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมี

ความต้องการการแนะแนวในเรื่องวิธีการเรียนให้ประสบความสำเร็จ การวางแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคตกล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังไม่ทราบว่าตนเองต้องปฏิบัติตนอย่างไร เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วจะสามารถศึกษาต่อที่ไหนได้บ้าง ต้องเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อในสาขาที่ตนเองเลือกได้อย่างไร เมื่อจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง และควรเลือกอาชีพอย่างไรให้เหมาะสมกับความถนัด ความสนใจ และสอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน ดังนั้น วิธีการที่จะช่วยให้ นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของวิธีการเรียนให้ประสบความสำเร็จ การวางแผนการศึกษาต่อและการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนได้คือ การจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาและอาชีพให้กับนักเรียน โดยการพัฒนาชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เพราะชุดการสอนแนะแนวอาชีพจะช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นมาเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทาง และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูแนะแนวสามารถนำกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปใช้ในจัดการเรียนการสอนแนะแนวต่อไป เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในการเรียน สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้ตามตรงความถนัดของตนเอง และยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1 E2 80 : 80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนชีวิต กำหนดเป้าหมาย เส้นทางไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ และสามารถเลือกประกอบอาชีพให้ตรงกับความถนัด หรือความสนใจของตนเอง โดยมีประชากรและกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มเดียวกัน

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มเดียวกัน ได้มาจากการเลือกแบบตามสะดวก ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด ของโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 102 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ การใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2561
2. **อาชีพ** หมายถึง กิจกรรมการทำงาน หรือการประกอบกรที่ไม่เป็นโทษแก่สังคม และมีรายได้ตอบแทน โดยอาศัยแรงงาน ความรู้ ทักษะ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ แตกต่างกันไปตามลักษณะของการประกอบอาชีพ ในแต่ละกลุ่มอาชีพ
3. **ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ** หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการสอนในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาด้านอาชีพซึ่งประกอบด้วย สารระสำคัญ จุดประสงค์ สารการเรียนรู้ ขั้นตอนการสอนกิจกรรม การวัดและการประเมินผล แหล่งการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ เพื่อสอนกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพแต่ละชุดประกอบด้วย คำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู คู่มือนักเรียน สื่อในการจัดกิจกรรม และแบบประเมินชุดการสอน
4. **แบบประเมินความพึงพอใจต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพ** หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ
5. **ตัวแปรอิสระ** หมายถึง ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม
6. **ตัวแปรตาม** หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. มีชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถใช้ชุดการสอนได้ด้วยตนเอง และครูผู้สอนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นสามารถสอนแทนได้
2. นักเรียนได้สื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ทำให้รู้จักตนเองมากขึ้น สามารถบอกความถนัด หรืออาชีพที่ตนเองสนใจได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ศึกษาเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพ
ศึกษาทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ตามลักษณะของบุคลิกภาพ 6 ประเภท
ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

การสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้น ม. 3 จำนวน 8 ชุด
การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอน
เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

ได้ชุดการสอนทำให้นักเรียนรู้จักตนเองมากขึ้น
สามารถกำหนดเส้นทางการศึกษาไปสู่อาชีพที่ตนเลือกได้
นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพในระดับมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการวิจัยการพัฒนาชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาสาระ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม พุทธศักราช 2554
3. ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์
4. เอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้
5. เอกสารที่เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
6. เอกสารที่เกี่ยวกับชุดการสอน
7. เอกสารที่เกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนว
8. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวด้านอาชีพ
9. ความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

1.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและ

ปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้เรียน
บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

1.2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

1.2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

1.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็น
ประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ
ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม พุทธศักราช 2560

2.1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็น
มนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบ
วินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่น
อย่างมีความสุข โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ได้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

2.2.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์
สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ
สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือ
และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว 20 ชั่วโมง
ต่อภาคเรียน

2.2.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือ
แบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของ
ผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกชั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและ
ปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้เรียน
บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

- กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหารนักเรียนต้อง
เข้าร่วมกิจกรรม 20 ชั่วโมงต่อภาคเรียน

- กิจกรรมชุมนุม ชมรม นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรม 20 ชั่วโมงต่อภาคเรียน

2.2.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้
เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ
ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม
ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 45 ชั่วโมง ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 60 ชั่วโมง

3. ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์

3.1 ความคิดพื้นฐานในการสร้างทฤษฎีการเลือกอาชีพ

จอห์น แอล ฮอลแลนด์ (John L. Holland) เป็นผู้สร้าง "แบบสำรวจความพอใจในอาชีพ" (The Vocational Preference Inventory) ได้สร้าง "ทฤษฎีการเลือกอาชีพ" ขึ้นโดยมีความคิด พื้นฐาน 4 ประการ (Holland. 1973 : 2 - 4) ดังนี้

3.1.1 บุคลิกภาพของบุคคลทั่วไปแบ่งได้เป็น 6 ลักษณะตามความสนใจอาชีพประเภท ต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ งานช่างฝีมือและกลางแจ้ง งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค งานบริการการศึกษาและ สังคม งานสำนักงานและเสมียน งานจัดการและค้าขาย งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรมบุคลิกภาพ แต่ละลักษณะเป็นผลจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ กับแรงผลักดันส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วยศักดิ์ตระกูล บิดามารดา ระดับชั้นทางสังคม และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ประสบการณ์เหล่านี้จะก่อให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนี้จะ กลายเป็นความสนใจ และจากความสนใจจะนำไปสู่ความสามารถเฉพาะ ท้ายที่สุดความสนใจและ ความสามารถเฉพาะจะกำหนดให้บุคคล คิด รับรู้ และแสดงเอกลักษณ์ของตน

3.1.2 สิ่งแวดล้อมของบุคคลก็แบ่งได้เป็น 6 อย่างตามความสนใจอาชีพประเภทต่าง ๆ ข้างต้น เช่นเดียวกัน สิ่งแวดล้อมแต่ละอย่างนี้ถูกครอบงำโดยบุคลิกภาพ และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็น ถึงปัญหาและความกดดันบางประการและโดยเหตุที่บุคลิกภาพต่างกัน ทำให้ความสนใจและความ ถนัดต่างกันด้วย บุคคลจึงมีแนวโน้มจะหันเข้าหาบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน ดังนั้น บุคคลในกลุ่มเดียวกันจึงมักจะมีอะไรคล้าย ๆ กัน

3.1.3 บุคคลจะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะและใช้ความสามารถของเขาทั้ง ยังเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงทัศนคติ ค่านิยม และบทบาทของเขา

3.1.4 พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุนี้ เมื่อเรา ทราบบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมบุคคลก็จะทำให้เราทราบถึงผลที่จะติดตามมาด้วย ซึ่งได้แก่การ เลือกอาชีพ การเปลี่ยนแปลงงาน ความสำเร็จในอาชีพ ความสามารถเฉพาะ พฤติกรรมทางการศึกษาและ สังคม

นอกจากความคิดพื้นฐาน 4 ประการข้างต้นแล้ว ฮอลแลนด์ยังมีแนวคิดปลีกย่อยเพิ่มเติม อีก 4 ประการ (Holland. 1973 : 4 - 5) ดังนี้

1. ความสอดคล้องต้องการ (Consistency) บุคลิกภาพบางลักษณะมีความสอดคล้องต้องการ เช่น บุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้งกับบุคลิกภาพ ของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค หรือบุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียนกับบุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม

2. ความแตกต่างกัน (Differentiation) โดยปกติ บุคคลจะมีบุคลิกภาพเด่นชัดอยู่ลักษณะ หนึ่ง แม้จะมีบุคลิกลักษณะอื่น ๆ ปะปนอยู่บ้าง แต่บางคนอาจจะมีบุคลิกภาพลักษณะต่าง ๆ อยู่ใน ระดับใกล้เคียงกันจนยากต่อการชี้ชัดลงไปว่า บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพลักษณะใด

3. ความเหมาะสมกัน (Congruence) บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมต้องมีความเหมาะสม กัน เช่น สิ่งแวดล้อมของผู้มีความสนใจประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้ง ย่อมเหมาะสมกับ บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทนี้มากกว่าบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจประเภทอื่น

4. การคาดคะเน (Calculus) โดยเหตุที่บุคลิกภาพแต่ละลักษณะและสิ่งแวดล้อมแต่ละ อย่างมิได้ แยกจากกันโดยเด็ดขาด และต่างก็มีความสัมพันธ์ภายในกันอยู่ ดังนั้นเมื่อบุคคลมี บุคลิกภาพลักษณะหนึ่งก็ทำให้สามารถคาดคะเนถึงบุคลิกภาพลักษณะอื่นได้ด้วย

3.2 ที่มาของทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์

"ทฤษฎีการเลือกอาชีพ" ของฮอลแลนด์เป็นผลจากการสังเกตของเขาและของคนอื่น ๆ เกี่ยวกับ ความสนใจ ลักษณะและพฤติกรรมของบุคคล และมีส่วนสัมพันธ์กับทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guilford. 1954) ซึ่ง ได้วิเคราะห์บุคลิกภาพและความสนใจของบุคคลออกเป็น 6 ประเภท คือ ด้านจักรกล ด้านวิทยาศาสตร์ ด้าน บริการสังคม ด้านสารบรรณ ด้านธุรกิจ และด้านศิลปะ นอกจากนี้ ทฤษฎีของฮอลแลนด์ยังมีส่วนคล้ายคลึงกับ กับทฤษฎีของนักจิตวิทยาอื่นอีกหลายท่าน

โดยเฉพาะการประเมินสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยจำแนกลักษณะของบุคคล มีแนวความคิด มาจากลินตัน (Linton. 1945) ซึ่งกล่าวว่า "แรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อมจะถูกถ่ายเทไปยังบุคคล" อนึ่ง ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่อง ความต้องการ (needs) และแรงกดดัน (pressures) ของเมอร์เรย์ (Murray. 1938) ก็เป็นแรงกระตุ้นอีกอย่าง หนึ่งที่ทำให้ฮอลแลนด์คิดทฤษฎีของเขาขึ้น

จากการศึกษาทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ สรุปได้ว่า "ทฤษฎีการเลือกอาชีพ" ของฮอลแลนด์ มีแนวคิดพื้นฐาน คือ การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพ และแบบสำรวจความสนใจคือแบบ สำรวจบุคลิกภาพ

ฮอลแลนด์ได้กล่าวถึง "การเลือกอาชีพ" ไว้ว่า "การเลือกอาชีพ คือ การกระทำที่สะท้อนให้เห็นถึง แรงจูงใจ ความรู้ บุคลิกภาพ และความสามารถของบุคคล อาชีพเป็นวิถีชีวิต ส่วน สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็น งานและทักษะ"

3.2.1 การกำหนดลักษณะบุคลิกภาพ ฮอลแลนด์ได้จำแนกลักษณะบุคลิกภาพตามความสนใจอาชีพ ต่าง ๆ 6 ประเภท โดยมี เป้าหมายดังนี้

1. ชี้แนะประสบการณ์ที่จะนำไปสู่ลักษณะเฉพาะของบุคคล
2. อธิบายให้ทราบว่า ประสบการณ์นำไปสู่ลักษณะเฉพาะได้อย่างไร และลักษณะเฉพาะนำไปสู่ พฤติกรรมได้อย่างไร

3. แยกแยะความเหมาะสมระหว่างบุคลิกภาพแต่ละลักษณะกับเหตุการณ์ทั้งเก่า และใหม่

กลุ่มที่ 1 Realistic บุคลิกภาพแบบจริงจังไม่คิดฝัน นิยมความจริงและ สิ่งที่เป็นรูปธรรม บุคลิกภาพ คือคนที่ชอบกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุม การปฏิบัติการ เกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก หรือ จำพวก เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ ชอบแก้ไขซ่อมแซมวัสดุต่างๆ ทั้งไม้ และโลหะ มีความถนัดทางช่าง ชอบทำ กิจกรรมกลางแจ้ง ชอบงานประเภทใช้กำลังกาย ชอบ การเคลื่อนไหว และใช้ทักษะ เป็นลักษณะงานของ

ผู้ชายชอบงานประเภทที่จะเห็นปัญหาและ แก้ไขได้ชัด เลี้ยงกิจกรรมแบบต้องใช้วาจาอธิบาย สนใจ คณิตศาสตร์ ไม่ชอบงานใช้ภาษาหรือ การศึกษา หรืองานที่เกี่ยวข้องกับคน นอกจากนี้ยังเป็นคนขี้อายถ่อมตน เกรงใจคน คล้อยตามระบบ กฎเกณฑ์ บางครั้งอาจเป็นคนขวานผ่าซาก ไม่มีพิธีรีตอง เก็บตัว พากเพียร เสมอ ต้นเสมอปลาย บุคคลพวกนี้อาจจะขาดทักษะทางสังคมความสามารถ สิ่งที่คนประเภทนี้อาจจะทำได้ดีคือ อ่าน พิมพ์เขียว แก้ไขตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ ชอบทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือชนิดต่างๆ มีความรู้ทาง คณิตศาสตร์ อาชีพ ที่สอดคล้อง ได้แก่ วิศวกร เจ้าหน้าที่เกษตรกรรม ช่างเทคนิค ช่างฝีมือ ช่างซ่อมช่างฟิต ช่างสำรวจ ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ ช่างตัดเสื้อ ช่างก่อสร้าง ช่างเครื่อง ช่าง ประปา นักประมง นักเดินทาง พนักงานป่าไม้ นักกีฬา นักเดินเรือ นักประดาน้ำ นักประดิษฐ์วัสดุ ครูสอนอุตสาหกรรมศิลป์ ครูสอนการเกษตร เจ้าหน้าที่เอ็กซ์เรย์ เป็นต้น ถือเป็นอาชีพที่คนในกลุ่ม นี้จะสามารถทำได้ดีกว่าบุคคลในกลุ่มอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 Investigative บุคลิกภาพแบบที่ต้องใช้หาปัญหาและ ความคิดนักวิชาการ หรือผู้ใช้ กิจกรรมทางปัญญาในการแก้ไขปัญหา และแสวงหาความรู้ บุคลิกภาพ จะเป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นคนชอบ การวิเคราะห์ และการประเมิน เป็นคนอยากรู้อยากเห็น ช่างสังเกต ช่างสงสัย ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ แถมยังมี เหตุผล ละเอียดรอบคอบ เป็นคนค่อนข้างอนุรักษ์นิยม นิยชอบเก็บตัว ไม่ชอบสังคมมาก ชอบงานอิสระ ไม่ ชอบเอาอย่างใคร พึ่งพาตนเองได้ มีความมั่นใจในตนเอง ชอบคิดชอบฝัน ชอบแก้ปัญหาทาง คณิตศาสตร์ ชอบ วิจัยในโครงการทางวิทยาศาสตร์ ชอบหา งานที่ซับซ้อน หรืองานทดลองแบบ ประเภทท้าทายความสามารถ ไม่ชอบทำการค้า หรือการโฆษณาชักชวน ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ สนใจ การจัดการและวางแผนงาน เป็นคนมุ่ง งานเป็นใหญ่ และสนใจในสิ่งที่เป็นนามธรรม บุคคล ประเภทนี้อาจจะขาดทักษะในการเป็นผู้นำ ความสามารถ เป็นคนมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และมี ความสามารถที่จะฝึกอบรมทางช่างบางสาขาได้ มีความสามารถ ทา งานโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ ทา งานเกี่ยวกับผลของกระแสคลื่นทางวิทยุ ความถี่ต่างๆได้ดี มีความสามารถ ทางคณิตศาสตร์และ แพทย์ศาสตร์ รู้จักการทำงานของร่างกายสามารถแปรส่วนผสมทางเคมีและรู้จักวิธีการใช้ เครื่องมือ ทางเทคนิคได้ อาชีพที่สอดคล้อง ได้แก่ นักเศรษฐศาสตร์ แพทย์ สัตวศาสตร์ ทันตแพทย์ เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักพยาธิวิทยา นักวิทยาศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักชีววิทยา นักจุล-ชีววิทยา นักเคมี นักฟิสิกส์ นักวางแผน นักวิจัย นักวิชาการ ครูสอนคณิตศาสตร์ ครู สอนวิทยาศาสตร์ นักโบราณคดี นักมนุษยวิทยา นักธรณีวิทยา นักสมุทรวิทยา นักดาราศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา นักภูมิศาสตร์ นักสืบสวน

กลุ่มที่ 3 Artistic บุคลิกภาพแบบมีศิลปะ บุคลิกภาพ เป็นบุคคลที่ชอบแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่คล้อยตามบุคคลอื่น เป็นคนชอบริเริ่ม สร้างสรรค์ ไม่เอาอย่างใคร ทา งานอย่างอิสระ เป็นคนชอบ คิดไตร่ตรอง ไม่ชอบสัมพันธ์เป็นส่วนตัวโดยตรงกับใคร ชอบคิดค้นเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม และแสดงออก ทางศิลปกรรม มีความสามารถทางดนตรี (เข้าร่วมวงประสานเสียง ร้องเพลง แสดง ละครในบทบาทต่าง ๆ ได้) อ่านหนังสือแบบแสดงความรู้สึกออกได้ ชอบฟังเพลง ชอบดูละคร มี ความสามารถเขียนภาพ ปั้นได้ใกล้เคียง ความจริง เขียนหนังสือ และแต่งกลอนได้ดี เป็นนักตกแต่ง เป็นนักดนตรี บุคคลประเภทนี้อาจขาดทักษะทาง งานสำนักงาน และไม่ชอบปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ไต ๆ ความสามารถ เล่นดนตรีได้ ร้องประสานเสียงได้ แสดงบทบาทต่าง ๆ ได้ นิยมการไปฟังเพลง และดูละคร เขียนรูปได้ใกล้เคียงความจริง ปั้นได้ เขียนหนังสือ

แต่ง กลอนได้ อาชีพที่สอดคล้อง ผู้กำกับการแสดงละคร ครูสอนภาษา ผู้สื่อข่าว ครู สอนนาฏศิลป์ ผู้แปลภาษาต่างประเทศ ครูสอนวรรณคดี ครูสอนดนตรี ผู้ทำงานทางโฆษณา นักแสดง นักประชาสัมพันธ์ นางแบบ นักเขียน ผู้จัดการวิทยุ ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ตกแต่ง อาคารภายใน นักวิจารณ์ ผู้ออกแบบเครื่องเรือน สถาปนิก วิศวกร นักถ่ายภาพ นักพิมพ์ นักแต่งเพลง นักแต่งบทละคร นักเขียนบทภาพยนตร์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 Social บุคลิกภาพที่ชอบสมาคม สังคมกับบุคคลอื่น มีความ สนใจสังคม บุคลิกภาพ เป็นคนที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยคน ที่มีปัญหาทางจิตใจ แต่ไม่ชอบให้ใครสั่ง ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาใคร ชอบให้ความรู้ ชอบพบปะ สังสรรค์กับเพื่อนใหม่ ชอบดูกีฬา ชอบร่วมกิจกรรมบันเทิง ชอบเป็นสมาชิกองค์กร หรือ ศูนย์ ชอบดูแลเด็ก ๆ ที่มีกิจกรรมสนุกสนานชอบช่วยเหลือรักษาพยาบาลผู้อื่น มีความสามารถในการพูด มีทักษะในการติดต่อกับผู้อื่น สามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีอายุสูงกว่าได้ดี สามารถจัดกิจกรรม หรือวางโครงการให้กับโรงเรียน หรือวัดได้ มองคนได้อย่างถูกต้อง ทำงานให้ชุมชนด้วยความ สม่ำเสมอ ชอบทำงานกับคนหมู่มาก ชอบสังคม ชอบกิจกรรมที่มีระบบ เป็นพนักงานประจำ บาร์ได้ เป็นหัวหน้างานฝ่ายฉาบฉวยได้ และเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวได้ บุคคลประเภทนี้อาจขาดทักษะ ทางเครื่องจักรกลขาดความสามารถในการวิเคราะห์อย่างมีกฎเกณฑ์และระเบียบวิธี ความสามารถ มีความสามารถในการอธิบาย สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างดี สามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีอายุสูงกว่าได้ดี สามารถจัดกิจกรรมหรือวางโครงสร้างให้กับ โรงเรียน หรือวัด มีความสามารถในการเข้าใจพฤติกรรมของผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และทำงาน ให้กับชุมชนโดยสมัครใจ ชอบทำงานกับคนหมู่มาก อาชีพที่สอดคล้อง ผู้อำนวยการทางสังคมสงเคราะห์ ผู้ดูแลหอพัก ผู้สัมภาษณ์ ผู้ประสานงาน ผู้บริหารการศึกษา นักประวัติศาสตร์ ผู้ให้คำปรึกษา ผู้จัดการโรงแรม ผู้แทนนายจ้าง ผู้จัดการร้านอาหาร ผู้บริหารงานชุมชน ตัวแทนธุรกิจ ครูพลศึกษา ผู้ควบคุมงาน ก่อสร้าง จิตแพทย์ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักรัฐศาสตร์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ผู้ทำงานให้ชุมชน ผู้อำนวยการด้านบุคลากร ผู้ตรวจสอบคุณภาพอาหารและยา ครูบรรณารักษ์ ผู้ดูแลนักเรียน ในต่างประเทศ ครูสอนประวัติศาสตร์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 5 Enterprising บุคลิกภาพแบบกล้าคิดกล้าทำ มีธรรมชาติที่ ชอบทำกิจกรรมเกี่ยวข้องกับ การวางแผน หรือ ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ เป็นบุคคลที่ชอบกิจกรรมที่มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น มีทักษะใน การพูด รู้จักตนเอง เป็นผู้นำเต็มตัว ชอบชักจูงผู้อื่นให้คล้อยตาม หรือชอบดำเนินการให้บรรลุ เป้าประสงค์ ชอบถกเถียง หรืออภิปรายทางการเมือง พูดจาตรงไปตรงมา ริเริ่ม และดา เนินธุรกิจ ส่วนตัว ชอบกิจกรรมชนิดที่เป็นกลุ่ม และองค์กร ชอบควบคุมผู้อื่น ชอบพบปะบุคคลสำคัญ เป็นผู้นำกลุ่มในการทำ กิจกรรม ชอบปาฐกถา ร่วมขบวนในการรณรงค์หาเสียง ชอบการบรรยาย เรื่องราวต่าง ๆ เป็นพวกมุ่งงาน ไม่ชอบกิจกรรมที่ต้องเขียนด้วยสำนวนภาษาอย่างสละสลวย หรือเป็นคำประพันธ์ หรือเขียนภาพ ปั้น แกะสลัก หรือกิจกรรมที่มีระเบียบมาก คนพวกนี้สามารถ ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้อื่น มีความกระตือรือร้นมาก และสามารถชักจูงใจผู้อื่นให้มาทำสิ่ง ที่ตนต้องการได้ขายสินค้าเก่ง ชอบจัดการชอบเป็นตัวแทนในการเจรจา ตกลงให้กับกลุ่มหรือ องค์กร มักเคยได้รับเลือกให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สมัยเรียนอยู่ในโรงเรียน หรือ

มหาวิทยาลัย ความสามารถ มักถูกเลือกให้ทำกิจกรรมต่างๆ สมัยอยู่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย สามารถควบคุมและดูแลการปฏิบัติงานของผู้อื่น มีความกระตือรือร้นมาก สามารถชักจูงให้ผู้อื่นมาทำสิ่งที่ตนต้องการได้ ขยายสินค้าเก่ง ชอบจัดการรวบรวมก่อตั้งเป็นสมาคมและองค์กร เป็นผู้นำ การอภิปรายที่ดี เป็นตัวแทนเจรจาตกลงให้กับกลุ่มหรือองค์กร ชอบและริเริ่มกิจการธุรกิจของตนเอง อาชีพที่สอดคล้อง พนักงานเดินตลาด นายธนาคาร ผู้ขายประกันชีวิต นายหน้าซื้อขาย ผู้ดูแลสวนดอกไม้ วิศวกรทางอุตสาหกรรม ผู้ทำสัญญาซื้อขาย พนักงานขายสินค้า ทนายความ ผู้ฝึกภาษา โฆษกสถานีวิทยุกระจายเสียง ผู้ช่วยฝ่ายบริหาร ผู้จัดการบริษัทประกันชีวิต ผู้จัดการร้านอาหาร ผู้จัดการสำนักงาน ผู้จัดการบริษัทห้างร้าน ผู้ประเมินผู้อำนวยการทางด้านบำเหน็จบำนาญ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้จัดการสำนักงานจัดหางาน ผู้จัดการสำนักงานการท่องเที่ยว เป็นต้น

กลุ่มที่ 6 Conventional บุคลิกภาพที่หา ตามระเบียบแบบแผน บุคลิกภาพ เป็นบุคคลที่ชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลข และการนับจำนวน ชอบบทบาทที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชา พอใจที่จะคล้อยตาม หรือเชื่อฟังบุคคลอื่น เลี่ยงการโต้แย้งไม่ชอบงานที่ใช้ทักษะทางกายการจับเก็บบันทึก หรือจำลองแบบวัสดุอุปกรณ์ มีความสามารถในการ ควบคุมการทำงาน ของเครื่องจักรทางธุรกิจ เช่น คอมพิวเตอร์ จัดระเบียบงานเข้าหมวดหมู่ ดูแลไม่ให้เกิดความสับสนในการเก็บข้อมูลทางตัวเลข ทำงานตามเวลาที่กำหนดได้ พิมพ์หนังสือได้ ทำบัญชีรับจ่ายได้ เก็บประวัติข้อมูล การนัดหมายตลอดจนรายจ่ายในการซื้อขายได้ เรียบร้อย คนแบบนี้จะมีความคุ้นเคยกับวัสดุ ครุภัณฑ์ทางธุรกิจ ชอบเสียงกิจกรรมแบบที่ต้องใช้ ความสามารถด้านศิลปะ ความสามารถควบคุมการทำงาน ของเครื่องจักรทางธุรกิจ (เช่น คอมพิวเตอร์) จัดระเบียบงานเข้าหมวดหมู่ ใช้วิชาตัวเลข ทำงานในเวลาตามที่กำหนด พิมพ์หนังสือได้ ทำบัญชีรับจ่ายได้ เก็บประวัติข้อมูล และการนัดหมายต่าง ๆ ตลอดจนรายจ่ายในการซื้อขาย คุ้นเคยกับวัสดุครุภัณฑ์ทางธุรกิจ อาชีพที่สอดคล้อง สมุห์บัญชี ครูสอนวิชาบริหารธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ผู้จัดการฝ่ายกักยืมผู้ประเมิน พนักงานโต้ตอบติดต่อทางการค้า เสมียนประจำสำนักงาน เสมียนจ่ายเงินเดือน ผู้ดูแลเครื่องมือคิดบัญชี เสมียนฝ่ายบุคลากร เสมียนไปรษณีย์ ตัวแทนฝ่ายขาย ตัวแทนฝ่ายอนุรักษ์ ผู้เบิกเงิน เลขานุการ เลขานุการทางการแพทย์ ผู้ช่วยบรรณารักษ์ พนักงานควบคุมเกี่ยวกับตัวเลข เลขานุการฝ่ายบุคลากร พิสูจน์อักษรบุคลิกภาพนั้นนอกจากจะเป็นตัวช่วย ส่งเสริมให้บุคคลแต่ละคน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและบ่งบอกถึงลักษณะนิสัยส่วนตัวของแต่ละ บุคคลแล้ว ยังสามารถมีส่วนช่วยในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตัวคุณได้อีกด้วย ดังปรากฏใน “ ทฤษฎีการเลือกอาชีพ ” ของ John L Holland ซึ่งเชื่อว่าบุคลิกภาพของคนจะสะท้อนผ่านการเลือก อาชีพของตน โดยเหตุผลในการเลือก อาชีพนั้นเกิดจากการผสมผสานความคิดต่อตัวเอง และความ เข้าใจต่ออาชีพที่เลือก นั่นคือ คนที่เลือกอาชีพได้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเองมากที่สุด จะมี ความพึงพอใจในอาชีพและส่งผลให้ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นๆได้ แต่ทว่าสิ่งเหล่านี้ก็มีขีดตัว ตัดสินว่าคุณควรจะทำอาชีพนั้นอาชีพนี้เพียงเท่านั้น เพราะยังต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกมาก ที่ต้อง นำมาเป็นตัวช่วยพิจารณาในการตัดสินใจ ทั้งความฝัน ความชอบความถนัดส่วนตัว และความรู้ ความสามารถต่างๆ ที่มี แต่อย่างน้อยหากเราได้รู้จักตนเอง และความต้องการของตัวเองก็จะสามารถทำให้เราเลือกอาชีพได้ตรงกับความต้องการมากยิ่งขึ้น

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ กล่าวโดยสรุป สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ จอห์น แอล ฮอลแลนด์ (John L. Holland) ในการสร้างชุดการสอน และแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งมี รายละเอียดอยู่ในชุดการสอนแนวอาชีพ จำนวน 8 ชุด

4. เอกสารเกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2544 : 10) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือกลุ่มวิชา ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ การสอนและการวัดผลประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า หรือคือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง

สำลี รักสุทธีและคณะ (2546 : 16) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือการนำวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนและการวัดและประเมินผลสำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย ๆ ให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 58) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอน หรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดย เริ่มจากวัตถุประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการหรือโครงสร้างที่จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อการ ปฏิบัติการสอนในวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ประภาพร สุขพูล (2544 : 49) ได้สรุปความสำคัญของแผนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้เหมาะสม
2. ครูได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า
3. อำนวยความสะดวกแก่ครูที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการสอน

4. ให้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทน เมื่อติดธุระหรือลา
5. ทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
6. เพื่อเป็นแนวทางในการแนะนำหรือนิเทศการเรียนการสอน

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 58) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไรและจะวัดผลและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษา
7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนมีความสำคัญช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย และยังช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใดหรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดผลและประเมินผลอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด

4.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจประกอบด้วยกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง และหลาย ๆ วิธีการ ก่อนที่จะใช้แผนการจัดการเรียนรู้ใด ควรจะมีการประเมินผู้เรียนก่อนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกวิธีการและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อผู้เรียนจะได้ไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของครู การใช้สื่อ การวัดผล จนผู้อ่านมองเห็นภาพพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้สมบูรณ์ จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและไม่จำเป็นต้องทำบันทึกการสอนอีกก็ได้ เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้อันเข้าลักษณะ 4 ประการ คือ (สุวิทย์ มูลคำและคณะ. 2549 : 55 - 56)

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบ มาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

สำลี รักสุทธีและคณะ (2546 : 16) ได้กล่าวถึง คำตอบจากที่มีผู้สงสัยว่า จะประเมินตัดสินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร ว่าเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ว่าได้ตัดสินโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไปใช้จริงในการจัดการเรียนการสอน ว่าสามารถดำเนินการให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีเพียงใดและสามารถให้นักเรียนได้เกิดทักษะกระบวนการและเกิดการเรียนรู้ต่าง ๆ ครบถ้วนตามจุดประสงค์เพียงใด ถ้าครูมีบทบาทมากในการเป็นผู้ให้ความรู้โดยตรงและนักเรียนไม่มีโอกาสแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะกระบวนการ ก็จะเป็นเครื่องแสดงความด้อยคุณภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อีก

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น นอกจากต้องครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ลักษณะ คือ ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เน้นทักษะกระบวนการ และส่งเสริมให้ผู้เรียน เน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้วย จึงจะทำให้การจัดการจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4.4 การทำแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธีและคณะ (2546 : 18) กล่าวว่า การทำแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกในวิชาและรายวิชาที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชา จุดประสงค์ของวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชาและธรรมชาติของวิชา เป็นต้น

2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลาและกิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชาและจุดประสงค์ของหลักสูตร

3. หากวิธีสอน กลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการและทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งประสมประสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเอง คงจะไม่มีวิธีสอนใดวิเศษสุดในโลก แต่วิธีการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุดจะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ให้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ใ้รู้จักการวางแผนและฝึกทักษะเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็นและเห็นช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อที่คิดขึ้นใหม่ก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย

5. จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือเหล่านั้นจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของนักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองด้วย

6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งรายวิชา สามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเขปและโครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลให้เห็น ภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา ส่วนโครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและเวลา เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดใน 1 รายวิชา

7. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมาย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไป แต่ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้จะต้องมีในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ

- 7.1 สารระสำคัญ
- 7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 7.3 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 7.4 สื่อการเรียนการสอน
- 7.5 การวัดผลและประเมินผล

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำเสนอโดยได้แนวคิดจากการดำเนินการสอนของกรม วิชาการก็จะเพิ่มกิจกรรมเสนอแนะเข้าเพิ่มอีกด้วย

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้จะเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม หาเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จัดทำสื่อการเรียนการสอน จัดทำวิธีการวัดและประเมินผล จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

4.5 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) ประกอบด้วย 9 หัวข้อโดยการบูรณาการของหน่วย ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 7 หัวข้อเพิ่มเติมของคณะกรรมการ ข้าราชการครู 9 หัวข้อ ดังนี้ (สำลี รักสุทธีและคณะ. 2546 : 21)

1. สารระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการ ให้เกิดกับนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว
3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้

5. สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
6. การวัดผลประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดผลประเมินผลว่า นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามกำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกประเมินผลเป็นประเมินผลก่อนสอน ขณะสอน และหลังการสอน
7. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมการบันทึกการสอนก่อนนำไปใช้สอน
8. ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชาเป็นการบันทึกการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสนอแนะ หลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้องการกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เช่น การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและการวัดผลประเมินผล ให้มีความสอดคล้อง ส่งเสริมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอน
9. บันทึกการสอน เป็นการบันทึกของผู้สอน บันทึกหลังจากนำแผนการใช้สื่อ และการวัดผลประเมินผลไปใช้แล้วเพื่อนำแผนไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไป

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะได้กล่าวถึงตามหัวข้อดังต่อไปนี้

5.1 ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (และแก้ไขเพิ่มเติม 2545, 2553) กำหนดแนวการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคลทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้นจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี มีความสุขบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงและยั่งยืนจากจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนเก่ง คนดี และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย นอกจากการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งได้กำหนดไว้ในโครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มแล้ว หลักสูตรยังได้กำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในโครงสร้างด้วย โดยมุ่งส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง ค้นพบความสามารถ ความถนัดของตนเองเพื่อการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ เห็นคุณค่าในการประกอบสัมมาชีพให้เป็นผู้มีระเบียบ มีศีลธรรม จริยธรรม รู้จักบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบการบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนในสังคมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องมีการพัฒนา และปรับปรุงให้เหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติจริง โดยการศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน

การทำงานเป็นกลุ่ม และประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามลักษณะความพร้อม ความต้องการ และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามดุลยพินิจของสถานศึกษาและมีการกำกับดูแลอย่างจริงจัง

5.2 ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 1 - 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย ในการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา และสังคมมุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปกป้องคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปรับตัว และปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

5.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 2) ได้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1. พัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม
2. พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม
3. เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เลือกตามความถนัดและความสนใจของตนเองจากความหมายและจุดมุ่งหมาย

สรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมทั้งพัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพโดยการเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เลือกตามความถนัดและความสนใจของตนเอง

5.4 เป้าหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งพัฒนาให้บุคคลรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีกระบวนการคิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และมีความสุขมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยกำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ ความชำนาญ ทั้งวิชาการและวิชาชีพอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
2. ผู้เรียนค้นพบความสนใจ ความถนัด และพัฒนาความสามารถพิเศษเฉพาะตัวมองเห็นช่องทางในการสร้างงาน อาชีพในอนาคตได้เหมาะสมกับตนเอง
3. ผู้เรียนเห็นคุณค่าขององค์ความรู้ต่างๆ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และประกอบสัมมาชีพ
4. ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต และเสริมสร้างศีลธรรม จริยธรรม
5. ผู้เรียนมีจิตสำนึกและทำประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ

5.5 หลักการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 2 - 3) ได้มีหลักการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม
2. จัดให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน
3. บูรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึกให้คิดวิเคราะห์สร้างสรรค์จินตนาการที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง
5. จำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม
6. มีการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา
7. ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ มีครูเป็นที่ปรึกษา ถือเป็นหน้าที่และงานประจำโดยคำนึงถึงความปลอดภัย
8. ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
9. มีการประเมินผลปฏิบัติกิจกรรม โดยวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยให้ถือเป็นเกณฑ์ประเมินผลการผ่านช่วงชั้นเรียน

5.6 แนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยคำนึงถึงแนวการจัดดังนี้

1. การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเกื้อกูล ส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น การบูรณาการโครงการ องค์กรความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น
2. จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ และความสามารถ ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เช่น ชมรมทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น
3. จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี เป็นต้น
4. จัดกิจกรรมประเภทบริการด้านต่างๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

5.7 ประเภทของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงทฤษฎีปัญหา และสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนจะต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ
2. กิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน หรือกิจกรรมพัฒนาสาระการเรียนรู้ หรือกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองนโยบายของรัฐหรือพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความสนใจของผู้เรียน พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ ทักษะความสามารถพิเศษ

3. กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และรักษาดินแดนเป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพเพื่อเป็นพลเมืองดีของชาติ โดยมุ่งเน้นปลูกฝังความเป็นระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต มีความรักสามัคคี อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม

5.8 การประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

แนวดำเนินการในการประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีดังนี้

1. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายกิจกรรม
2. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น
3. การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

6.1 ความหมายของชุดการสอน

เคฟเฟอร์ (Kapfer. 1972 : 3 – 10) อธิบายว่า ชุดการสอนเป็นรูปการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำที่ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุถึงพฤติกรรมที่เป็นผลของการเรียนรู้ การรวบรวมเนื้อหาที่นำมาสร้างชุดการสอนนั้นได้มาจากขอบเขตของความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เนื้อหาจะต้องตรงและสามารถสื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียน

แอสบี้ (Ashby. 1972 : 15–17) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นเครื่องมือช่วยสอนที่ประกอบด้วย รูปภาพ สไลด์ เพลง และเทปเสียงที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นหลังจากที่นักเรียนเรียนด้วยชุดการสอนจบแต่ละบทแล้ว นักเรียนสามารถทราบความก้าวหน้าของตนเองจากการทำแบบทดสอบที่มีอยู่ในชุดการสอน

กู๊ด (Good. 1973 : 306) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง โปรแกรมการสอนทุกอย่างที่จัดไว้ โดยเฉพาะ มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในแต่ละชุดการสอน ซึ่งได้แก่ คู่มือครู เนื้อหา แบบทดสอบและมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้ครบถ้วน

ดวน (Duan. 1973 : 136) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง วิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งอาจให้คำจำกัดความง่าย ๆ ได้ว่า ชุดการสอน คือ ชุดวัสดุทางการเรียนซึ่งรวบรวมไว้อย่างมีระเบียบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนตามเป้าหมาย

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 185) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลายอย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจนำมาใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา ส่วนสื่อการเรียนอีกอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความลึกซึ้ง สื่อการเรียนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สื่อประสม การนำสื่อการเรียนมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชานั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ชุดการสอน คือ

หน่วยหรือช่องที่บรรจุสื่อการเรียนต่างๆ พร้อมทั้งคำแนะนำในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กำหนด

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2529 : 66 – 67) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นชุดของสื่อประสมที่มีสื่อการสอนตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปรวมกันโดยจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการจัดเอาไว้เป็นชุดๆ บรรจุในซอง กล่อง หรือกระเป๋า

โสมมาตี โอภาโส (2542 : 7) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อการสอนสำเร็จรูปเฉพาะหน่วยที่มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้อย่างถูกต้องและเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างครูที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ โดยจัดไว้เป็นชุดที่ประกอบด้วยคำแนะนำต่างๆ รวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็นที่สอดคล้องกับเนื้อหา เช่น รูปภาพ ตำรา เอกสาร แผนภูมิ แผ่นคำบรรยาย สไลด์เทป และอื่นๆโดยเนื้อหาที่กำหนดในชุดการสอนจะเป็นไปตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการประพฤติปฏิบัติตามเป้าหมายของการเรียน และเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยังเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมจิตร เพชรผา (2544 : 9) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่มีระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลายๆ อย่างมาสัมพันธ์กันในลักษณะของสื่อผสม (Multi – Media) ซึ่งครูใช้เป็นเครื่องมือชี้แนวทางและเครื่องมือในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

สุวดี เมืองสุข (2546 : 19) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง การวางแผนในการนำเอาวัสดุ อุปกรณ์ หลากหลายที่สอดคล้องกันกับเนื้อหา และการจัดกิจกรรมมารวมเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุดหรือกล่อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนได้เป็นอย่างดีจากที่กล่าวข้างต้น

สรุปลงได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อการสอนซึ่งเป็นสื่อประสมที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละหน่วยอันประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายตลอดจนกิจกรรมต่างๆ รวบรวมไว้อย่างเป็นระเบียบในกล่องหรือซอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

6.2 ความหมายชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว

เป็รื่อง กุมุท (2518 : 1) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวว่า หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อการสอนประสมที่สอดคล้องกับวิชาแนะแนวอันจะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2529 : 66 – 67) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวว่า หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อการสอนประสมประกอบด้วยรูปภาพ เทปเพลงวีดิทัศน์ เกม แบบฝึกหัด โดยจัดไว้เป็นชุดเป็นกล่องหรือซองภายในประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน รวมทั้งสื่อในการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่อง กัลญา กริธาธร (2545 : 8) กล่าวว่า ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่เป็นสื่อการสอน ซึ่งมีลักษณะเป็นสื่อประสมประกอบด้วย วีดิทัศน์ รูปภาพ เทปเสียง และเกมจากความหมายของชุดการสอน กิจกรรมแนะแนวที่กล่าวมา

สรุปได้ว่า ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว หมายถึง การนำเอาสื่อประสมต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังให้ความสนุกสนานและเกิดความหลากหลายในการจัดกิจกรรมแนะแนว

6.3 หลักการและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอน

แนวความคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ มี 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ (วิเชียร สุคันธี. 2537:44 – 45 ; อ้างอิงจาก Kemp and Dayton. 1985: 13–14)

1. กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ว่าเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) บางทีจึงเรียกว่า การเรียนรู้แบบ S-R สิ่งเร้า คือ ข่าวสารเนื้อหาวิชาที่ส่งไปให้ผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนโปรแกรมการเรียนการสอนอิงหลักทฤษฎีนี้มาก โดยจะแตกลำดับขั้นของการเรียนรู้ออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ และเมื่อผู้เรียนเกิดการตอบสนองก็จะสามารถทราบผลได้ทันทีว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าตอบสนองถูกต้องก็จะมีเสริมแรงโปรแกรมการสอนเป็นรายบุคคลอิงทฤษฎีนี้มาก

2. กลุ่มเกสตัลท์หรือสนาม หรือความรู้ความเข้าใจ (Gestalt, Field or Cognitive Theories) เป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการความรู้ ความเข้าใจ หรือการรู้จักคิด อันได้แก่ การรับรู้ อย่างมีความหมาย ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดกระทำอันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์ ทฤษฎีนี้ถือว่า การเรียนรู้ของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของสติปัญญาและความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์

3. กลุ่มจิตวิทยาทางสังคม (Social Psychology of Social Learning Theory) เป็นกลุ่มที่ได้รับ ความสนใจมากขึ้น ทฤษฎีนี้เน้นปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการกระทำประสบการณ์โดยตรงหรือผ่านสื่อการเรียนการสอน เคมป์ และ เดตัน (Kemp and Dayton. 1985 : 14–15) กล่าวว่า ทฤษฎีทั้ง 3 กลุ่มนี้ต่างมีความคล้ายคลึงหรือจุดเน้นเกี่ยวกับการออกแบบและการใช้สื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motivation) ถ้านักเรียนมีความต้องการ ความสนใจ หรือความปรารถนาที่จะเรียนรู้ก็จะทำให้การเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ คือประสบการณ์หรือกิจกรรมในการเรียนรู้ ซึ่งมีความหมายที่น่าสนใจสำหรับนักเรียน

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนต่างมีอัตราและวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดสื่อการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

3. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) ในการจัดการเรียนการสอนหากนักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ก็จะทำให้นักเรียนมีโอกาสบรรลุจุดประสงค์ได้มากกว่าที่ไม่ทราบ นอกจากนี้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ยังช่วยในการวางแผนสร้างสื่อการเรียนการสอน คือทำให้ทราบว่าควรบรรจุเนื้อหาอะไรในสื่อ

4. การจัดเนื้อหา (Organization of Content) การเรียนรู้จะง่ายขึ้นหากมีการจัดลำดับเนื้อหาสาระในการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นหรือสมเหตุสมผล

5. การจัดเตรียมการเรียนรู้ที่มีมาก่อน (Pre-Learning Preparation) บางครั้งการเรียนรู้เนื้อหาสาระหนึ่งๆ จำเป็นจะต้องอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีมาก่อน ดังนั้นในการสร้างชุดการสอนควรคำนึงถึงธรรมชาติและระดับการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มเพื่อที่จะจัดเตรียมความพร้อมให้กับกลุ่มผู้เรียน

6. อารมณ์ (Emotion) การเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลพอๆ กับความสามารถทางสติปัญญา ดังนั้นในการสร้างชุดการสอนควรสนองตอบอารมณ์ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นสำคัญ

7. การมีส่วนร่วม (Participation) การเรียนรู้จะบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว และคงทนหากนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งทางสติปัญญา และทางกายภาพ และควรจัดเป็นเวลายาวนานกว่าการเรียนรู้โดยการฟังหรือการพูด

8. การสะท้อนกลับ (Feedback) การเรียนรู้จะเพิ่มขึ้นหากนักเรียนได้รับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ จึงเป็นการสร้างแรงจูงใจ

9. การเสริมแรง (Reinforcement) เมื่อนักเรียนบรรลุผลในการเรียนรู้เนื้อหาสาระใดแล้วก็จะถูกกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งการเรียนรู้ก็เป็นรางวัลที่สร้างความเชื่อมั่นและส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในทางบวกแก่นักเรียน

10. การฝึกปฏิบัติและการทำซ้ำ (Practice and Repetition) บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ในเรื่องของความรู้และทักษะได้จะต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติและการกระทำซ้ำอยู่เสมอ ซึ่งจะนำไปสู่ความคงทนในการเรียนรู้

6.4 ส่วนประกอบของชุดการสอน

บุญเกื้อ ครุหาเวช (2529 : 68-70) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญๆ ภายในชุดการสอนสามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามแต่ชนิดของชุดการสอน ภายในคู่มือจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดการสอนเอาไว้อย่างละเอียด

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมบางอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

- ก. คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา
- ข. คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการกิจกรรม
- ค. การสรุปทบทวน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วยบทเรียน โปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง รูปภาพ เป็นต้น

4. แบบประเมิน ผู้เรียนจะต้องประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียนแบบประเมินที่อยู่ในชุดการสอนอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำลงในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูกจับคู่ ดูผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

6.5 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 123) ได้เสนอขั้นตอนการผลิตชุดการสอน โดยนำเอาวิธีระบบมาใช้ในระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬาฯ ซึ่งเป็นชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มเหมาะสำหรับการสอนแบบศูนย์การเรียน ทั้งหมด 10 ข้อ คือ

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจจะเป็นหมวดหมู่วิชาหรือบูรณาการแบบสหวิทยาการ ตามที่เห็นเหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือในหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตนเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอะไรบ้าง แล้วกำหนดออกเป็น 4 – 6 หัวเรื่อง
4. กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุปแนวคิดสาระ และหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนและเปลี่ยนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็แนวทางในการเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมแนะแนว” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน บัตรคำตอบ คำถาม เขียนภาพ เล่นเกม เป็นต้น
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบการประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้การสอนแบบอิงเกณฑ์ ซึ่งเป็นการวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตชุดการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนแต่ละหัวเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดการสอน”
9. การหาประสิทธิภาพชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจึงต้องกำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นการช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล
10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอนและระดับการศึกษา เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต (2528 : 293 – 294) ได้กล่าวว่า ในการสร้างชุดการสอนควรดำเนินการ ดังนี้
  1. วิเคราะห์และกำหนดเป้าหมายความต้องการ
  2. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์
  3. ออกแบบองค์ประกอบของระบบ
  4. วิเคราะห์แหล่งทรัพยากรที่ต้องการ ทั้งทรัพยากรที่มีอยู่และข้อจำกัด
  5. เลือก และ/หรือผลิตวัสดุเพื่อการสอน
  6. ออกแบบประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
  7. ทดลองและปรับปรุงแก้ไข
  8. นำไปใช้

6.6 การหาประสิทธิภาพชุดการสอน

สื่อการสอนที่ผลิตได้แล้วจำเป็นต้องนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพของสื่อ เพื่อเป็นหลักประกันได้ว่าสื่อการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ฉลองชัย สุขวัฒนบุรณ์ (2538 : 213) การทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing” (การตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ) หมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อปรับปรุงและนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมากการทดลองใช้ หมายถึง การนำชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้การทดลองสอนจริง หมายถึง การนำชุดการสอนที่ได้ทดลองใช้และปรับปรุงแล้วทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริง ในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อย อีร์ศักดิ์ ลิขิตวัฒนเศรษฐ (2545 : 88) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของสื่อไว้ ดังนี้

1. ปรึกษาหารือผู้เชี่ยวชาญในการสร้างสื่อ ส่งสื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด
2. นำไปทดลองเดี่ยว (One to One Testing) กับนักเรียนที่เรียนอ่อน ปานกลางและเก่ง ในระดับชั้นนั้นอย่างละ 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
3. ทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก 6-10 คนนักเรียนที่เรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และเรียนอ่อน 3 คน ในระดับชั้นนั้นคำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงคะแนนที่ได้จะใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้
4. ทดลองกลุ่มใหญ่ (Field Testing) ทดลองกับนักเรียนกลุ่มใหญ่อาจจะ 1ห้องเรียน หรือ 40-100 คน ในระดับชั้นนั้น คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงให้ดีขึ้นผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5 % ในแต่ละขั้นตอนของการทดลองให้ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถามตลอดเวลา ครูอาจจะถามนักเรียนว่าทำได้ไหม ยากไหม ตรงไหนยาก ตรงไหนทำไม่ได้ ตรงไหนไม่เข้าใจ และจะต้องจดบันทึกปัญหาต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเกี่ยวกับชุดการสอน สรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีสื่อประสมต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังให้มีความสุขสนุกสนานและเกิดความหลากหลายในการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ

7. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแนะแนว

7.1 ความหมายของการแนะแนว

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2531 : 3) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เขาสามารถนำตนเองได้และสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุขความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน

สมร ทองดี (2533 : 369) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มความสามารถทุกด้าน ตลอดจนสามารถปรับตัวและดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 231) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นบริการหรือกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง เข้าใจคนอื่นและสิ่งแวดล้อมตรงตามความเป็นจริง อันจะเป็นผลทำให้บุคคลนั้นสามารถช่วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รวีวรรณ ชินตระกูล (2539 : 26) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการ ช่วยเหลือนักเรียนให้เข้าใจตนเอง สามารถตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อ เลือกประกอบอาชีพ รู้จักปรับตัวและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้ดี

ศิริลักษณ์ วัฒนศิริ (2545 : 14) กล่าวว่า การแนะแนว เป็นการช่วยเหลือนักเรียนทั้งในลักษณะการให้บริการและกระบวนการช่วยเหลือ เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี สามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ สามารถเลือกและตัดสินใจได้อย่างฉลาด และสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ของตนได้อย่างเหมาะสม

ก๊อต (Good. 1973 : 270) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนว คือ กระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลสามารถเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี สามารถแสวงหาความรู้เพื่อจะนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาอาชีพและการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม

มิลเลอร์ (Miller. 1976 : 13) ได้ให้คำจำกัดความของการแนะแนวว่า เป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บุคคลสามารถตัดสินใจและวางแผนอนาคตได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า การแนะแนว คือ กระบวนการที่ช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมสามารถแก้ปัญหาหรือตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มความสามารถทุกด้าน ตลอดจนสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

7.2 ความสำคัญของการแนะแนว

การแนะแนว มีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สอดคล้องหรือเหมือนกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การช่วยให้เยาวชนของชาติคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาในทุกๆ ด้าน มุ่งสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพราะเนื่องมาจากว่าเยาวชนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติเพราะจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ซึ่งจะต้องรับผิดชอบประเทศชาติต่อไปจึงสมควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา สังคมและจิตใจ เพื่อช่วยให้เยาวชนเหล่านั้นสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีความสุข และเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นที่พึงประสงค์ของประเทศชาติ

7.3 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดี และปราณี रामสูต (2545 : 81) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ผู้ให้บริการแนะแนวจัดให้กับผู้รับบริการในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับงานบริการแนะแนวด้านต่างๆ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ รู้จักและเข้าใจตนเอง

และสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ได้ค้นพบความสามารถ ความถนัดความสนใจและความต้องการของตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การปรับตัว ตลอดทั้งการวางแผนในอนาคตด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

ประตินันท์ อุปรมัย (2545 : 5) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกระบวนการในการจัดบริการด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถป้องกันปัญหา แก้ไขปัญหา และพัฒนาตนให้บรรลุศักยภาพสูงสุดจากความหมายของกิจกรรมแนะแนว

สรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนวคือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว และสังคม และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

7.4 การประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว

ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว ครูผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมแนะแนวและผู้เรียน มีภาระต้องรับผิดชอบดังนี้

1. ครูผู้จัดกิจกรรมแนะแนว

- 1.1 ต้องจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดคุณลักษณะตามมาตรฐานการแนะแนว
- 1.2 ต้องรายงาน เวลา และพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม
- 1.3 ต้องศึกษา ติดตามและพัฒนาผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม

2. ผู้เรียน

- 2.1 ต้องเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 34 ชั่วโมงต่อ / ปี โดยมีหลักฐานแสดงการเข้าร่วมกิจกรรม
- 2.2 ต้องปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มเติมตามที่ครูผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมมอบหมาย ถ้าไม่เกิดคุณลักษณะตามมาตรฐานการแนะแนว

สรุปได้ว่า ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวนั้น ครูผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมแนะแนวและผู้เรียนมีภาระต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยครูต้องจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะตามมาตรฐานการแนะแนวและต้องศึกษาติดตาม และพัฒนาผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม สำหรับผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมต้องเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวไม่น้อยกว่า 32 ชั่วโมง / ปีและในกรณีที่นักเรียนไม่เกิดคุณลักษณะตามมาตรฐานการแนะแนว นักเรียนต้องปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มเติมตามที่ครูผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมมอบหมาย

8. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวด้านอาชีพ

8.1 ความหมายของการแนะแนวอาชีพ

ไมเออร์ (Myers. 1941: 4) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพเป็นการให้ความช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนในการให้ข่าวสารข้อมูล ประสบการณ์และคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้แต่ละบุคคลสามารถเลือกอาชีพสำหรับตนเองได้

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2530 : 43) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของบุคคลแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นการสอนกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน การจัดงานวันอาชีพ

วันนัดพบแรงงาน หรือสัมมนาการวางเป้าหมายอาชีพในหน่วยงานหรือองค์กร ตลอดจนการให้บริการปรึกษาทางอาชีพ รวมทั้งโครงการทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพทุกรูปแบบ

จากความหมายของการแนะแนวอาชีพที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคล เพื่อให้รู้จักตนเอง รู้จักโลกของอาชีพ มีทักษะในการตัดสินใจเลือกอาชีพ มีการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่อาชีพ รวมทั้งรู้จักแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อความสุขและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ

8.2 ความสำคัญของการแนะแนวอาชีพ

สมร ทองดี และวารุณี บุญประกอบ (2545 : 406 – 408) กล่าวถึง ความสำคัญของการแนะแนวอาชีพ ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญของการแนะแนวอาชีพที่มีต่อนักเรียน

- 1.1 การแนะแนวอาชีพมีความสำคัญต่อพัฒนาการด้านอาชีพอย่างสมวัยของนักเรียน
- 1.2 การแนะแนวอาชีพมีความสำคัญต่อการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพของนักเรียน

2. ความสำคัญของการแนะแนวอาชีพที่มีต่อประเทศ เพราะการที่ประชากรโดยส่วนใหญ่ของ

ประเทศได้เข้าสู่อาชีพ และประกอบอาชีพตามที่แต่ละบุคคลได้ตัดสินใจเลือกอย่างเหมาะสมนั้น ผลที่ได้รับจากการประกอบอาชีพไม่เพียงแต่จะตอบสนองให้บุคคลมีรายได้ ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการต่างๆ ที่จะนำไปแสวงหาปัจจัย 4 และการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตเท่านั้น การประกอบอาชีพยังตอบสนองความต้องการของบุคคลในด้านการได้รับความมั่นคงปลอดภัย การได้รับการยกย่องนับถือและการมีความสุขความสำเร็จในชีวิตอีกด้วยนอกจากนี้การประกอบอาชีพใช้แต่ละสนองตอบความต้องการด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของบุคคลผู้ประกอบอาชีพและสมาชิกในครอบครัวของเขาเพียงเท่านั้น แต่ผลผลิตซึ่งมากด้วยปริมาณและสูงด้วยคุณภาพ ซึ่งเกิดจากการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพของประชากรแต่ละหน่วยของประเทศยังนำไปสู่ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ ตลอดจนความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศอีกด้วย จากความสำคัญของการแนะแนวอาชีพ

สรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพมีความสำคัญทั้งต่อตัวนักเรียนและต่อประเทศ ดังนั้นเด็กจึงควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาการทางด้านอาชีพให้สมกับวัยของตน เพื่อที่นักเรียนจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

8.3 จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพ

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 8-9) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของงานอาชีพ
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาชีพต่างๆ
3. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ตระหนักถึงอิทธิพลของสิ่งต่างๆ เช่น ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ระดับสติปัญญา สภาพร่างกาย ที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. เพื่อให้ข้อสนเทศแก่นักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนสนใจ
5. เพื่อช่วยให้นักเรียน รู้จักวิธีการแสวงหางาน วิธีการสมัครงานและวิธีปรับตัวให้เข้ากับงาน
6. เพื่อช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพที่สุจริตทุกอาชีพ

นอกจากนี้ อุษา เจริญไวย (2531 : 13) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้คลั่งงักหาข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน
2. ช่วยให้ผู้คลั่งค้นหาความสามารถทั่วไป และความสามารถเฉพาะตัวของเขาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าเขาเหมาะสมกับอาชีพอะไรที่เขาสนใจอยู่หรือถ้ายังไม่สนใจก็จะช่วยกระตุ้นให้เขาเริ่มสนใจ และพิจารณาสิ่งแวดล้อมกับอาชีพมากขึ้น
3. ส่งเสริมให้ผู้คลั่งมีโอกาสหาประสบการณ์ต่างๆ มากขึ้น ซึ่งทำให้ได้พิจารณาความสนใจต่ออาชีพมากขึ้น
4. ช่วยให้ผู้คลั่งได้พัฒนาความคิดและทัศนคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
5. ช่วยให้ผู้คลั่งสามารถค้นหาวิธีการวิเคราะห์ข้อสนเทศทางอาชีพให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพ
6. ช่วยให้ผู้คลั่งที่มีความผิดปกติทั้งหลายมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ อย่างเพียงพอ
7. ช่วยให้ผู้คลั่งเกิดการปรับตัวที่ดีในขณะที่ทำงาน ทำให้ได้รับความสำเร็จในชีวิต

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพ คือ เพื่อช่วยให้ผู้คลั่งสามารถค้นหาความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าตนเองนั้นเหมาะสมกับอาชีพใดและสามารถเลือกแนวทางการศึกษาต่อได้เหมาะสมและตรงกับอาชีพที่ตนสนใจ ซึ่งจะทำให้แต่ละคนประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นที่พึงของตนเองได้ และไม่เป็นภาระของสังคม

8.4 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ (Theory of Career Choice)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบ (Traits and Factors Theory) ทฤษฎีนี้มีความเป็นมา และพัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดของบุคคลหลายๆ คนดังนี้ แฟรงค์ พาร์สัน (Frank Parson) ดี.จี. แพทเตอร์สัน (D.G. Patterson) และ เอดมัน จี วิลเลียมสัน (Edmund G. Williamson) ซึ่งได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเลือกอาชีพไว้ว่า บุคคลนั้นจะต้องวิเคราะห์ตนเองเพื่อให้เข้าถึงคุณลักษณะและองค์ประกอบอย่างถ่องแท้ของบุคคล นอกจากนี้แล้วยังจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของวิชาชีพต่างๆ แล้วนำผลของการเข้าใจตนเองและการเข้าใจอาชีพมาพิจารณาประกอบกันเพื่อตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคคลให้มากที่สุดคุณลักษณะและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล ได้แก่ ความถนัดสติปัญญา ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ ครอบครัวยุทธศาสตร์ ค่านิยมในชุมชนฐานะทางเศรษฐกิจ บุคคลแวดล้อมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากนี้แล้วบุคคลควรเข้าใจว่าแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และไม่เหมาะสมกับทุกอาชีพ ดังนั้น บุคคลควรเรียนรู้วิธีการเลือกอาชีพที่เหมาะสม ซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนการล่วงหน้า เพราะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกสาขาการศึกษา ดังนั้นการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ และการใช้แบบทดสอบ จึงมีความสำคัญในกระบวนการเลือกอาชีพตามทฤษฎีนี้

2. ทฤษฎีการเลือกอาชีพของโรว์ (Roe's Theory of Career Choice) ผู้ให้กำเนิด ทฤษฎีนี้ ได้แก่ แอนนี โรว์ (Anne Roe) โรว์ได้นำทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์มาอธิบายประกอบพอสรุปได้ว่า ความต้องการของบุคคล แบ่งออกเป็นขั้นต่างๆ จากขั้นมูลฐานไปจนถึงขั้นสูงสุด และเมื่อความต้องการในแต่ละขั้นได้รับการตอบสนองก็จะเป็นพื้นฐานของความต้องการในขั้นต่อไป ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ ความต้องการ

ทางด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม ความต้องการความยกย่องนับถือและเสรีภาพ และความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ โรว์ ได้สรุปว่า ความต้องการดังกล่าวไม่ว่าจะได้รับการตอบสนองหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาซึ่งจะเป็นผลให้เกิดบุคลิกภาพแตกต่างกันและมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล โรว์ ได้แบ่งรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็น 3 รูปแบบคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดทางอารมณ์ แบบหลีกเลี้ยงเด็ก และแบบให้การยอมรับ ดังรายละเอียด ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดทางอารมณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น

1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดในแง่การปกป้องคุ้มครองมากเกินไปเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่คอยให้การปกป้องคุ้มครองระวังเด็กทุกฝีก้าว ไม่ปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้จำกัดอิสรภาพและควบคุมพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งมีผลให้เด็กต้องคอยพึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และชอบทำตามแบบฉบับที่มีอยู่

1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดในแง่การเรียกร้องจากเด็กมากเกินไปเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้ความคาดหวังและตั้งมาตรฐานในตัวเด็กไว้อย่างสูง มักชอบจัดการกับชีวิตของเด็ก เพื่อให้เด็กทำสิ่งต่างๆ ได้สมบูรณ์แบบ เด็กจะได้รับความรักเมื่อทำตามที่ต้องการและคาดหวัง ซึ่งมีผลทำให้เด็กเกิดความเครียดสูง ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอาจแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือเก็บตัว

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบหลีกเลี้ยงเด็ก แบ่งออกเป็น

2.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบปฏิเสธเด็ก เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อเด็กอย่างเย็นชา ไม่มีความเป็นมิตร มักจะลงโทษว่ากล่าวหรือเยาะเย้ยเด็ก เนื่องจากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อตัวเด็ก เด็กอาจจะถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพังไม่让孩子มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในชีวิต ทำให้เด็กไม่ได้รับการตอบสนองทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีผลทำให้เด็กเกิดความน้อยใจ มองโลกในแง่ร้าย และอาจแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือเก็บกด

2.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งละเลย เป็นการอบรมที่พ่อแม่ขาดความสนใจความเอาใจใส่และความรับผิดชอบในตัวเด็ก มักทอดทิ้งให้เด็กดิ้นรนตามลำพัง ไม่ให้ความอบอุ่นแก่เด็กทำให้เด็กไม่ได้รับการตอบสนองทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีผลทำให้เด็กเกิดความน้อยใจมองโลกในแง่ร้าย และอาจแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือเก็บกด

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้การยอมรับ แบ่งออกเป็น

3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามสบาย เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับให้ความรัก ความอบอุ่นและความเอาใจใส่ต่อเด็กตามสมควร ซึ่งขึ้นอยู่กับเวลาที่พ่อแม่จะให้เด็กเพราะพ่อแม่เองเป็นผู้ที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ชอบทำตามสบาย จึงเลี้ยงดูแบบง่ายๆ สบายๆ ซึ่งมีผลทำให้เด็กขาดระเบียบแบบแผนและกฎเกณฑ์ในชีวิต

3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักต่อเด็ก เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้ความรักความอบอุ่นและความเอาใจใส่ต่อเด็ก สนับสนุนให้เด็กมีความรับผิดชอบ ใช้เหตุผลในการสั่งสอนให้การยกย่องชมเชย สร้างความเชื่อมั่น ให้กำลังใจ สนับสนุนให้เป็นตัวของตัวเอง และเป็นที่ยอมรับจากเด็ก ซึ่งมีผลทำให้เด็กมีจิตใจร่าเริงแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีสุขภาพจิตดี ชอบเข้าสังคมและชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น โรว์ ได้อธิบาย

เพิ่มเติมว่า รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 ประเภทนี้ เมื่อพิจารณาอย่างกว้างๆ จะเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของบุคคลอยู่ 2 ลักษณะ คือ บุคคลที่มีการปรับตัวเข้าหาผู้อื่นซึ่งจะสอดคล้องกับอาชีพที่ต้องติดต่อกับผู้อื่นกับบุคคลและสังคม เช่น อาชีพบริการ ศิลปะ และการบันเทิง เป็นต้น และบุคคลที่มีลักษณะชอบหลีกเลี่ยงจากผู้อื่น ซึ่งจะสอดคล้องกับอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ เช่น อาชีพทางวิทยาศาสตร์ เกษตร และเครื่องจักรกล เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงได้ และใคร่เห็นว่าไม่มีอาชีพใดอาชีพหนึ่งที่จะเหมาะสมกับบุคคลเพียงคนเดียว หรือไม่มีบุคคลใดที่จะเหมาะสมกับอาชีพใดอาชีพหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น การเลือกอาชีพที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตของบุคคล

3. ทฤษฎีการเลือกอาชีพของเชฟเฟอร์ (Scheffer's Theory of Career Choice) ผู้ให้กำเนิดทฤษฎีนี้ได้แก่ อาร์ เอช เชฟเฟอร์ (R.H. Scheffer) ซึ่งได้พัฒนาทฤษฎีนี้มาจากการศึกษาวิจัยจากบุคคลที่ประกอบอาชีพต่างๆ กันและได้สรุปว่า บุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และถ้าบุคคลสามารถเลือกอาชีพได้สอดคล้องกับความต้องการแล้วจะทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานมากขึ้น เชฟเฟอร์ ได้อธิบายว่า บุคคลมีความต้องการในด้านต่างๆ กันและความต้องการดังกล่าวเป็นแรงจูงใจพื้นฐานให้บุคคลเลือกอาชีพความต้องการของบุคคลในด้านต่างๆ มีดังนี้

1. ต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น
2. ต้องการความรักความอบอุ่นใจ
3. ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ทำ
4. ต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
5. ต้องการมีอำนาจควบคุมผู้อื่น
6. ต้องการปฏิบัติตามผู้อื่น และค่านิยมที่ตนยึดถือ
7. ต้องการเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง
8. ต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

เชฟเฟอร์ สรุปว่า การที่บุคคลจะมีความพึงพอใจและมีความสุขในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนได้มากเพียงนั้นจากทฤษฎีการเลือกอาชีพ สรุปได้ว่า ในการที่บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพใดๆ ก็ตามควรคำนึงถึงความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและบุคลิกภาพของตนเองด้วย ทั้งนี้ เพราะเมื่อบุคคลเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และบุคลิกภาพของตนแล้วจะเป็นผลทำให้บุคคลนั้นประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขในการทำงานตามอาชีพที่ตนได้เลือกไว้

8.5 แนวทางการจัดบริการแนะแนวอาชีพ

พล แสงสว่าง (2529 : 37) ได้กล่าวถึงแนวทางในการจัดบริการแนะแนวอาชีพให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การดำเนินการแนะแนวอาชีพต้องมีขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ตนเองการทดสอบ การให้คำปรึกษา การให้ข้อมูลต่างๆ การทดลองงาน การติดตามผลและประเมินผลและการวิจัยเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน

2. การดำเนินงานแนะแนวอาชีพ ต้องใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เพราะจะทำให้น่าสนใจและเป็นรูปธรรมมากกว่าการชี้แจงบรรยายธรรมดา

3. ต้องมีการส่งเสริมการหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งต้องเริ่มทำตั้งแต่ชั้นเล็กๆ เพื่อเป็นการสร้างลักษณะนิสัยที่ดี ควรให้เด็กหาข้อมูลด้วยตนเองดีกว่าครูป้อนให้เด็ก

4. ข้อเท็จจริงของการแนะแนวอาชีพที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ขอบเขตของความสามารถของบุคคล มีความยืดหยุ่น ซึ่งทำให้บุคคลหนึ่งๆ ประกอบอาชีพได้หลายอาชีพในกลุ่มเดียวกันที่ต้องใช้ความสามารถใกล้เคียงกันหรือระดับเดียวกัน

5. การจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนั้น ต้องทำให้สอดคล้องกับอาชีพภูมิประเทศ และภูมิอากาศของประเทศไทย

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ดังนั้น การแนะแนวอาชีพที่ได้ผลนั้นจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพด้วย

8.6 การแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษา

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2521 : 31) กล่าวว่า ในระดับมัธยมศึกษาการแนะแนวอาชีพที่จัดขึ้นนั้นควรจะให้เด็กได้รับโอกาสที่จะรับรู้ในเรื่องคุณลักษณะส่วนตัวและความสามารถนอกจากนี้แล้วควรช่วยให้นักเรียนทบทวนดูว่าเขามีความรู้เกี่ยวกับโลกของงานอาชีพอย่างไรบ้างและอาจทำความรู้จักกับอาชีพที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเองบ้าง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสทางการศึกษาและอาชีพที่จะออกไปปฏิบัติ

นพพร พานิชสุข (2522 : 23) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการนำทางให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเด็กในระดับนี้ต้องการรู้จักตนเองว่าควรจะดำเนินอาชีพในอนาคตได้อย่างไรจึงจะถูกต้อง ควรจะศึกษาในวิชาใด ที่ไหน และในแต่ละวิชาซึ่งนั้นจะต้องเรียนอะไรบ้าง ระยะเวลาเท่าใด ความต้องการเหล่านี้มีคุณลักษณะอย่างไร ค่าใช้จ่ายในการศึกษาและแนวทางในการประกอบอาชีพ เช่น การฝึกอาชีพเบื้องต้นเพื่อเป็นการเตรียมตัวในการศึกษาหรือฝึกฝนเพิ่มเติมหรือถึงขั้นมีความพร้อมที่จะทำงานอาชีพระดับกึ่งฝีมือ รวมทั้งมีนิสัยในการทำงานที่ดี เช่น มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ มีวินัยในการทำงาน(และแก้ไขเพิ่มเติม 2545, 2553)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินไปให้สอดคล้องกับการศึกษาในปัจจุบัน ครูแนะแนวควรที่จะพยายามช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ ให้มีความรู้ในเรื่องอาชีพแขนงต่างๆ ของงานอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการของสังคม เพื่อจะได้เตรียมตัวศึกษาหาความรู้ หาความชำนาญประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

8.7 จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษา

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2521 : 31) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาไว้ว่า ควรจะให้นักเรียนได้รับโอกาสที่จะรับรู้ในเรื่องคุณลักษณะส่วนตัวและความสามารถนอกจากนี้แล้วควรช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนดูว่าเขามีความรู้เกี่ยวกับโลกของอาชีพอย่างไรบ้างและอาจทำความรู้จัก ความคุ้นเคยกับอาชีพที่อยู่ในท้องถิ่นของตนเองบ้าง ความสนใจอีกประการหนึ่ง คือ ความสัมพันธ์

ระหว่างโอกาสทางการศึกษาและอาชีพที่จะออกไปปฏิบัติ ดังนั้น ควรจะมีการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพที่ยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้สำหรับกิจกรรมในระดับมัธยมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพก็คือ กิจกรรมการสำรวจต่างๆ จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษา พอสรุปได้ดังนี้

1. เรียนรู้เกี่ยวกับโลกอาชีพให้กว้างขึ้น
2. ช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหลักสูตร
3. ทำให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานในอาชีพบางอาชีพอย่างเพียงพอ
4. เพื่อให้เข้าใจวิธีการที่จะได้รับข้อเสนออย่างถูกต้องและทันสมัยเกี่ยวกับโลกของอาชีพ
5. เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของการวางแผนชีวิต

จากจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษา สรุปได้ว่า การแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษาเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโลกกว้างทางการศึกษาและอาชีพช่วยให้นักเรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ที่ตนเองสนใจ และสามารถวางแผนในการเลือกประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

8.8 กิจกรรมแนะแนวอาชีพในระดับมัธยมศึกษา

กิจกรรมแนะแนวอาชีพในระดับมัศึกษานั้นครอบคลุมทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นในช่วงโมงแนะแนวและกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกห้องเรียน นอกจากนี้ยังมีบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพกับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการวางแผนการศึกษาหรือประกอบอาชีพ กิจกรรมต่างๆ ตามที่ อรอนงค์ ธัญญะวัน (2539 : 22 – 24) ได้กล่าวไว้ มีดังนี้

1. การให้นักเรียนสำรวจตนเอง โรงเรียนและครูแนะแนวควรจัดสภาพการณ์ต่างๆ ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่จะได้มีโอกาสสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนนักเรียนอาจสำรวจตนเองได้ ดังต่อไปนี้

- 1.1 สำรวจตนเองจากวิชาในหลักสูตร
- 1.2 สำรวจตนเองจากประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 1.3 สำรวจตนเองจากประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานนอกเวลา
- 1.4 สำรวจตนเองโดยใช้แบบสอบถาม
2. การให้ข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ ซึ่งจัดให้ข้อมูลให้นักเรียนเป็นกลุ่มได้ดังต่อไปนี้
  - 2.1 การชี้แจงให้เห็นคุณค่าของวิชาที่เรียนและความสำคัญของวิชาต่างๆ
  - 2.2 จัดสัปดาห์อาชีพ
  - 2.3 การเยี่ยมชมสถานที่ประกอบอาชีพ
  - 2.4 การประชุมแก้ปัญหาด้านอาชีพจากกรณีตัวอย่าง
  - 2.5 การติดตามศิษย์เก่า
  - 2.6 การให้ข้อมูลด้านอาชีพในช่วงโมงแนะแนวหรือช่วงโมงกิจกรรมสำรวจ
  - 2.7 การค้นคว้าข้อมูลด้านอาชีพ การสำรวจอาชีพในชุมชน
  - 2.8 การจัดอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับอาชีพ
  - 2.9 การสัมภาษณ์ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ

- 2.10 การแสดงบทบาทสมมติ
- 2.11 การจัดฉายภาพยนตร์หรือภาพนิ่ง
- 2.12 การจัดรายการวิทยุหรือโทรทัศน์
- 2.13 การจัดทำสมุดภาพเกี่ยวกับอาชีพ
- 2.14 การจัดตั้งชมรมอาชีพ
- 2.15 การสอดแทรกข้อมูลด้านอาชีพในวิชาต่างๆ

3. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการตระหนักถึงความต้องการและค่านิยมของตน เพื่อจะพิจารณาว่าความต้องการและค่านิยมนั้นมีอิทธิพลต่อจุดหมายในการเลือกอาชีพของผู้รับบริการอย่างไร มีขั้นตอนการกระทำอย่างไรที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และสามารถคาดคะเนได้ใกล้เคียงว่าการวางแผนนั้นจะนำไปสู่เป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด การให้คำปรึกษาด้านอาชีพนั้นอาจให้คำปรึกษาได้ทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม

4. การจัดกิจกรรมจัดวางตัวนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพ กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนได้ดำเนินตามโครงการที่ตนได้ตัดสินใจเลือกแล้ว ขั้นตอนในการจัดวางตัวนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพมี ดังนี้

4.1 ขั้นเตรียมหาข้อมูล นักแนะแนวจะเตรียมหาข้อมูลโดยสอบถามความต้องการบริการจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับอาชีพของนักเรียนในปัจจุบัน ติดต่อกับกรมแรงงานสำนักงานแรงงาน จังหวัด บริษัท ห้างร้าน หน่วยงานต่างๆ จะให้ความร่วมมือกับโครงการนี้ได้มากน้อยเพียงใด

4.2 สัมภาษณ์นักเรียนที่ต้องการหางานทำว่า ผู้สมัครสนใจอาชีพใด มีประสบการณ์การทำงานใดมาบ้าง มีความสามารถพิเศษทางใด ต้องการงานประเภทใด

4.3 พิจารณาลักษณะงานและคุณสมบัติของผู้ทำงานตามที่นายจ้างต้องการ

4.4 คัดเลือกผู้ประสงค์จะทำงานไปยังหน่วยงาน หรือส่งผู้สมัครงานไปที่กรมแรงงานหรือไปให้นายจ้างสัมภาษณ์โดยตรง โดยนักแนะแนวต้องแนะนำวิธีการสัมภาษณ์และการกรอกใบสมัครงาน และจัดให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกงานเพื่อให้คุ้นเคยกับการทำงาน

8.9 แนวทางการประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพ

จากแนวความคิดของกินซ์เบิร์กและคณะ (Ginzberg and Associates. 1951) พอสรุปได้ว่า พัฒนาการอาชีพของวัยรุ่นเป็นช่วงที่บุคคลคำนึงถึงความสามารถโดยการประเมินตนเองว่าสามารถทำอะไรได้ดีกว่าผู้อื่นบ้าง และเริ่มเรียนรู้ว่าค่านิยมของเขามีส่วนสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ วัยรุ่นจึงนำความสนใจความสามารถ และค่านิยมของตนมาพิจารณาประกอบการเลือกอาชีพและเป็นระยะพิจารณาตามสภาพที่เป็นจริง โดยวัยรุ่นจะมีการสำรวจว่าอาชีพใดจะเหมาะสมกับเขาบ้างและจะก้าวสู่แบบแผนการเลือกอาชีพที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จนในที่สุดจะมีการตัดสินใจเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นส่วนแนวความคิดของ ซูเปอร์ (Super. 1953) เกี่ยวกับพัฒนาการทางอาชีพของวัยรุ่นนั้นมีความคล้ายคลึงกับแนวคิดของกินซ์เบิร์กกว่า เป็นช่วงเวลาของการสำรวจตนเอง สำรวจอาชีพ เริ่มมีประสบการณ์จากการทำงานและทำกิจกรรมต่างๆ เป็นช่วงที่บุคคลตระหนักว่าอาชีพเป็นสิ่งสำคัญในชีวิต เป็นระยะที่บุคคลเริ่มพิจารณาอาชีพโดยยังไม่ตัดสินใจแน่นอน ซึ่งจะพิจารณาจากความต้องการ ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถและโอกาสในการได้งานทำ มีการพิจารณาเลือกอาชีพจากสภาพความเป็นจริงมากขึ้น มีการทดลองปฏิบัติงานเพื่อประเมินความถนัดความสามารถและ

ความเหมาะสมต่างๆ มีกระบวนการคิดที่ช่วยส่งเสริมการรู้จักตนเองและรับรู้คนอื่นๆ มากขึ้น รับรู้เรื่องอาชีพที่มีเรื่องของตน บทบาททางเพศ และชั้นทางสังคมเข้าไปเกี่ยวข้องมากขึ้น และเป็นวัยของการบรรลุวุฒิภาวะทางอาชีพสรุปได้ว่า พัฒนาการทางอาชีพของบุคคลนั้นจะต้องมีความต่อเนื่องจะขาดช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิตไปไม่ได้และจะต้องจัดให้สอดคล้องกับบุคคลในแต่ละช่วงพัฒนาการ จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด วัยรุ่นเป็นวัยที่ต่อเนื่องมาจากวัยเด็กและเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ บุคคลในวัยรุ่น ซึ่งส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีจุดเน้นสำคัญของพัฒนาการทางอาชีพคือ การสร้างเสริมในเรื่องของความสามารถและจุดเด่นของตนเองได้ ส่งเสริมให้มีทักษะในการหาข้อสนเทศเกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจ มีทักษะในการตัดสินใจ และมีทักษะในการวางแผนอาชีพ ผู้ให้บริการแนะแนวจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และนำแนวคิดทางทฤษฎีมาเป็นกรอบในการจัดกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพให้แก่วัยรุ่น โดยประยุกต์การจัดกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้รับบริการ

8.10 ข้อควรคำนึงถึงในการประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพ

พรเพชร โคตรสิงห์ (2542 : 38) ได้นำเสนอข้อควรคำนึงถึงในการเลือกกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ไว้ 10 ประการ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นหลักในการประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพได้ ดังนี้

1. คำนึงถึงจุดประสงค์และผลของกิจกรรม
2. เลือกกิจกรรมที่ตนเองคุ้นเคยและง่ายต่อการใช้
3. เลือกกิจกรรมที่มีลักษณะของการพูดจา
4. เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของสมาชิก
5. เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับสถานที่
6. เลือกกิจกรรมที่สมาชิกส่วนใหญ่เข้าร่วมได้
7. เลือกกิจกรรมที่สมาชิกเต็มใจที่จะเข้าร่วมโดยไม่รู้สึกรู้เหมือนถูกบังคับ
8. เลือกกิจกรรมที่ผู้นำกลุ่มมั่นใจว่าจะเกิดผลดีและสามารถควบคุมได้
9. เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับเวลาในการเข้ากลุ่ม
10. เลือกกิจกรรมที่ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อชื่อของกิจกรรม

เจียรนัย ทรงชัยกุล และ จิตรอารี เนตรหิน (2545 : 140 – 142) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงถึงของผู้ให้บริการในการประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพ และข้อควรคำนึงถึงของผู้รับบริการในการประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพ ไว้ดังนี้

1. เลือกใช้กิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของผู้รับบริการ
2. เลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานที่
3. เลือกใช้ให้เหมาะสมกับเวลา
4. เลือกใช้ให้เหมาะสมกับรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
5. สามารถนำผลจากการจัดกิจกรรมช่วยเหลือผู้รับบริการได้
6. มีการแปลผลหรือการตีความอย่างถูกต้อง
7. ไม่สร้างปัญหาหรือความทุกข์กังวลใจให้ผู้เกี่ยวข้อง
8. ไม่ขัดต่อนโยบายทุกระดับ

ข้อควรคำนึงถึงของผู้รับบริการในการประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพ

1. มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพอย่างถูกต้องชัดเจน
2. ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม
3. เป็นผู้มีการวินิจฉัย รู้จักคิดวิเคราะห์
4. เป็นตัวของตัวเอง ไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผล
5. ให้ข้อมูลถูกต้องตามความเป็นจริง
6. พยายามค้นหาคำตอบจากการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพให้มาก
7. มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน
8. ฝึกฝนตนเองให้เกิดทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า ในการประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพนั้นจะต้องมีหลักในการประยุกต์ใช้ซึ่งผู้ให้บริการและผู้รับบริการจะต้องนำเหตุผลหรือเงื่อนไขดังกล่าวแล้วมาพิจารณาประกอบตามสภาพการณ์และบทบาท เพื่อให้การประยุกต์ใช้กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพบังเกิดผลที่คุ้มค่ามากที่สุด

9. เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ

9.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การทำงานใดๆประสบความสำเร็จได้ นักธุรกิจหรือผู้นำที่มีความสามารถจะศึกษาความต้องการของลูกค้าหรือผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อสร้างความพึงพอใจในสินค้าและบริการให้กับลูกค้า หรือทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความพึงพอใจในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

กู๊ด (Good, 1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจาก ความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งนั้น

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, หน้า 111) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึก ภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทาง ตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

สุริยะ วิริยะสวัสดิ์ (2530, หน้า 42 อ้างถึงใน ปราการ กองแก้ว, 2546, หน้า 17) ได้ให้ ความหมายความพึงพอใจหลังการให้บริการของหน่วยงานของรัฐของเขาว่า ระดับผลที่ได้จาก การพบปะ สอดคล้องกับปัญหาที่มีอยู่หรือไม่ ส่งผลดีและสร้างความภูมิใจเพียงใด และสร้าง ความภูมิใจเพียงใด

สาโรช ไสยสมบัติ (2534, หน้า 18 อ้างถึงใน ปราการ กองแก้ว, 2546, หน้า 17) ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยทำให้งานประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นงานที่เกี่ยวกับการ

ให้บริการ นอกจากผู้บริหารออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยแบ่งออกถึงทิศทางของผล การประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยา

วัลภา ชายหาด (2532 อ้างถึงใน ประชากร พัฒนกุล และคณะ, 2550, หน้า 22) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจของประชากรที่มีต่อการบริการสาธารณะว่า หมายถึง ระดับของ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในลักษณะของ 1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน 2. การให้บริการอย่างรวดเร็วและทันเวลา 3. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง 4. การให้บริการอย่างก้าวหน้า

สุทธิชาติ อามาตย์หิน (2543, หน้า 11 อ้างถึงใน รังสรรค์ ฤทธิผาด, 2550, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจของผู้รับบริการโดยแบ่งออกเป็น 2 นัย คือ 1. ความหมายที่ยึดสถานการณ์การซื้อหลัก ให้ความหมายว่า “ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินสิ่งที่ได้รับภายหลัง สถานการณ์หนึ่ง” 2. ความหมายที่ยึดประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเป็นหลัก ให้ความหมายว่า “ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินภาพรวมทั้งหมดของประสบการณ์หลายอย่าง เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการในระยะหนึ่ง” และได้ให้ความหมายความว่า ความพึงพอใจของ ผู้บริโภค หมายถึง ภาวการณ์แสดงออกที่เกิดจากการประเมินประสบการณ์ซื้อและการใช้สินค้าและ บริการและได้อธิบายความหมายเพิ่มเติมว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ภาวะที่แสดงออกถึงความรู้สึก ในทางบวกที่เกิดขึ้นจากการประเมินเปรียบเทียบ ประสบการณ์ ได้รับบริการที่ตรงกับสิ่งที่ลูกค้า คาดหวังหรือดีกว่าความคาดหวังของลูกค้าในทางตรงกันข้าม ความไม่พึงพอใจ หมายถึง ภาวะ การแสดงออกถึงความรู้สึกในทางลบที่เกิดจากการเปรียบเทียบประสบการณ์ได้รับบริการที่ต่ำกว่า ความคาดหวังของลูกค้า ทฤษฎีความพึงพอใจ

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ จะเกิดผลในทางบวก จะแสดงออกมาเป็นความรู้สึกชอบ ดีใจ สุขใจ เมื่อได้รับการตอบสนองจากสิ่งที่ต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ระดับความพึงพอใจนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนคาดหวังไว้ว่ามากหรือน้อย

9.2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ธรรมชาติของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's of Needs) มีลำดับความต้องการอยู่ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ความต้องการทางกาย เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต
2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนอง ลำดับความต้องการในขั้นต่อไปก็คือมีความปลอดภัยและมั่นคง
3. ความต้องการทางด้านสังคม คือต้องการที่จะเข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมและได้รับการยอมรับจากสังคม
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต คือความต้องการอยากจะได้และอยากจะเป็นตามความต้องการของตนเอง เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ในการทำงาน ผู้บริหารจึงควรรู้พื้นฐานความต้องการของมนุษย์เพื่อจัดทำให้มีปัจจัยเกื้อหนุนให้เพื่อนร่วมงาน ลูกค้า หรือ

ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความพึงพอใจในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือเกิดความพึงพอใจในสินค้าและบริการที่ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย

เชลลี (Shelli, 1995, p. 9 อ้างถึงใน ปรากฏการ กองแก้ว, 2546, หน้า 17) ได้ศึกษาแนวคิด เกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและ ความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้ความรู้สึกที่มีระบบ ย้อนกลับและความสุขนี้สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่า ความรู้สึกในทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและ ความสุขมีความสัมพันธ์กัน อย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่าระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างถึงใน รังสรรค์ ฤทธิ์ผาด, 2550, หน้า 23) มาสโลว์ (Maslow) ได้เรียงลำดับสิ่งจูงใจ หรือความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ระดับ โดยเรียงลำดับขั้นของความต้องการไว้ตามความสำคัญ ดังนี้ 1. ความต้องการพื้นฐานทางสรีระ 2. ความต้องการความปลอดภัยรอดพ้นอันตรายและมั่นคง 3. ความต้องการความรัก ความเมตตา ความอบอุ่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ 4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยกย่อง และความเคารพตัวเอง 5. ความต้องการความสำเร็จด้วยตนเอง ความพอใจในขั้นต่าง ๆ ของความต้องการของมนุษย์นี้ ความต้องการขั้นสูงกว่าบางครั้ง ได้ปรากฏออกมาให้เห็นแล้วก่อนที่ความต้องการ ชั้นแรกจะให้เห็นผลเป็นที่พอใจเสียด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามบุคคลแต่ละคนส่วนมาก แสดงให้เห็นว่า ตนมีความพอใจอย่างสูงสุด ในลำดับขั้น ความต้องการขั้นต่าง ๆ มากกว่าขั้นสูงจากการสำรวจพบว่า คนธรรมดาทั่วไปจะมีความพอใจใน ลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ ความต้องการทางด้านกายภาพ 85% ความต้องการความปลอดภัย 70% ความต้องการทางด้านสังคม 50% ความต้องการเด่นในสังคม 40% ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนา 10%

พาราสุรามาน เซทเฮมท และแบร์รี่ (Parasuraman, Zaithamal & Berry, 1994 อ้างถึงใน ภูษิต สายกิมซ้วน, 2550, หน้า 18 -20) กล่าวว่า หลักการบริการที่ดี ต้องประกอบด้วย 1. ความเชื่อมั่นไว้วางใจ บริการนั้นจะต้องมีความถูกต้องมีความถูกต้องแม่นยำ และ เหมาะสมตั้งแต่ครั้งแรก รวมทั้งต้องมีความสม่ำเสมอ คือบริการทุกครั้งจะต้องได้ผลเช่นเดิม ทำให้ ผู้มารับบริการรู้สึกได้ว่า ผู้ให้บริการเป็นที่พึ่งได้ เช่น มีความถูกต้องแม่นยำในการวินิจฉัย 2. สมรรถภาพในการให้บริการ ผู้ให้บริการต้องมีทักษะและความรู้ความสามารถในการบริการที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการได้ เช่น แพทย์มีความเชี่ยวชาญ ในการรักษาโรคศาสตร์มีความเชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับยา ฯลฯ หรือบุคคลอื่น ๆ มีความรู้ความสามารถในสาขาของตนและสามารถนำมาใช้ในการบริการได้อย่างเต็มที่ 3. ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการ ผู้ให้บริการจะต้องมี ความพร้อมและเต็มใจที่จะให้บริการสามารถตอบสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ของผู้มารับบริการ ให้ทันท่วงที เช่น โรงพยาบาลมีความพร้อมที่จะรับผู้ป่วยจากเหตุการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว 4. ความมีอัธยาศัยไมตรี บุคลากรทุกคนในสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการจะต้อง มีความสุภาพ มีการเอาใจใส่และเห็นใจผู้มารับบริการ รวมทั้งต้องมี กิริยามารยาทการแต่งกายและ การใช้วาจาที่เหมาะสมด้วย 5. การเข้าถึงบริการ ผู้มารับบริการจะต้องเข้าถึง

การบริการได้ง่าย และได้รับความสะดวก จากการบริการ รวมถึงการบริการนั้นจะต้องมีการกระจายไปอย่างทั่วถึง เช่น การคมนาคมที่สะดวก การบริการที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ไม่ต้องนั่งรอนาน การให้บริการเป็นไปอย่างเสมอภาค 6. ความน่าเชื่อถือ เกิดจากความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความสนใจอย่างแท้จริงของผู้ให้บริการที่มีต่อผู้รับบริการซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยเฉพาะทางการแพทย์ และจะทำให้ผู้รับบริการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยเฉพาะทางการแพทย์ และจะทำให้บริการนั้นอาจเกิดจากปัจจัยอื่นเสริม อีก เช่น ชื่อเสียงของโรงพยาบาล และบุคลากรต่าง ๆ 7. การสื่อสาร ผู้ให้บริการควรมีการให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มารับบริการ พึงทราบและประสงค์จะทราบ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยจะได้รับข้อมูลเรื่อง ค่าใช้จ่ายและทางเลือกในการรักษา ฯลฯ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้ให้บริการ และผู้รับบริการในด้านอื่น ๆ อีก เช่น ระดับการศึกษา ฯลฯ 8. ความมั่นคงปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่มั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน รวมทั้ง ชื่อเสียง ปราศจากความรู้สึกเสี่ยงอันตรายและข้อสงสัยต่าง ๆ เช่นการรักษา ความลับผู้ป่วย 9. ความเป็นรูปธรรมของการบริการ ซึ่งจะทำให้ผู้มารับบริการรับรู้ถึงการบริการนั้นได้ อย่างชัดเจนและง่ายขึ้น เช่น การที่โรงพยาบาลมีสถานที่ใหญ่ หรูหรา สะอาด มีเครื่องมือเครื่องใช้ ทันสมัย การบริการมีความเหมาะสม ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่นที่ช่วยสร้างรูปธรรมของการบริการ ได้อีก เช่น การใช้รอยยิ้มเป็นสื่อที่แสดงอัธยาศัยไมตรีของผู้ให้บริการ 10. ความเข้าใจและรู้จักผู้มารับบริการ ผู้ให้บริการควรมีความเข้าใจ และรู้จักผู้มารับบริการของตนเอง เช่นการที่แพทย์หรือพยาบาลสามารถจำชื่อผู้ป่วยได้ ผู้ให้บริการสามารถจำลูกค้ ของตนเองได้ ฯลฯ

หลุยส์ จาปาเทศ(2533, หน้า8)อธิบายว่าความพึงพอใจ หมายถึงความต้องการให้บรรลุ เป้าหมาย สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

แชลลี (Shelly,1985อ้างใน กรรณิการ์ จันท์แก้ว,2538, หน้า21) สรุปได้ว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์คือความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก เป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุขความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึก ทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบียบย้อนกลับ ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและ ความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ของบุคคลจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการ ได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่งเมื่อเกิดความต้องการบุคคลจะตั้งเป้าหมายเพื่อให้บรรลุ ความต้องการความพึงพอใจของบุคคลจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะ ส่วนบุคคล

วรูม (Vroom, 1990 อ้างใน วรวิทย์ หงวนศิริ,2540, หน้า 3) กล่าวว่า ทศนคติและ ความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้รับจากการที่ บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั้น

เดวิส (Davis, 1967, p. 61) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อ ความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับการตอบสนอง พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของ มนุษย์เป็นความ

พยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวายหรือสภาวะไม่สมดุล ในร่างกายเมื่อสามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวออกไปได้ มนุษย์ย่อมจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ

อเดย์ และแอนเดอร์สัน (Aday & Anderson, 1975, p. 4) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็น ความรู้สึก ความนึกคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของคนที่เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้รับบริการเข้าไป ในสถานที่ที่ให้บริการนั้นและประสบการณ์เป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการและ ความพึงพอใจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกัน

ศิริพงศ์ พงุทธิพันธุ์ และ พยัต วุฒิรงค์ (2547, หน้า 57 -58) สรุปประเด็นเกี่ยวกับ ความพึงพอใจ ดังนี้ 1. ความพึงพอใจเป็นการเปรียบเทียบความรู้สึกกับความคาดหวัง 2. ความพึงพอใจเป็นการเปรียบเทียบความรู้สึกกับสิ่งเร้า 3. ความพึงพอใจเป็นการเปรียบเทียบความรู้สึกหรือทัศนคติกับสิ่งที่ได้รับ 4. ความพึงพอใจเป็นการเปรียบเทียบประสบการณ์กับการคาดหวัง

กัลลิมา เหลืองอร่าม, นิธิวดี เหลืองอ่อน และปัญญา มั่นบำรุง (2545, หน้า 18) ได้ กล่าวถึงความพึงพอใจต่อการให้บริการและการจูงใจว่าบุคคลส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นสิ่งเดียวกัน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วความพึงพอใจเป็นความรู้สึกต่อการให้บริการ ส่วนการจูงใจมาใช้บริการ นั้นเป็นผลที่เกิดจากความรู้สึก ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการใช้บริการความแตกต่างที่เห็นได้ ชัดเจนคือ ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่มีต่อการให้บริการของบุคคลในองค์กร เป็นเป้าหมาย แต่แรงจูงใจนั้นมีจุดหมาย อย่างไรก็ตาม ทั้งสองเรื่องไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจนด้วย เหตุผล สองประการคือ ประการที่หนึ่ง ความพึงพอใจนั้นเป็นความพึงพอใจที่ตอบสนองสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ และเราถือว่าคนเราพยายามเข้าใกล้สิ่งที่ตนพอใจ และความพยายามหลีกเลี่ยงห่างสิ่งที่ตนไม่พอใจ ซึ่งเป็นผลให้ความพึงพอใจเชื่อมโยงกับพฤติกรรมในการจูงใจมาใช้บริการ 14 ประการที่สอง ทฤษฎีการจูงใจทั้งหลายอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานในเรื่องความพึงพอใจ ซึ่งหมายความว่า แต่ละคนจะถูกจูงใจให้มุ่งหาสิ่งที่ตนพึงพอใจอันก่อให้เกิดผลที่ว่า ทฤษฎีการจูงใจ นั้นยังต้องพิจารณาในเรื่อง ความพึงพอใจควบคู่ไปด้วย ความพึงพอใจมีความหมายโดยทั่วไปว่าระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ความหมายของความพึงพอใจในการบริการ สามารถจำแนกออกเป็น 2ความหมายใน ความหมายที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจผู้บริโภคหรือผู้รับบริการและความพึงพอใจในงานของ ผู้ให้บริการ ความพึงพอใจในการบริการเกิดจากการประเมินคุณค่าการรับรู้คุณภาพของการบริการ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์บริการตามลักษณะของการบริการและกระบวนการนำเสนอบริการในวงจรของ การให้บริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ซึ่งถ้าตรงกับสิ่งที่ผู้รับบริการมีความต้องการหรือ ตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่หรือประสบการณ์ที่เคยได้รับบริการตามองค์ประกอบ ดังกล่าวย่อม นำมา ซึ่งความพึงพอใจในการบริการนั้น หากเป็นไปในทางตรงกันข้าม การรับรู้สิ่งที่ผู้รับบริการ ได้รับจริงไม่ตรงกับที่รับรู้สิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังผู้รับบริการย่อมเกิดความไม่พอใจต่อผลิตภัณฑ์บริการและนำเสนอบริการนั้นได้

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น สรุปว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการคือ ความรู้สึก อารมณ์ ที่มีความสุข ความยินดี ทางจิตใจที่เกิดขึ้นเป็นผู้รับบริการ ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวเกิดจาก การที่ผู้รับบริการได้รับการตอบสนองความต้องการเป็นผู้ตอบสนองเองหรือผู้อื่นตอบสนองให้ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นระดับใดขึ้นอยู่กับ

กับปริมาณการรับสนองความต้องการที่เกิดขึ้นได้ครบถ้วน เพียงใด เช่นความพึงพอใจของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับคุณภาพของสินค้าและบริการ แนวคิดการสร้างความพึงพอใจ

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมแนะแนว

10.1 งานวิจัยในประเทศ

สุกัลยา พรหมเอื้อ. (2550, น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3” การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย (1) เพื่อสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (2) เพื่อประเมินความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นละ 5 คน และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นละ 30 คน ของโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2549 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ครูช่วงชั้นที่ 3 เห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในระดับมาก (2) นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในระดับมาก

มาลัยภรณ์ บุตรดี (2557, น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการวางแผนอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี” การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย (1) ศึกษาการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการวางแผนอาชีพ (2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการวางแผนอาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 54 คน ซึ่งได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive sampling) จากจำนวนประชากร 444 คน เครื่องมือที่ใช้ในกาศึกษาครั้งนี้คือ กิจกรรมแนะแนวจำนวน 3 กิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรม 1. อาชีพของฉัน 2. เครือข่ายอาชีพ 3. แผนที่โลกอาชีพ และแบบประเมินความคิดเห็นการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการวางแผนอาชีพ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี มีความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการวางแผนอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยกิจกรรมอาชีพของฉัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($X = 4.45$) รองลงมาคือกิจกรรมเครือข่ายอาชีพ ($X = 4.41$) และกิจกรรมแผนที่โลกอาชีพ ($X = 4.36$) ตามลำดับ

10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เดอร์กิน (Durgin. 1974 : 2674 – 2675) ได้สำรวจการจัดโครงการแนะแนวอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐโอไฮโอ กับครูแนะแนวจำนวน 884 คน พบว่า ตามความเห็นของครูแนะแนวแล้วบริการ

แนะแนวอาชีพเป็นบริการที่มีความสำคัญมากที่สุดในการช่วยให้นักเรียนมีความสามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องและบางแห่งยอมรับว่าโครงการแนะแนวในโรงเรียนของตนยังจัดบริการแนะแนวได้ไม่เพียงพอ

กิบสัน (Gibson. 1980 : 416 – 422) ได้สำรวจความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอ มิชิแกน เวสต์เวอร์จิเนีย และอินเดียน่า จำนวน 208 คน เกี่ยวกับการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนพบว่า ครูส่วนมากเห็นว่าการให้ข้อสนเทศทางการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ครูจึงถือว่าการให้ข้อสนเทศทางการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียนเป็นบริการสำคัญในโครงการแนะแนวของโรงเรียน

ยองค์ ทอดด์ และเบอร์ตัน (Youngue, Toddy ; & Burton. 1981 : 369 – 373) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนอาชีพในชั้นเรียนกับการสอนจากประสบการณ์จริงต่อวุฒิภาวะทางอาชีพกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในรัฐเวอร์จิเนียตอนใต้ จำนวน 46 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากัน กลุ่มทดลองจะออกไปเยี่ยมชมสถานที่ประกอบอาชีพ และบุคคลที่ประกอบอาชีพต่างๆ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 ชั่วโมง และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่มทดลองเพิ่มมากขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจะช่วยให้วุฒิภาวะทางอาชีพของนักเรียนเพิ่มได้มากกว่าวิธีสอนในชั้นเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รายงานการวิจัยการพัฒนาชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร / กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 102 คน

ระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที เป็นเวลา 8 วัน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง และการทดลองเริ่มตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 สิ้นสุดภายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2562

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม
2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

3. การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนแนะแนวอาชีพ โดยพิจารณาความรู้พื้นฐาน ความสนใจ เพื่อจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดหัวข้อเรื่องชุดการสอนที่จะพัฒนาให้ครอบคลุมการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งมีหัวข้อชุดการสอนดังนี้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

1. การสำรวจทักษะทางอาชีพ (กิจกรรม ทักษะของฉัน) (1 ชั่วโมง)
2. การสำรวจทักษะทางอาชีพ (กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ) (1 ชั่วโมง)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ (กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ) (1 ชั่วโมง)
4. แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน) (1 ชั่วโมง)
5. การศึกษาต่อสายอาชีพ (กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย) (1 ชั่วโมง)
6. สถาบันการศึกษาอื่นๆ (กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ) (1 ชั่วโมง)
7. โลกกว้างทางอาชีพ (กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน) (1 ชั่วโมง)
8. โลกกว้างทางอาชีพ (กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง) (1 ชั่วโมง)

ขั้นตอนที่ 3 สร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ ประกอบด้วยคำชี้แจงการใช้ชุดการสอน คู่มือครู คู่มือนักเรียน โดยยึดแนวคิดและทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ โดยในแต่ละชุดการสอนมีหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์
4. สาระการเรียนรู้
5. กระบวนการจัดกิจกรรม
6. การวัดและการประเมินผล
7. แหล่งการเรียนรู้
8. สื่อการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 4 นำชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาด้านอาชีพ ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะดังนี้ (1) เพิ่มวัตถุประสงค์ของการวิจัย (2) แก้ไขข้อความจากชุดกิจกรรม เป็นชุดการสอน (3) แก้ไขข้อความจากแบบประเมินความคิดเห็นเป็นแบบประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 นำชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ผลจากการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ผลการทดลองนักเรียนมีความพึงพอใจ สามารถบอกอาชีพที่ตนเองสนใจได้ และสามารถวางแผนการศึกษาไปสู่อาชีพที่ตนเองสนใจได้

ขั้นตอนที่ 6 นำชุดการสอนที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกกลุ่มเป้าหมาย บันทึกแจ้งขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อนัดหมายกำหนดวันและเวลาในการทดลองใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 2 เตรียมชุดการสอน ใบงาน ใบความรู้ แบบฝึกหัด สื่อการเรียนรู้ แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม และวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้า

ขั้นตอนที่ 3 ประชุมนิเทศนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับนักเรียนเพื่อชี้แจงจุดประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรม การปฏิบัติตนของนักเรียน วันและเวลาในการเรียนกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยนำชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขจากการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม จำนวน 8 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยดำเนินการทดลองควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในภาคปกติ ผู้วิจัยจะเริ่มการทดลองตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 สิ้นสุดในเดือน มกราคม 2562 สำหรับกระบวนการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ
2. ขั้นกิจกรรม ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนและกฎกติกาที่ได้รับมอบหมายในแต่ละกิจกรรม
3. ขั้นสรุปกิจกรรม ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ ความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญที่ได้รับจากการทำกิจกรรมแนะแนว
4. ขั้นประเมินชุดการสอนกิจกรรม ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความพอใจกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ อยู่ในระดับใด

2. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม จำนวน 8 ชุด แต่ละชุดมี 12 ข้อ โดยยึดหลักการในการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของและยึดเนื้อหาในชุดการสอน ได้แก่ เรื่องที่จะพัฒนา ตัวบ่งชี้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้การวัดและการประเมินผล สื่อการเรียนรู้ และขั้นตอนการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 ชุด แต่ละชุดมี 12 ข้อ ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบข้อคำถามที่สร้างขึ้น ทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาในชุดการสอน ได้แก่ เรื่องที่จะพัฒนา นิยามศัพท์เฉพาะ จุดประสงค์ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมการวัดและการประเมินผล สื่อการเรียนรู้ หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ผลจากการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ผลการทดลอง นักเรียนสามารถตอบแบบสอบถามที่เชื่อมโยงกับชุดการสอนได้

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงและนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

ลักษณะของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เป็นข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะพัฒนา จุดประสงค์ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล สื่อการเรียนรู้ และกระบวนการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในชุดการสอน มีจำนวน 8 ชุด แต่ละชุดมี 12 ข้อ ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ในแต่ละชุดการสอน

ตาราง 1 แสดงตัวอย่างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

ตัวอย่าง แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อเรื่อง การสำรวจตัวเอง

ชื่อกิจกรรม ทักษะของฉันทัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรม ทักษะของฉันทัน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียนอย่าง แท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์การแปลผลแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้ (จตุพร ปักเคราะห์. 2544 : 32 – 33)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	พอใจกับชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	พอใจกับชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	พอใจกับชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	พอใจกับชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับน้อยพอใจ
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	พอใจกับชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับน้อยที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแนะนำอาชีพ หลังจากหมดชั่วโมงการสอน ระหว่างเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 สิ้นสุดในเดือน มกราคม 2562 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 102คน ในแต่ละชุดการสอนแนะนำอาชีพ เพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. หลังจากนักเรียนใช้ชุดการสอนและตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะนำอาชีพชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแนะนำอาชีพชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. นำข้อมูลมาประมวลผล และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
  - 2.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 237)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองทั้งหมด
 N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

ΣX	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣX^2	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\Sigma X)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรการหาค่า E_1 / E_2
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพ โดยใช้สถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบฝึกใบงานของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดง ในตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกในชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชุดที่	คะแนนที่ได้ (n=102)				
	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1 ทักษะของฉันทัน	15	1325	12.99	0.88	86.60
2 บุคลิกภาพบอกอาชีพ	10	882	8.65	0.82	86.80
3 คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ	20	1716	16.83	0.85	84.15
4 ทางเดินแห่งฝัน	14	1160	11.37	1.15	81.21
5 เรียนสายอาชีพไว้ใช่เลย	20	1721	16.87	0.86	84.35
6 สถานศึกษาน่าสนใจ	10	855	8.38	0.85	83.80
7 อาชีพในอาเซียน	20	1689	16.56	0.74	82.80
8 อาชีพใหม่มาแรง	10	872	8.55	0.87	85.50
รวม	119	10220	100.2	0.88	84.40

จากตาราง 2 พบว่า ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนจากการทำชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 8 ชุด มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 100.20 จากคะแนนเต็ม 119 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.88 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.40 แสดงว่าชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 84.40

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	รายการชุดกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1	ทักษะของฉันทัน	4.01	0.78	80.2
2	บุคลิกภาพบอกอาชีพ	4.16	0.79	83.2
3	คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ	4.17	0.75	83.4
4	ทางเดินแห่งฝัน	4.18	0.73	83.6
5	เรียนสายอาชีพไว้ใช่เลย	4.16	0.78	83.2
6	สถานศึกษาน่าสนใจ	4.16	0.76	83.2
7	อาชีพในอาเซียน	4.21	0.70	84.2
8	อาชีพใหม่มาแรง	4.27	0.69	85.4
	รวม	4.17	0.75	83.40

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทุกชุดแสดงว่า มีคะแนนเฉลี่ย 4.17 คิดเป็นร้อยละ 83.40 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 83.40 นักเรียนพึงพอใจกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนพึงพอใจกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ กิจกรรมทักษะของฉันทัน กิจกรรมบุคลิกภาพบอกอาชีพ กิจกรรมคุยเฟื่องเรื่องอาชีพ กิจกรรมทางเดินแห่งฝัน กิจกรรมเรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย กิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ กิจกรรมอาชีพในอาเซียน และกิจกรรมอาชีพใหม่มาแรง อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E ₁)	119	100.2	0.88	84.40
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E ₂)	5	4.17	0.75	83.40

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₁/E₂) เท่ากับ 84.40 / 83.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพ โดยใช้สถิติพื้นฐาน

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทุกข้อ และจำแนกรายข้อ

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.29	0.67	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.17	0.71	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียนให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.18	0.72	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	4.02	0.74	มาก

5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.08	0.80	มาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนเป็น ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.19	0.77	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.21	0.77	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.04	0.80	มาก
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน	4.11	0.75	มาก
10	อย่างแท้จริง	4.19	0.75	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.21	0.75	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.31	0.76	มาก
รวม		4.15	0.75	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.15 ความพึงพอใจอยู่ในระดับอยู่ในระดับมาก แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวเพื่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทุกข้อ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนเห็นด้วยกับทุกข้อ ได้แก่ หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการพัฒนานักเรียนให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น กิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียนอย่างแท้จริง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ การวัดผลและการประเมินผลว่าเป็นการวัดจากการกระทำของนักเรียนอย่างแท้จริง และการที่นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัย สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เพื่อเป็นแนวทางให้กับครูแนะแนวในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามชุดการสอนแนะแนวอาชีพชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 102 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที เป็นเวลา 8 วัน โดยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 1 ทำการทดลองในวันอังคาร เวลา 9.15 – 10.15 นาฬิกา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 2 ทำการทดลองในวันอังคาร เวลา 8.15 - 9.15 นาฬิกา และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 3 ทำการทดลองในวันพุธ เวลา 13.00 – 14.00 นาฬิกา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง ช่วงเวลาของการทดลองอยู่ระหว่าง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2562

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม มีความพึงพอใจกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม อยู่ในระดับมาก หลังจากได้รับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม
2. แบบประเมินความพึงพอใจของชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะ ได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ผู้วิจัยและคณะ นำชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม มาดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที เป็นเวลา 8 วัน โดยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 1 ทำการทดลองในวันอังคาร เวลา 9.15 – 10.15 นาฬิกา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 2 ทำการทดลองในวันอังคาร เวลา 8.15 - 9.15 นาฬิกา และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 3 ทำการทดลองในวันพุธ เวลา 13.00 – 14.00 นาฬิกา โดยผู้วิจัยและคณะ เป็นผู้ดำเนินการทดลอง ช่วงเวลาของการทดลองอยู่ระหว่าง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2562 ขั้นตอนในการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ
2. ขั้นกิจกรรม ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนและกฎกติกาที่ได้ระบุไว้ในแต่ละกิจกรรม
3. ขั้นสรุปกิจกรรม ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ ความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญที่ได้รับจากการทำกิจกรรมแนะแนว
4. ขั้นประเมินชุดการสอนกิจกรรม ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว

เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนพอใจกับการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับใด

2. นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม รวมทุกกิจกรรม และจำแนกรายกิจกรรม โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม รวมทุกกิจกรรม อยู่ในระดับมาก แสดงว่า นักเรียนเห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม รวมทุกกิจกรรม อยู่ในระดับมาก แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ กิจกรรมทักษะของฉันทน์ กิจกรรมบุคลิกภาพบอกอาชีพ กิจกรรมคุยเฟื่องเรื่องอาชีพ กิจกรรมทางเดินแห่งฝัน กิจกรรมเรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย กิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ กิจกรรมอาชีพในอาเซียน และกิจกรรมอาชีพใหม่มาแรง อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม รวมทุกข้อ อยู่ในระดับมาก แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนแนะแนวเพื่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม รวมทุกข้อ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนเห็นด้วยกับทุกข้อ ได้แก่ หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียนให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น กิจกรรมการเรียน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียนอย่างแท้จริง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ การวัดผลและการประเมินผลว่าเป็นการวัดจากการกระทำของนักเรียนอย่างแท้จริง และการที่นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

1. จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยและคณะได้ศึกษาทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ และศึกษาหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนแนะแนวอาชีพ แล้วนำมากำหนดหัวข้อเรื่องที่จะพัฒนาเพื่อให้ชุดการสอนมีเนื้อหาที่ครอบคลุมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยชุดการสอน มีเนื้อหาสอดคล้องกับ

จุดประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วยคำชี้แจงการใช้ชุดการสอน คู่มือครู คู่มือนักเรียน โดยยึดแนวคิดทฤษฎี การเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรง จนได้ชุดการสอนที่มีคุณภาพสามารถนำมาใช้ได้

2. จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนและแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ที่ได้จากการทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนและแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทุกกิจกรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก แสดงว่า นักเรียนพึงพอใจเป็นอย่างมากกว่าหลังร่วมกิจกรรมการใช้ชุดการสอนและแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม นักเรียนสามารถบอกความสนใจในอาชีพที่ตนเองได้ สามารถกำหนดเส้นทางการศึกษาต่อเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในอาชีพที่สนใจได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมในชุดการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น มีบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบเป็นกันเองและยอมรับซึ่งกันและกัน เกิดการใฝ่รู้และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม และกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน นักเรียนสามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงตนเอง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในอนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ มาลี จุฑา (2544 : 116) กล่าวว่า ควรจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการคิด คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูด และแสดงความคิดเห็น เพื่อส่งเสริมการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น อีกทั้งในการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคที่หลากหลายได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม การอภิปรายแบบซักถามทั้งชั้น กรณีตัวอย่าง กรณีศึกษา บทบาทสมมติ เกมการศึกษา ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี โดยเฉพาะเทคนิคเกมการศึกษานักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด เพราะเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีบรรยากาศในการร่วมกิจกรรมแบบเป็นกันเอง ทำให้เกิดความสนิทสนมคุ้นเคย และได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มที่ทุกคนซึ่งสอดคล้องกับ จำเนียร โชติช่วง (2527 : 12) ได้เสนอแนะว่า ชุดการสอนและแนวสามารถใช้เทคนิคการสอนต่างๆ มาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุข กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น ตลอดจนปลูกฝังนิสัย เจตคติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่างๆ ไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนพอใจกับการใช้ชุดการสอนและแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สรรเสริญ หุ่นแสน (2547 : 136 – 137) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนกิจกรรมและแนวเพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดทรงธรรม จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 17 ชุด โดยใช้สูตรการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนกิจกรรมและแนวเพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 รวมทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมากจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนและแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในด้านการศึกษาและอาชีพได้มากขึ้นและเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น และมีการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ผู้สอนควรศึกษาคำชี้แจง คู่มือครู คู่มือนักเรียน วิธีใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนอื่นที่ควรจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ ใบงาน ใบความรู้ จัดสถานที่และเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอนทุกครั้ง

1.2 ในการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหา สื่อ และอุปกรณ์ในการสอน ให้เหมาะสมกับ สถานที่ เวลา และสภาพของผู้เรียน

1.3 ในการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ผู้สอนควรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดทุกกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

1.4 ในการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม ผู้สอนควรให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของแต่ละกิจกรรม เพื่อที่นักเรียน สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นอื่นๆ เพิ่มเติม ให้มีเทคนิคกระตุ้นการเรียนรู้ที่หลากหลาย แปลกใหม่ ทันสมัย เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน

2.2 ควรจัดทำใบงานและใบความรู้ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยอาจใช้รูปภาพต่างๆ มาเป็นส่วนประกอบของใบงานและใบความรู้ เพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายที่จะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงในใบงานและการศึกษาเนื้อหาในใบความรู้

2.3 ในการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้สอนควรมีการติดตามประเมินผล เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาปรับปรุงในการวิจัยครั้งต่อไป

2.4 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว และควรมีแบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียนให้นักเรียนทำ เพื่อจะได้ทราบว่าหลังจากเรียนกิจกรรมแนะแนวแต่ละกิจกรรมไปแล้ว นักเรียนจะมีการพัฒนาด้านการศึกษาและอาชีพเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2537). *คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนว เล่ม 1 : การจัดกิจกรรมคาบแนะแนวตามหลักสูตรมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรรณิการ์ จันท์แก้ว. (2538). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตประเวศ*. ค้นคว้าอิสระ พัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กัลธิมา เหลืองอร่าม, นิธิวดี เหลืองอ่อน และปัญญา มั่นบำรุง. (2545). *ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการ ณ จุดรับฝาก - ถอนของธนาคารพาณิชย์ไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาค้นคว้าอิสระการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลญา กรีธาธร. (2545). *การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคงคาราม จังหวัดเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คมเพชร ฉัตรศุภสกุล. (2521). *การแนะแนวเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จตุพร ปักกระเกกา. (2544). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จำเนียร โชติช่วง. (2527). *การฝึกภาคปฏิบัติทางการแนะแนวและให้คำปรึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2533). *การจัดงานแนะแนวของสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางอาชีพของนักเรียน*. ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา เล่ม 2 หน่วยที่ 10. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล และ จิตรตรี เนตรหิน. (2545). *แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนวในประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนวหน่วยที่ 9 - 5*. หน้า 140 - 142. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉลองชัย สุขวัฒน์บุรณ์. (2538). *การเลือกและการใช้สื่อการสอน*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). *การประเมินผลสื่อการสอน*. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา หน่วยที่ 11 - 15. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช.

- ธีรศักดิ์ ลิขิตวัฒนเศรษฐ์. (2545). *การหาประสิทธิภาพของสื่อบางประเภท : ครูสบายเมื่อใช้สื่อ*.
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. ถ่ายเอกสาร.
- นพพร พานิชสุข. (2522). *คู่มือการฝึกสอน (ED 413)*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นวลศิริ เปาโลहित. (2530). *พัฒนาการทางอาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงจันทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2529). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- เป็รื่อง กุมุท. (2518). *ชุดการสอน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประดินันท์ อุปรนัย. (2545). *แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมและเครื่องมือแนะแนวในเอกสารการสอน
ชุดวิชา กิจกรรมและเครื่องมือแนะแนว หน่วยที่ 1 – 8 หน้า 1 – 39*. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ประภาพร สุขพูล. (2544). *การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ*.
กศม. มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราการ กองแก้ว. (2546). *การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อปัจจัยส่วนประสม
ทางการตลาดต่อผู้ผลิตสุขภัณฑ์รายใหญ่ : กรณีศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*.
- พนม ลิมอารีย์. (2533). *การแนะแนวเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- พรเพชร โคตรสิงห์. (2542). *ประสบการณ์วิชาชีพการแนะแนว*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พล แสงสว่าง. (2529). *อาชีพศึกษาและแนะแนวอาชีพ*. ปัตตานี : โครงการผลิตตำรา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ภูษิต สายกิมชวน. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนตำบลเจ๊ะบิลังที่มีต่อการให้บริการประปาหมู่บ้าน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเจ๊ะบิลัง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มาลัยพร บุตรดี. (2557). *ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการวางแผนอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลี จุฑา. (2544). *การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- รังสรรค์ ฤทธิผาด. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการมูลฝอยของเทศบาล ตำบลแสงสว่าง
อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี*. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
จัดการสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- รวีวรรณ ชินตระกูล. (2537). *หลักการแนะแนว*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- รววิทย์ หงวนศิริ. (2540). *ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการหลังการขายรถยนต์ : ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์บริการเบนซ์นวมินทร์(สุขาภิบาล1)*. ภาคนิพนธ์การจัดการและการพัฒนาสังคมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการและการพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วัชร ทรัพย์มี. (2531). *การแนะแนวในโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วัลภา ชายหาด. (2532). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะด้านการรักษา ความสะอาดของ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน – มิติใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วิเชียร สุคันธี. (2537). *การศึกษาระสิทธิภาพของชุดการสอนเขียนย่อความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน กระทรวงมหาดไทยใน อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริลักษณ์ วัฒนศิริ. (2545). *การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปัญญาวรคุณ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพงศ์ พงษ์พันธ์ุ และพยัต วุฒิรงค์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อคอนกรีตผสมเสร็จซีแพค*. จุฬาลงกรณ์วารสาร, 16 (62), หน้า 54 -79. 70
- สมร ทองดี (2533). *การแนะแนวกับการพัฒนาสุขภาพอนามัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมร ทองดี และ ปราณี รามสูตร. (2545). *แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว ในประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว หน่วยที่ 9 – 15*. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมร ทองดี และวารุณี บุญประกอบ. (2545). *แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว ในประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว หน่วยที่ 9 – 15*. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมจิตร เพชรผา. (2544). *การพัฒนาชุดการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ แบบฮิวริสติก เรื่อง สมการและอสมการเชิงเส้นตัวแปร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สรรเสริญ หุ่นแสน. (2547). *การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4*. ปรินซิพัล กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). *ความพึงพอใจในการท างานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สุกัญญา พรหมเอื้อ. (2550). *การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเรียนและการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทธิชาติ อำมาตย์หิน. (2543). *ความพึงพอใจของเกษตรกรในการบริการตลาดกลางการค้า ผลผลิตเกษตรประจำตำบลในจังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุริยะ วิริยะสวัสดิ์. (2530). *พฤติกรรมกรให้บริการของเจ้าหน้าที่องค์การราชการกับปัจจัย สภาพแวดล้อมในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวดี เมืองสุข. (2546). *การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง – พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินซิพัล กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ.
- ลำลี รักสุทธิ. (2546). *คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ใหม่ของ กค*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา
- สำเนา ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 – 2*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- เสาวนีย์ ลีขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- โสมาวดี โอภาโส. (2542). *การศึกษาผลการใช้ชุดการสอน วิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินซิพัล กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรอนงค์ ัญญะวัน. (2539). *การแนะแนว*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อุษา เจริญไวย. (2531). *การแนะแนวอาชีพ*. เลย : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอีสานเหนือ วิทยาลัยครูเลย.

- Aday, L. A. & Anderson, R. (1975). *Acess to Medical Care*. Ann Arbor, Michigan: Health Administration Press.
- Ashby, Sir Eric. (1972). *The Fourth Revelations Instructional Technology in Higher Edocation*. New York : McGraw – Hill.
- Davis, K. (1967). *Human Relation at Work: The Dynamic of Organizational Behavior*. New York: McGraw - Hill.
- Duan, J.E. (1973). *Individualized Instructional Programs and Materials*. New Jersey : Englewood Cliffs Company.
- Durgin, Rodney Wayne. (1974, November). “A Model of Managing Career Guidance Program in Secondary of Ohio”, *Dissertation Abstracts International*. 35 (5) : 2674 – A.
- Gibson, Robert L. (1980, July). *Teacher Opinion of High School Guidance Program. The Personal And Guidance Journal*. 44 : 416 – 422.
- Guilford, J. P. (1954). *Psychometric Methods*. New York: McGraw-Hill.
- Ginzberg, Eli. (1951). “*Occupational Choices” An Aproach to a General Theory*. New York : Columbia University Press.
- Good, Carter Victor. (1973). *Module on O – A*. Florida : Florida Department of Education.
- Holland, John L. (1973). *Making Vocational Choice : A Theory o Career*. New jersey Prentice Hall.
- Kemp and Dayton. (1985). *Physical Education : Foundation*. New York : Rinchart and Winston, Inc.
- Kepper, Philip and Miriam. (1972). *Introduction to Learning Package, Learning Package In American Education. Pp. 3 – 10*. New Jersey : Educational Technology Publications Englewood Cliffs.
- Linton, Ralph. (1945). *The Cultural Background of Personality*. United States of America: Appleton-Century-Crofts, Educational Devision, Meredith Corporation, p. 77
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper & Row.
- Miller Carroll H. (1976). *Foundation of Guidance*. New York : Harper and Row Publisher.
- Murray, Henry H. (1938). *Explorations in Personality*. New York : Oxford University Press.
- Myers, E. George. (1941). *Principles and Techniques of Vocational Guidance*. New York : McGrew – Hill Co., 377p.
- Parasuman, A., Zeithamal, V. & Berry, L. L. (1994). *Aconceptual Model of Service Quality and Its Implications for Future Research*. *Journal of Marketing*, 49, pp. 41 - 50.

Shelly, D. F. (1995). *Tackling family member compensation*. American Printer, 215, p. 2.

Super, D.E. and J.B. Martin. (1953). *Occupational Psychology*. London : Tavistack
Publication, Ltd.

Vroom, V. H. (1990). *Manage people not personnel: Motivation and performance appraisal*.
Boston: Harvard Business School Press.

Youngue, Toddy. ; & Burton. (1981). *The Effect of Didactic Classroom Instruction
Versus Field Exposure on Career Maturity*. Journal of Vocation Behavior.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม

ธนา ส้ารวมจิตร และคณะ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแปลกเป้า สพฐ. ปีงบประมาณ 2561

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชุดที่ 1

เรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ

ชื่อเรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ

ชื่อกิจกรรม ทักษะของฉัน

เทคนิค 1. กรณีตัวอย่าง
2. การอภิปราย

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักสำรวจทักษะของตนเองจากกิจกรรมที่ชอบ
2. เพื่อให้นักเรียนมีแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง
  - 1.1 การเตรียมตัวของครู
  - 1.2 การจัดกิจกรรม “ทักษะของฉัน”
  - 1.3 บทบาทของครู
  - 1.4 สื่อการเรียนรู้
2. คู่มือครู
  - 2.1 สารสำคัญ
  - 2.2 จุดประสงค์
  - 2.3 สารการเรียนรู้
  - 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
  - 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
  - 2.6 แหล่งความรู้
  - 2.7 สื่อการเรียนรู้
3. คู่มือนักเรียน
  - 3.1 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “ทักษะของฉัน”
4. สื่อและอุปกรณ์การสอน

- 4.1 ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจทักษะของฉันทัน
- 4.2 กรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว จากกิจกรรมทักษะของฉันทัน

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

- 1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน
- 1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม ทักษะของฉันทัน

3. บทบาทของครู

- 3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพเรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรมทักษะของฉันทัน
- 3.2 ดำเนินการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม ทักษะของฉันทันตามลำดับดังนี้
  - 3.2.1 ครูเล่ากรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งสนทนาซักถามเกี่ยวกับกรตัวอย่างที่ได้ฟัง
  - 3.2.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง
  - 3.2.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอธิบายความหมายของคำว่า ทักษะ
  - 3.2.4 ครูให้นักเรียนแต่ละคนบอกทักษะหรือความสามารถของตนเองมาคนละ 1 อย่าง
  - 3.2.5 ครูให้นักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของฉันทัน
  - 3.2.6 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาสรุปความคิดตามหัวข้อใน แบบสำรวจทักษะของฉันทัน ดังนี้
    - ทักษะสำคัญๆ ที่นักเรียนมีพื้นฐานอยู่ มีอะไรบ้าง
    - อาชีพที่นักเรียนถนัดมากที่สุด 3 อันดับ
    - การวางแผนเพื่อไปสู่อาชีพที่นักเรียนมีความถนัด ควรทำอย่างไร
  - 3.2.7 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมทักษะของฉันทัน
  - 3.2.8 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จากกิจกรรม ทักษะของฉันทัน

4. สื่อการเรียนรู้

- 4.1 ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจทักษะของฉัน
- 4.2 กรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม ทักษะของฉัน

คู่มือครู

สำหรับการสอนกิจกรรมแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม ทักษะของฉัน ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารสำคัญ

การที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกการศึกษาต่อหรือเลือกประกอบอาชีพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องทราบถึงทักษะพื้นฐานของตนเองในด้านต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเดินทางไปสู่เป้าหมายในอาชีพของตนเองได้อย่างถูกต้องและประสบความสำเร็จ

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักสำรวจทักษะของตนเองจากกิจกรรมที่ชอบ
2. เพื่อให้นักเรียนมีแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง

3. สารการเรียนรู้

ทักษะ หมายถึง ความสามารถ หรือความมีฝีมือ หรือความคล่องแคล่วในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการทำงานหรือการประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งตามปกติคนเราย่อมมีทักษะหรือความสามารถในระดับที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้การฝึกอบรม และการมีประสบการณ์ในการทำสิ่งนั้นๆ ด้วยความขยันหมั่นเพียร และมานะอดทนอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้การตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคตก็ดี หรือการตัดสินใจเลือกทางศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพในอนาคตก็ดี ถ้านักเรียนได้พิจารณาถึงทักษะพื้นฐานของตนในด้านต่างๆ บ้างแล้ว ก็จะช่วยให้การเดินทางไปสู่เป้าหมายอาชีพเป็นไปด้วยดี และประสบความสำเร็จในที่สุด

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

- 4.1.1 ครูเล่ากรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งสนทนาซักถาม ดังนี้
- จากกรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง นักเรียนคิดว่าใครจะประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่ากัน เพราะเหตุใด
  - ถ้านักเรียนเป็น นพณัฐ นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด
  - การเลือกทำอะไรสิ่งหนึ่งที่ตนเองไม่มีทักษะหรือความถนัด จะเกิดผลเสียอย่างไร
  - การเลือกทำอะไรสิ่งหนึ่งในสิ่งที่ตนเองมีทักษะหรือมีความถนัด จะเกิดผลดีอย่างไร
- 4.1.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง

4.2 ชั้นกิจกรรม

- 4.2.1 ครูและนักเรียนร่วมกันอธิบายความหมายของคำว่า ทักษะ
- 4.2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละคนบอกทักษะหรือความสามารถของตนเองมาคนละ 1 อย่าง
- 4.2.3 ครูให้นักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของตน
- 4.2.4 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาสรุปความคิดตามหัวข้อในแบบสำรวจทักษะของตน ดังนี้
- ทักษะสำคัญๆ ที่นักเรียนมีพื้นฐานอยู่ มีอะไรบ้าง
  - อาชีพที่นักเรียนถนัดมากที่สุด 3 อันดับ
  - การวางแผนเพื่อไปสู่อาชีพที่นักเรียนมีความถนัด ควรทำอย่างไร

4.3 ชั้นสรุปกิจกรรม

- 4.3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมทักษะของตน

4.4 ชั้นประเมินชุดการสอน

- ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม ทักษะของตน

5. การวัดและการประเมินผลงาน

- 5.1 สังเกตจากการตอบคำถาม
- 5.2 ตรวจสอบผลจากใบงาน เรื่อง แบบสำรวจทักษะของตน
- 5.3 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมทักษะของตน

6. แหล่งความรู้

- 6.1 ห้องแนะแนว
- 6.2 ห้องสมุด
- 6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจทักษะของฉันทัน
- 7.2 กรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง
- 7.3 แบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว จากกิจกรรม ทักษะของฉันทัน

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้กิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม ทักษะของฉันทัน ใช้เวลาเรียน 1 คาบเท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้นักเรียนตอบคำถามครูเกี่ยวกับกรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง
2. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง
3. ให้นักเรียนร่วมกันอธิบายความหมายของคำว่า ทักษะ
4. ให้นักเรียนบอกทักษะหรือความสามารถของตนเองมาคนละ 1 อย่าง
5. ให้นักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของฉันทัน
6. ให้นักเรียนออกมาสรุปความคิดตามหัวข้อใน แบบสำรวจทักษะของฉันทัน
7. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม ทักษะของฉันทัน
8. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม ทักษะของฉันทัน

กรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง

นพณัฐ และ นพนนท์ เป็นพี่น้องฝาแฝดกัน ทั้งสองคนกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองคนมีผลการเรียนอยู่ในระดับที่ดีมาก นพณัฐอยากเป็นสัตวแพทย์ เขาจึงใช้เวลาหลังเลิกเรียนไปเป็นผู้ช่วยสัตวแพทย์ โดยได้ค่าตอบแทนชั่วโมงละ 100 บาท และในอนาคตเขาฝันว่าจะต้องมีคลินิกสัตวแพทย์เป็นของตนเอง ส่วน นพนนท์ นั้นอยากเป็นไกด์นำเที่ยว เพราะเขาชอบวิชาภาษาอังกฤษ และเรียนได้เกรด 4 ในวิชานี้มาโดยตลอด วันหนึ่งครูแนะแนวได้นำแบบสำรวจทักษะทางอาชีพมาให้นักเรียนทำ ผลของการทำแบบสำรวจทักษะทางอาชีพของนพณัฐและนพนนท์ นั้นตรงกับอาชีพที่ทั้งสองคนสนใจพอดี ดังนั้นนพณัฐจึงมีความตั้งใจว่าจะเลือกเรียนสายวิทย์ – คณิต ในช่วงชั้นที่ 3 (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) ส่วนนพนนท์ นั้นจะเลือกเรียนในสายศิลป์ – ภาษา เพราะการเป็นไกด์นำเที่ยวนั้นจะต้องเก่งภาษา แต่พ่อแม่ของทั้งสองคนมีอาชีพค้าขาย และมีกิจการอยู่ซ่อมรถจึงอยากให้ลูกทั้งสองสืบทอดกิจการของตนเองต่อไป จึงขอให้ลูกเรียนสายอาชีพ โดยขอให้นพณัฐเรียนต่อทางด้านช่างยนต์ ส่วนนพนนท์ นั้นให้เรียนทางด้านพาณิชยกรรม นพณัฐยอมทำตามที่พ่อแม่ขอร้องทุกอย่าง ที่เขาไม่มีความกดดันทางด้านนี้เลย ส่วนนพนนท์ นั้นเขาคิดว่าถ้าเธอฝืนใจเรียนในสิ่งที่ตนเองไม่มีความกดดันแล้ว จะทำให้เรียนไม่จบและไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพเท่าที่ควร ดังนั้นเขาจึงยืนยันที่จะเรียนในสิ่งที่ตนเองมีความสามารถและความกดดันต่อไป วันเวลาผ่านไป นพณัฐมีผลการเรียนที่แยลงเรื่อยๆ ซึ่งตรงข้ามกับนพนนท์ ที่มีผลการเรียนที่ดีมาก และสามารถสอบเข้าเรียนต่อในคณะอักษรศาสตร์ตามที่ตนเองตั้งใจไว้ได้ และเมื่อเรียนจบเขาก็สามารถสอบเป็นไกด์นำเที่ยวได้ ส่วนนพณัฐนั้นเมื่อเรียนจบเขาก็มาดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถแทนบิดา แต่เขาก็ทำได้ไม่ได้นัก จึงทำให้ลูกค้ำที่ถูกลดลงเรื่อยๆ จนต้องปิดกิจการไปในที่สุด

คำถาม

1. จากกรณีตัวอย่าง เรื่อง สองพี่น้อง นักเรียนคิดว่าใครจะประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่ากัน เพราะเหตุใด
2. ถ้านักเรียนเป็น นพณัฐ นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด
3. การเลือกทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนเองไม่มีทักษะหรือความกดดัน จะเกิดผลเสียอย่างไร
4. การเลือกทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสิ่งที่ตนเองมีทักษะหรือมีความกดดัน จะเกิดผลดีอย่างไร

ชื่อ - นามสกุล ..... ชั้น ..... เลขที่.....

ใบงานประกอบการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบงานประกอบกิจกรรม แบบสำรวจทักษะของฉันทัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของฉันทัน ซึ่งมี 6 ประเภท หรือ 6 ชุด โดยการพิจารณาว่านักเรียนมีทักษะแต่ละข้ออยู่ในระดับใด จากมากไปหาน้อย คือ 3-2-1-0 โดยใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่องระดับคะแนนที่ให้ไว้ เมื่อทำเสร็จแต่ละชุดให้รวมคะแนนไว้ในแต่ละช่อง และรวมคะแนนทั้ง 4 ช่องไว้ในตอนท้ายทุกชุดด้วย

ทักษะชุดที่ 1

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1	เตรียมส่วนผสม ก่อสร้าง รวบรวมวัสดุ จัดตั้งเครื่องมือ				
2	ยก แบก ลาก ตี หรือเคลื่อนย้ายวัสดุและสิ่งของต่างๆ				
3	ถักทอ ทำให้เป็นรูปร่าง ปั่น สาน เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เช่น เครื่องทอผ้า				
4	ดูแลงานที่ต้องใช้เครื่องมือขนาดใหญ่ เช่น เครื่องจักร เครื่องยนต์				
5	ดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องยนต์ให้คงสภาพดี แก้ ซ่อมเครื่องมือง่ายๆ ได้				
6	สามารถเคลื่อนไหวร่างกาย และกล้ามเนื้อได้อย่างคล่องแคล่ว				
7	เล่นกีฬา กรีฑา แข่งขันกีฬาและกรีฑาประเภทต่างๆ ได้				
8	ปลูกต้นไม้ ทำสวน ตกแต่งบริเวณด้วยต้นไม้ ทำสนามหญ้าได้สวยงาม				
9	เลี้ยงสัตว์ต่างๆ ทำฟาร์ม ทำสวน ทำไร่ ทำนาได้				
รวมคะแนนแต่ละช่อง					
รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง					

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางช่าง ได้แก่ อาชีพประเภทช่างทุกชนิด นักเทคนิค วิศวกร นักสำรวจ ช่างไฟฟ้า นักส่งเสริมการเกษตร ครูอุตสาหกรรม โพรแมน ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 1 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ทักษะชุดที่ 2

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1	วิเคราะห์ ตรวจสอบ จำแนกออกเป็นส่วนๆ ค้นหาความสัมพันธ์ของเหตุและผล				
2	สังเกต สํารวจอย่างรอบคอบ เข้าใจรายละเอียดและส่วนประกอบของเครื่องมือ				
3	รวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ หาทางป้องกันปัญหา				
4	รวบรวม จัดเป็นกลุ่ม เสนอรายงาน ดำเนินการ รายงานจากข้อมูลที่ได้				
5	ศึกษาและสังเกตโครงสร้างการทำงาน เปรียบเทียบลักษณะของบุคคลและสิ่งของ				
6	ประเมินผลโดยการวัดและตัดสินใจเอง ทักษะในการทดสอบ				
7	มีความเป็นระเบียบ ทำตามกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ				
8	นำเอาข้อมูลที่วิจัยแล้วมารวบรวม ค้นพบกฎและข้อมูลใหม่ๆ แปลความหมายสิ่งวิจัยได้				
9	สำรวจ ตรวจสอบ วิจัย ค้นคว้าเพื่อก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์				
รวมคะแนนแต่ละช่อง					
รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง					

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางการสำรวจ ค้นคว้า วิเคราะห์ ได้แก่ อาชีพประเภทนัก
ลงทุน นักคณิตศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ นักการตลาด นักสถิติ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร ทันตแพทย์ นักวิจัย
นักชีววิทยา นักเทคนิคการแพทย์ นักคอมพิวเตอร์ นักจิตวิทยา นักเคมี นักบิน นักรังสีเทคนิค นัก
กายภาพบำบัด ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 2 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความ
สนใจในอาชีพใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ทักษะชุดที่ 3

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำเอาความคิดใหม่ๆ มาใช้ มีจินตนาการ				
2	ประดิษฐ์ ทดลองวิธีใหม่ๆ จัดโครงการใหม่ๆ แสดงความคิดริเริ่มและนำมาปฏิบัติ				
3	ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง นำความคิดทางนามธรรมมาทำให้เป็นรูปร่างขึ้น				
4	นำเอาความคิดใหม่ๆ มาใช้ รู้ถึงความสัมพันธ์ของวัตถุและมิติต่างๆ				
5	ชักจูงให้เกิดความรู้สึกร่วมโดยไม่ใช้คำพูด แสดงออกโดยใช้สัญลักษณ์หรือท่าทาง				
6	ออกแบบเครื่องใช้ เครื่องแต่งกาย ใช้สีต่างๆ วาด ถ่ายภาพ				
7	ประดิษฐ์สิ่งของหรือวัตถุออกแสดง ปั้น แกะสลัก และตกแต่ง				
8	เรียบเรียงถ้อยคำให้สละสลวย คล่องจอง เรียบเรียงเสียงประสาน				
9	เล่นดนตรี ฟังแล้วรู้ว่าจังหวะดี ไม่ดี มีหัวทางดนตรี				
รวมคะแนนแต่ละช่อง					
รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง					

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางศิลปะ ได้แก่ อาชีพประเภทศิลปะทุกชนิด นักภาษาศาสตร์ หรือ อักษรศาสตร์ ครู-อาจารย์ นักปรัชญา นักประพันธ์ นักโฆษณา นักข่าว นักแสดง สถาปนิก จิตรกร ปฏิมากร นักดนตรี นักแต่งเพลง นักประชาสัมพันธ์ ช่างภาพ นักหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 3 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ทักษะชุดที่ 4

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1	กระตุ้นให้คนรู้จักตนเอง ให้คำแนะนำผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น และช่วยเหลือผู้อื่น				
2	แลกเปลี่ยนความคิด ให้ความรู้แก่ชุมชน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี				
3	สอนและฝึกอบรมผู้อื่น อธิบายให้เข้าใจและถ่ายทอดความรู้				
4	สั่งงาน ควบคุมดูแลกลุ่มให้ดำเนินไปตามเป้าหมาย				
5	ทำให้ผู้อื่นสนุกสนาน ให้ความบันเทิง ทำให้เกิดบรรยากาศตลกขบขัน				
6	โน้มน้าวจิตใจผู้อื่น นำเสนอข้อมูล หรือเป็นผู้ให้ข่าว				
7	สื่อสาร พูดคุย เกี่ยวข้องกับผู้อื่นทางคำพูด ให้คำแนะนำ เปรียบเทียบ แปลข้อมูล				
8	ช่วยเหลือ รับผิดชอบ ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความยุติธรรม ฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ				
9	จัดการดูแลรักษาบ้าน ครอบครัวยุติธรรม เอาใจใส่ต่อกิจกรรมต่างๆ ทั้งในบ้านและในสังคม				
รวมคะแนนแต่ละข้อ					
รวมคะแนนทั้ง 4 ข้อ					

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางด้านสังคม ได้แก่ อาชีพประเภทครู นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักแนะแนว พัฒนาการ พิธีกร นักจัดรายการวิทยุ และโทรทัศน์ ช่างเสริมสวย บรรณารักษ์ ทนายความ นักประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 4 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ทักษะชุดที่ 5

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1	ส่งเสริม ต่อรอง ประนีประนอมด้านความคิดหลากหลาย พุดให้คนเชื่อฟังแล้ว คล้อยตาม				
2	สร้างความไว้วางใจเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำงานเพื่อประสาน ความขัดแย้ง				
3	ให้ความบันเทิงแก่ผู้อื่นด้วยความสามารถพิเศษของตน เช่น เล่นดนตรี พุดต่อหน้า ชุมชน				
4	มีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในด้านความคิดเห็น สามารถยุติข้อโต้แย้งได้				
5	ตัดสินใจแก้ปัญหาในภาวะตึงเครียด กล้าปลดคนงาน และยุติโครงการเมื่อถึงคราว จำเป็น				
6	ต่อเติม วางแผนโครงการ ประเมินผลจุดมุ่งหมาย และสร้างผลผลิตให้แก่กลุ่ม				
7	ควบคุมดูแลบุคคลให้ทำงานในกลุ่ม สามารถจัดการด้านบุคลากร กระบวนการ ทำงานและพัสดุ				
8	ร่วมมือทำกิจกรรม แต่งตั้งบุคคลและจัดแบ่งหน้าที่ จัดกำหนดการต่างๆ				
9	มั่นใจตนเอง กระตือรือร้นในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น และอยากทำงานให้ก้าวหน้า ยิ่งขึ้น				
รวมคะแนนแต่ละช่อง					
รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง					

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางด้านธุรกิจหรือการจัดการ ได้แก่ อาชีพประเภทธุรกิจ การค้า เช่น นักบริหารธุรกิจ ผู้จัดการ พนักงานธนาคาร นักบัญชี พนักงานขายเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล เจ้าหน้าที่การตลาด ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 5 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ทักษะชุดที่ 6

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1	ทำงานตามคำสั่งหรือคำชี้แจงได้ดี นำกฎเกณฑ์มาใช้ในการทำงานได้อย่างเคร่งครัด				
2	ทำหน้าที่ธุรการได้เรียบร้อย เช่น พิมพ์ดีด ถ่ายเอกสาร จัดจำแนกหมวดหมู่				
3	กำหนดตารางเวลาในการทำงาน รับผิดชอบงานหลากหลายในเวลาเดียวกัน				
4	รอบคอบและละเอียดถี่ถ้วนกับสิ่งปลีกย่อย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้อยู่ในภาวะกดดัน				
5	รวบรวมใช้ข้อมูลที่มีอยู่ รู้วิธีการขอข้อมูล และสร้างระบบรวบรวมข้อมูล				
6	จดจำได้แม่นยำโดยเฉพาะด้านตัวเลข สถิติ สามารถในการนับ คำนวณและทำงานกับตัวเลขจำนวนมากๆ				
7	บันทึกรายการรับจ่ายอย่างถูกต้อง วางแผนการจัดการค่าใช้จ่ายของโครงการได้				
8	มีหน้าที่ลงรายการเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย สามารถวิเคราะห์งบประมาณต่างๆ				
9	สามารถให้เหตุผลและแก้ปัญหา เข้าใจเกี่ยวกับตัวเลข และการจัดการกับตัวเลขในรูปแบบต่างๆ				
รวมคะแนนแต่ละช่อง					
รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง					

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางด้านการควบคุมดูแลรักษาและการปฏิบัติงานประจำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ อาชีพประเภทผู้ควบคุมเครื่องจักร ผู้ช่วยเลขานุการพนักงานสมุหบัญชี พนักงานพิมพ์ดีด เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงานรับโทรศัพท์ พนักงานเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ช่วยงานวิจัย ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 6 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

เมื่อทำแบบสำรวจเสร็จทั้ง 6 ชุดแล้ว ให้นักเรียนพิจารณาดูว่า ชุดใดได้คะแนนสูงสุดเป็น 3 อันดับแรก

อันดับ 1 ทักษะชุดที่.....ได้.....คะแนน

อันดับ 2 ทักษะชุดที่.....ได้.....คะแนน

อันดับ 3 ทักษะชุดที่.....ได้.....คะแนน

สรุปความคิดเห็นของนักเรียน

1. ทักษะสำคัญๆ ที่นักเรียนมีพื้นฐานอยู่ ได้แก่

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

5. ....

6. ....

2. อาชีพที่นักเรียนสนใจมากที่สุด 3 อันดับ คือ

1. ....

2. ....

3. ....

3. นักเรียนคิดวางแผนที่จะปฏิบัติตนเพื่อไปสู่อาชีพที่นักเรียนสนใจ ดังต่อไปนี้

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

5. ....

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชื่อเรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ ชื่อกิจกรรม ทักษะของฉัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรม ทักษะของฉัน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบาง อ่านง่าย คำสังชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบบางที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชุดที่ 2

เรื่อง การสำรวจทักษะทางอาชีพ

ชื่อเรื่อง	การสำรวจบุคลิกภาพ
ชื่อกิจกรรม	บุคลิกภาพบอกอาชีพ
เทคนิค	การอภิปราย
เวลา	1 ชั่วโมง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกความหมายของบุคลิกภาพได้
2. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกลักษณะบุคลิกภาพของตนเองได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกได้ว่าบุคลิกภาพใดสอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง
  - 1.1 การเตรียมตัวของครู
  - 1.2 การจัดกิจกรรม “บุคลิกภาพบอกอาชีพ”
  - 1.3 บทบาทของครู
  - 1.4 สื่อการเรียนรู้
2. คู่มือครู
  - 2.1 สารระสำคัญ
  - 2.2 จุดประสงค์
  - 2.3 สารการเรียนรู้
  - 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
  - 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
  - 2.6 แหล่งความรู้
  - 2.7 สื่อการเรียนรู้
3. คู่มือนักเรียน
  - 3.1 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “บุคลิกภาพบอกอาชีพ”
4. สื่อและอุปกรณ์การสอน

- 4.1 ใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพกับวันเกิด
- 4.2 ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ
- 4.3 ใบความรู้ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ
- 4.4 แบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว จากกิจกรรมบุคลิกภาพบอกอาชีพ

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

- 1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน
- 1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ โดยใช้กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

3. บทบาทของครู

- 3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพเรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ โดยใช้กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ
- 3.2 ดำเนินการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ โดยใช้กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ ตามลำดับดังนี้
  - 3.2.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามวันเกิด โดยให้นักเรียนที่เกิดวันเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน
  - 3.2.2 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าคนที่เกิดในวันเดียวกันมีบุคลิกภาพเป็นอย่างไร โดยทำลงในใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพกับวันเกิด
  - 3.2.3 ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลการทำใบงานให้เพื่อนๆ ฟัง
  - 3.2.4 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญของบุคลิกภาพและสรุปให้นักเรียนเห็นว่าบุคลิกภาพจะสัมพันธ์สอดคล้องกับการเลือกการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต
  - 3.2.5 ครูแจกใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ ให้นักเรียนทำ
  - 3.2.6 ครูสุ่มเรียกนักเรียนถามผลจากการทำแบบสำรวจบุคลิกภาพว่านักเรียนมีบุคลิกภาพประเภทใด
  - 3.2.7 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ ให้นักเรียนไปศึกษา
  - 3.2.8 ครูสุ่มถามนักเรียนว่าบุคลิกภาพของนักเรียน มีความสอดคล้องกับอาชีพใด

3.2.9 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

3.2.10 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

4. สื่อการเรียนรู้

4.1 ใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพกับวันเกิด

4.2 ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ

4.3 ใบความรู้ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ

4.4 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนว จากกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

คู่มือครู

สำหรับการสอนแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ โดยใช้กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารสำคัญ

การที่จะรู้ว่าตนเองมีบุคลิกภาพหรือลักษณะนิสัยเฉพาะตนเป็นเช่นใด ควรจะมีการสำรวจบุคลิกภาพหรือลักษณะนิสัยในการทำกิจกรรมต่างๆ ก่อน เมื่อสรุปบุคลิกภาพหรือลักษณะนิสัยโดยส่วนรวมได้แล้วก็นำไปเปรียบเทียบดูว่าบุคลิกภาพเช่นนี้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพใด

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของบุคลิกภาพได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกลักษณะบุคลิกภาพของตนเองได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกได้ว่าอาชีพใดสอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง

3. สารการเรียนรู้

บุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลด้านต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกที่สามารถมองเห็นและสังเกตได้ ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางการศึกษา และการประกอบอาชีพของบุคคลนั้นๆ เพราะในการศึกษาต่อสาขาวิชาต่างๆ ส่วนใหญ่ลักษณะของวิชาจะบอกถึงลักษณะวิชาชีพนั่นๆ ไปด้วย นอกจากนี้ลักษณะวิชาการหรือวิชาชีพดังกล่าวสามารถกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะศึกษาได้ว่าควรมีบุคลิกภาพอย่างไร จึงจะศึกษาและประกอบอาชีพในสาขาวิชานั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

4.1.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามวันเกิด โดยให้นักเรียนที่เกิดวันเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน

4.1.2 ครูให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าคนที่เกิดในวันเดียวกันมีบุคลิกภาพเป็นอย่างไร โดยทำลงในใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพกับวันเกิด

4.1.3 ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลการทำใบงานให้เพื่อนๆ ฟัง

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญของบุคลิกภาพและสรุปให้นักเรียนเห็นว่าบุคลิกภาพจะสัมพันธ์สอดคล้องกับการเลือกการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต

4.2.2 ครูแจกใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ ให้นักเรียนทำ

4.2.3 ครูสุ่มเรียกนักเรียนถามผลจากการทำแบบสำรวจบุคลิกภาพว่านักเรียนมีบุคลิกภาพประเภทใด

4.2.4 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ ให้นักเรียนไปศึกษา

4.2.5 ครูสุ่มถามนักเรียนว่าบุคลิกภาพของนักเรียน มีความสอดคล้องกับอาชีพใด

4.3 ขั้นสรุปกิจกรรม

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรมบุคลิกภาพบอกอาชีพ

4.4 ขั้นประเมินชุดการสอน

ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

5. การวัดและการประเมินผลงาน

5.1 สังเกตจากการตอบคำถามและความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม

5.2 ตรวจผลจากใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ

5.3 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

6. แหล่งความรู้

6.1 ห้องแนะแนว

6.2 ห้องสมุด

6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 ใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพกับวันเกิด
- 7.2 ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ
- 7.3 ใบความรู้ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ
- 7.4 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้กิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ โดยใช้กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามวันเกิด โดยให้นักเรียนที่เกิดวันเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน
2. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าคนที่เกิดในวันเดียวกันมีบุคลิกภาพเป็นอย่างไร โดยทำลงในใบงาน เรื่อง บุคลิกภาพกับวันเกิด
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลการทำใบงานให้เพื่อนๆ ฟัง
4. ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ
5. ให้นักเรียนคิดคะแนนจากแบบสำรวจบุคลิกภาพ พร้อมทั้งเรียงลำดับจากคะแนนมากไปหาคะแนนน้อย โดยเขียนคำตอบลงใน แบบสำรวจบุคลิกภาพ
6. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ
7. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปถึงข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ
8. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานประกอบการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ

เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบงาน เรื่อง แบบสำรวจบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสำรวจตนเองเกี่ยวกับความชอบ (ความสนใจ) หรือสามารถทำกิจกรรมต่างๆตามรายการที่ปรากฏ โดยใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง *ใช่* หรือ *ไม่ใช่* ช่องใดช่องหนึ่งของกิจกรรมในแต่ละหัวข้อ

1. บุคลิกภาพประเภท Realistic (R)

(บุคลิกภาพประเภทเอาจริงเอาจัง)

ใช่ ไม่ใช่

1.1 ชอบปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมและการทำงานเครื่องยนต์กลไกเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ

.....

.....

1.2 ชอบแก้ไข ซ่อมแซมวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ทั้งไม้และโลหะ

.....

.....

1.3 ชอบงานทางด้านช่าง

.....

.....

1.4 มีความรู้ทางคณิตศาสตร์

.....

.....

1.5 ชอบกิจกรรมกลางแจ้ง

.....

.....

1.6 ชอบงานประเภทที่ใช้กำลังกาย

.....

.....

1.7 ชอบการเคลื่อนไหวและใช้ทักษะ

.....

.....

1.8 ชอบงานประเภทที่มองเห็นปัญหาที่จะแก้ไขได้ชัดเจน

.....

.....

1.9 ไม่ชอบกิจกรรมหรืองานที่ต้องใช้การอธิบาย

.....

.....

1.10 ขาดทักษะทางสังคม หลีกเลี่ยงงานที่ต้องใช้การสมาคม

.....

.....

รวมคะแนน

.....

2. บุคลิกภาพประเภท Investigative (I)

(บุคลิกภาพประเภทใช้ความคิดเชิงวิชาการ)

ใช่ ไม่ใช่

2.1 ชอบการวิเคราะห์ การประเมิน

.....

.....

2.2 มีความอยากรู้อยากเห็น

.....

.....

2.3 ชอบคิดค้น ยึดระเบียบกฎเกณฑ์

.....

.....

2.4 ชอบอ่านหนังสือประเภทวิทยาศาสตร์

.....

.....

2.5 ชอบทำงานในห้องทดลอง

.....

.....

2.6 ชอบศึกษาวิจัยโครงการทางวิทยาศาสตร์

.....

.....

2.7 ชอบแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์	.....	.....
2.8 ชอบทำงานในห้องปฏิบัติการทางเคมี	.....	.....
2.9 ชอบทำงานที่เกี่ยวข้องกับร่างกายมนุษย์และสัตว์	.....	.....
2.10 ชอบทำงานที่ต้องใช้เครื่องมือทางด้านเทคนิคต่างๆ เข้าช่วย	.....	.....
รวมคะแนน	.....	

3. บุคลิกภาพประเภท Artistic (A)

(บุคลิกภาพประเภทศิลปะ)

	ใช่	ไม่ใช่
3.1 ชอบแสดงออกไม่ชอบคล้อยตามผู้อื่น	.....	.....
3.2 ชอบริเริ่ม ไม่เอาอย่างใคร ทำงานอย่างอิสระ	.....	.....
3.3 ไม่ชอบสัมพันธ์ส่วนตัวโดยตรงกับใคร	.....	.....
3.4 ชอบคิดค้นปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และแสดงออกทางศิลปกรรม	.....	.....
3.5 มีความสามารถทางดนตรี ชอบฟังเพลง	.....	.....
3.6 ชอบอ่านหนังสือประเภทแสดงความรู้สึกและสามารถสื่อความหมายได้	.....	.....
3.7 ชอบดูละครหรือภาพยนตร์	.....	.....
3.8 มีความสามารถในการวาดภาพ งานปั้น ได้ใกล้เคียงของจริง	.....	.....
3.9 เขียนหนังสือและแต่งกลอนได้	.....	.....
3.10 ไม่มีทักษะเกี่ยวกับงานทางสำนักงาน	.....	.....
รวมคะแนน	.....	

4. บุคลิกภาพประเภท Social (S)

(บุคลิกภาพประเภทชอบการคบหาสมาคม)

	ใช่	ไม่ใช่
4.1 ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ชอบให้ใครมาสั่ง	.....	.....
4.2 ชอบให้ความรู้โดยการพูดอธิบาย หรือการเขียน	.....	.....
4.3 ชอบพบปะสังสรรค์กับเพื่อนใหม่	.....	.....
4.4 ชอบดูกีฬา	.....	.....
4.5 ชอบร่วมกิจกรรมบันเทิง	.....	.....
4.6 ชอบเป็นสมาชิกขององค์กรหรือศูนย์	.....	.....
4.7 ชอบดูแลเด็กๆ และชอบดูแลรักษาพยาบาลผู้อื่น	.....	.....
4.8 มีความสามารถในการพูด มีทักษะในการติดต่อกับผู้อื่น	.....	.....
4.9 สามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีอายุสูงกว่าได้ดี	.....	.....
4.10 ทำงานให้กับชุมชนด้วยความสมัครใจ ชอบทำงานกับคนหมู่มาก	.....	.....
รวมคะแนน	.....	

5. บุคลิกภาพประเภท Enterprising (E)

(บุคลิกภาพประเภทกล้าคิดกล้าทำ)

	ใช่	ไม่ใช่
5.1 ชอบกิจกรรมที่มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ชอบควบคุมผู้อื่น	.....	.....
5.2 ชอบใช้ทักษะทางการพูด ชอบการอธิบายให้ความรู้	.....	.....
5.3 ชอบเป็นผู้นำกลุ่มในการทำกิจกรรม	.....	.....
5.4 ชอบชักนำผู้อื่นให้คล้อยตาม	.....	.....
5.5 ชอบดำเนินการต่างๆ ให้บรรลุเป้าประสงค์	.....	.....
5.6 ชอบชอบถกเถียงปัญหาการเมือง	.....	.....
5.7 ชอบอภิปราย พูดจาตรงไปตรงมา	.....	.....
5.8 ชอบริเริ่มและดำเนินธุรกิจส่วนตัว	.....	.....
5.9 ชอบกิจกรรมชนิดที่ดำเนินการเป็นกลุ่มหรือองค์กร	.....	.....
5.10 ชอบพบปะบุคคลสำคัญ	.....	.....
รวมคะแนน	.....	

6. บุคลิกภาพประเภท Conventional (C)

(บุคลิกภาพประเภทยึดระเบียบแบบแผน)

	ใช่	ไม่ใช่
6.1 ชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลขและการนับจำนวน	.....	.....
6.2 ชอบเป็นผู้ใต้บังคับบัญชามากกว่าการเป็นผู้นำ	.....	.....
6.3 พอใจที่จะคล้อยตามหรือเชื่อฟังผู้อื่น	.....	.....
6.4 หลีกเลี่ยงการโต้แย้งหรือไม่ชอบถกเถียงปัญหากับผู้อื่น	.....	.....
6.5 ชอบจัดเก็บบันทึกหรือจำลองแบบอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ	.....	.....
6.6 ไม่ชอบงานที่ใช้ทักษะทางกาย	.....	.....
6.7 มีความสามารถในการใช้เครื่องใช้ในสำนักงาน เช่น คอมพิวเตอร์	.....	.....
6.8 ชอบจัดระเบียบงานให้เป็นหมวดหมู่	.....	.....
6.9 ใช้วิชาคณิตศาสตร์ทางธุรกิจได้	.....	.....
6.10 ทำบัญชีรับจ่าย เก็บประวัติ ข้อมูล ได้เรียบร้อย	.....	.....
รวมคะแนน	.....	

เมื่อนักเรียนสำรวจความชอบ (ความสนใจ) หรือความสามารถในกิจกรรมต่างๆ ตามรายการที่ปรากฏแล้ว ในขั้นต่อไปให้นักเรียนตรวจสอบกิจกรรมในแต่ละบุคลิกภาพที่ตอบว่า ใช้ ให้ 1 คะแนน ตอบ ไม่ใช่ ไม่มีคะแนน

1. บุคลิกภาพประเภท Realistic (R)	ได้	คะแนน
2. บุคลิกภาพประเภท Investigative (I)	ได้	คะแนน
3. บุคลิกภาพประเภท Artistic (A)	ได้	คะแนน
4. บุคลิกภาพประเภท Social (S)	ได้	คะแนน
5. บุคลิกภาพประเภท Enterprising (E)	ได้	คะแนน
6. บุคลิกภาพประเภท Conventional (C)	ได้	คะแนน

ในบุคคลแต่ละคนจะมีบุคลิกภาพหรือลักษณะเฉพาะได้หลายลักษณะ แต่จะมีลักษณะที่โดดเด่นประมาณ 2 – 3 ลักษณะ

จากการสำรวจบุคลิกภาพจากแบบสำรวจ ข้าพเจ้ามีบุคลิกภาพเรียงลำดับดังนี้

อันดับที่ 1 บุคลิกภาพประเภท.....

อันดับที่ 2 บุคลิกภาพประเภท.....

อันดับที่ 3 บุคลิกภาพประเภท.....

บุคลิกภาพหรือลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลแต่ละคน จะเหมาะสมกับงานหรืออาชีพบางอาชีพเท่านั้น

ใบความรู้ประกอบการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ

เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบความรู้ เรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพประเภท Realistic (R) บุคลิกภาพประเภทเอาจริงเอาจัง

ลักษณะนิสัย

เก็บตัว ไม่ชอบสังคม เปิดเผย จริงจัง มุ่งมั่น ไม่ค่อยมีอารมณ์สุนทรีย์ อดทน จิตใจมั่นคงซื่อสัตย์ ไม่ชอบเป็นจุดสนใจ มีลักษณะความเป็นชาย ประหยัด มัธยัสถ์ ไม่ชอบคิดมาก มีความพยายาม

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

เป็นอาชีพในกลุ่มช่าง เช่น วิศวกรเครื่องกล วิศวกรเหมืองแร่ วิศวกรโยธา พนักงานป่าไม้ ช่างเทคนิค อุตสาหกรรม ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมเครื่องบิน ครูอุตสาหกรรมศิลป์ช่างไม้ ช่างตัดเสื้อผ้า นักเดินเรือ ผู้ช่วยทันตแพทย์ ฯลฯ

บุคลิกภาพประเภท Investigative (I) บุคลิกภาพประเภทใช้ความคิดเชิงวิชาการ

ลักษณะนิสัย

ชอบวิเคราะห์ อยากรู้อยากเห็น มีความอดทน ชอบไตร่ตรองหาเหตุผลข้างสังเกต อดทน ระมัดระวัง ตัว เชื่อมมั่นในความคิดของตนเอง ไม่ชอบฟังพาด ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ชอบทำงานที่สลับซับซ้อน ชอบการทดลอง

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

เป็นอาชีพในกลุ่มวิทยาศาสตร์ และนักวิชาการต่างๆ เช่น แพทย์ เกษีกร นักเคมี นักวิทยาศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ นักจิตวิทยา นักดาราศาสตร์ นักวิจัย จิตแพทย์ สัตวแพทย์ นักธรณีวิทยา นักคณิตศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักนิเวศวิทยา นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์ นักฟิสิกส์ นักอุตุนิยมวิทยา ฯลฯ

บุคลิกภาพประเภท Artistic (A) บุคลิกภาพประเภทศิลปะ

ลักษณะนิสัย

ชอบอิสระ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีอารมณ์อ่อนไหว ความเป็นตัวของตัวเองมักจะทำสิ่งต่างๆ ตามที่ใจปรารถนา มีอารมณ์สุนทรีย์ ช่างคิดรักสวยงาม ช่างจินตนาการ ไม่ชอบอยู่ในกฎระเบียบ ไม่ชอบเลียนแบบ ชอบคิดหรือทำกิจกรรมต่างๆ ตามลำพัง ชอบแสดงออกอย่างเปิดเผย

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

ผู้กำกับการแสดง ผู้สื่อข่าว นักดนตรี นักแสดง ประชาสัมพันธ์ จิตรกร สถาปนิก นักโฆษณา นักเขียน นักจัดรายการวิทยุ มัณฑนากร นักแต่งเพลง นักถ่ายภาพ นักแปล นักหนังสือพิมพ์ ครูสอนการละคร ครูสอน นาฏศิลป์ นักออกแบบแฟชั่น ฯลฯ

บุคลิกภาพประเภท Social (S) บุคลิกภาพประเภทชอบการคบหาสมาคม

ลักษณะนิสัย

มีความเป็นมิตร ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ชอบให้ความรู้หรือแนะนำผู้อื่น ชอบเข้าสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ชอบอยู่กับคนหมู่มาก

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

นักสังคมสงเคราะห์ นักแนะแนว ครู – อาจารย์ นักรัฐศาสตร์ พัฒนาการ พยาบาล เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล มัคคุเทศก์ นักประชาสัมพันธ์ พนักงานโรงแรม นักปกครอง ล่ามบรรณารักษ์ นักจัดรายการ ฯลฯ

บุคลิกภาพประเภท Enterprising (E) บุคลิกภาพประเภทกล้าคิดกล้าทำ

ลักษณะนิสัย

มีความเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง กล้าโต้แย้งกล้าคิด กล้าทำ กระตือรือร้น ชอบเสี่ยง ชอบผจญภัย มีความเป็นอิสระ ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ มองการณ์ไกล ชอบใช้อำนาจ ชอบมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น คล่องแคล่ว ชอบเป็นจุดเด่น ชอบความสะดวกสบาย

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

นายธนาคาร นักธุรกิจ ผู้พิพากษา หนายความ นักการเมือง ผู้บริหาร ผู้ขายประกัน ฯลฯ

บุคลิกภาพประเภท Conventional (C) บุคลิกภาพประเภทยึดระเบียบแบบแผน

ลักษณะนิสัย

มีความรับผิดชอบ พากเพียร อดทน ชอบทำตามกฎระเบียบชอบเก็บความรู้สึก เป็นผู้ตามที่ดี ใจระเบียบ ไม่ชอบคิดอะไรที่ซับซ้อนละเอียดถี่ถ้วน ชอบงานในสำนักงาน

อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ

เลขานุการ นักบัญชี เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่ธุรการ เสมียน พนักงานตรวจสอบบัญชี พนักงานโต้ตอบจดหมาย นักวิเคราะห์สถิติ พนักงานควบคุมสินค้าในสต็อก พนักงานพิสูจน์อักษร พนักงานในสำนักงาน พนักงานขาย เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล ฯลฯ

บรรณานุกรม

- ศิริลักษณ์ วัฒนศิริ. (2545). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนปัญญาวรคุณ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- บรรเทิง ชลช่วยชีพ. (2543). กิจกรรมแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ชื่อเรื่อง การสำรวจบุคลิกภาพ ชื่อกิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ
 คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
ชุดที่ 3
เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

ชื่อเรื่อง	ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ
ชื่อกิจกรรม	คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ
เทคนิค	1. เกมการศึกษา 2. การอภิปราย
เวลา	1 ชั่วโมง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของอาชีพได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกประเภทของอาชีพได้
3. เพื่อให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการประกอบอาชีพได้

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง
  - 1.1 การเตรียมตัวของครู
  - 1.2 การจัดกิจกรรม “คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ”
  - 1.3 บทบาทของครู
  - 1.4 สื่อการเรียนรู้
2. คู่มือครู
  - 2.1 สารสำคัญ
  - 2.2 จุดประสงค์
  - 2.3 สารการเรียนรู้
  - 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
  - 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
  - 2.6 แหล่งความรู้
  - 2.7 สื่อการเรียนรู้
3. คู่มือนักเรียน
  - ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ”
4. สื่อและอุปกรณ์การสอน
  - 4.1 ใบงาน เรื่อง คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ
  - 4.2 ใบความรู้ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

4.3 ฉลากปริศนาอาชีพ จำนวน 20 ข้อ

4.4 ตาราง O , X

4.5 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนว จากกิจกรรมคุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน

1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาด้านการศึกษาและอาชีพ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

3. บทบาทของครู

3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

3.2 ดำเนินการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ ตามลำดับดังนี้

3.2.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาหาอาชีพ” โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่ม O และกลุ่ม X ให้ตัวแทนทั้ง 2 กลุ่มเป่ายิงฉุบกันฝ่ายใดชนะได้จับฉลากเลือกปริศนาหาอาชีพก่อน โดยมีกติกาในการเล่นดังนี้

- ถ้ากลุ่มใดตอบถูกได้ใส่สัญลักษณ์ประจำกลุ่มก่อนในตาราง O , X แต่ถ้าตอบผิดฝ่ายตรงข้ามจะได้เลือกใส่สัญลักษณ์ประจำกลุ่มแทน เช่น ถ้ากลุ่ม X ได้เลือกปริศนาหาอาชีพก่อนแล้วตอบถูกกลุ่ม X ก็มีสิทธิ์เลือกใส่สัญลักษณ์ X ในตาราง O , X ก่อน แต่ถ้าตอบผิด กลุ่ม O ก็สามารเลือกใส่สัญลักษณ์ O ในตาราง O , X ได้

- ถ้ากลุ่มใดสามารถทำสัญลักษณ์ของกลุ่มตนได้ตามแนวตั้ง แนวนอนหรือแนวทแยงมุมก่อนกลุ่มนั้นเป็นฝ่ายชนะ

3.2.2 ครูสนทนาซักถามนักเรียนดังต่อไปนี้

- นักเรียนได้อะไรจากการเล่นเกมปริศนาหาอาชีพ

- คำว่า “อาชีพ” หมายถึงอะไร

- 3.2.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของคำว่า “อาชีพ” อีกครั้ง
- 3.2.4 ครูให้นักเรียนทุกคนในห้องออกมาเขียนชื่ออาชีพต่างๆ บนกระดานโดยไม่ให้ซ้ำกัน
- 3.2.5 ครูสรุปให้นักเรียนฟังว่าอาชีพในสังคมไทยนั้นมีมากมายหลายอาชีพ แต่ในกิจกรรมนี้เราแบ่งประเภทอาชีพออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ อาชีพรับจ้างและอาชีพอิสระ
- 3.2.6 ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ความแตกต่างระหว่างอาชีพอิสระกับอาชีพรับจ้าง
- 3.2.7 ครูให้นักเรียนดูรายชื่ออาชีพบนกระดาน แล้วบอกว่าอาชีพใดเป็นอาชีพรับจ้างและอาชีพใดเป็นอาชีพอิสระ
- 3.2.8 ครูให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นถึงประโยชน์ของการประกอบอาชีพ
- 3.2.9 ครูให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง คุญเฟื่องเรื่องอาชีพ
- 3.2.10 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม คุญเฟื่องเรื่องอาชีพ
- 3.2.11 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ให้นักเรียนไปศึกษา
- 3.2.12 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม คุญเฟื่องเรื่องอาชีพ

4. สื่อการเรียนรู้

- 4.1 ใบงาน เรื่อง คุญเฟื่องเรื่องอาชีพ
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ
- 4.3 ปริศนาหาอาชีพ จำนวน 20 ข้อ
- 4.4 ตาราง O , X
- 4.5 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง คุญเฟื่องเรื่องอาชีพ

คู่มือครู

สำหรับการสอนกิจกรรมแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้กิจกรรม คู่มือเรื่องอาชีพ ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารสำคัญ

การมีอาชีพเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิต เมื่อนักเรียนเติบโตขึ้นจะต้องมีการประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้มาเลี้ยงตนเองและครอบครัว การที่นักเรียนได้รู้ความหมายของอาชีพ การแบ่งประเภทของอาชีพและตระหนักถึงประโยชน์ของการประกอบอาชีพ เป็นสิ่งสำคัญในการวางพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของอาชีพได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกประเภทของอาชีพได้
3. เพื่อให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการประกอบอาชีพได้

3. สารการเรียนรู้

อาชีพ หมายถึง ชนิดของงานที่บุคคลกระทำเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการดำรงชีวิตทั้งของตนเองและผู้ที่เราต้องรับผิดชอบ อาชีพต่างๆ ในสังคมไทยนั้นมีอยู่มากมายหลายประเภท แต่ถ้าจัดประเภทแล้วอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. อาชีพรับจ้าง หมายถึง อาชีพที่หารายได้โดยได้รับเงินค่าตอบแทนจากนายจ้างอาจจะเป็นรายวัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือน แล้วแต่จะตกลงกัน และผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างต้องประพฤติตนหรือปฏิบัติงานในขอบเขตที่นายจ้างกำหนด เช่น ข้าราชการ ลูกจ้างในบริษัทห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรม หรือลูกจ้างสำหรับทำการเกษตรต่างๆ
2. อาชีพอิสระ หมายถึง อาชีพที่หารายได้เองโดยไม่มีนายจ้าง หรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง เช่น การประกอบธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย ช่างทำผม ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

4.1.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาหาอาชีพ” โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่ม O และกลุ่ม X ให้ตัวแทนทั้ง 2 กลุ่มเป่ายิงฉุบกันฝ่ายใดชนะได้จับฉลากเลือกปริศนาหาอาชีพก่อน โดยมีกติกาในการเล่นดังนี้

- ถ้ากลุ่มใดตอบถูกได้ใส่สัญลักษณ์ประจำกลุ่มก่อนในตาราง O , X แต่ถ้าตอบผิดฝ่ายตรงข้ามจะได้เลือกใส่สัญลักษณ์ประจำกลุ่มแทน เช่น ถ้ากลุ่ม X ได้เลือกปริศนาหาอาชีพก่อนแล้วตอบถูก

กลุ่ม X ก็มีสิทธิ์เลือกใส่สัญลักษณ์ X ในตาราง O , X ก่อน แต่ถ้าตอบผิดกลุ่ม O ก็ยังสามารถเลือกใส่สัญลักษณ์ O ในตาราง O , X ได้

- ถ้ากลุ่มใดสามารถทำสัญลักษณ์ของกลุ่มตนได้ตามแนวตั้ง แนวนอนหรือแนวทแยงมุมก่อน กลุ่มนั้นเป็นฝ่ายชนะ

4.1.2 ครูสนทนาซักถามนักเรียนดังต่อไปนี้

- นักเรียนได้อะไรจากการเล่นเกมปริศนาหาอาชีพ
- คำว่า “อาชีพ” หมายถึงอะไร

4.1.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของคำว่า “อาชีพ” อีกครั้ง

4.2 ชั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูให้นักเรียนทุกคนในห้องออกมาเขียนชื่ออาชีพต่างๆ บนกระดานโดยไม่ให้ซ้ำกัน

4.2.2 ครูสรุปให้นักเรียนฟังว่าอาชีพในสังคมไทยนั้นมีมากมายหลายอาชีพ แต่ในกิจกรรมนี้เราแบ่งประเภทอาชีพออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ อาชีพรับจ้างและอาชีพอิสระ

4.2.3 ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ความแตกต่างระหว่างอาชีพอิสระกับอาชีพรับจ้าง

4.2.4 ครูให้นักเรียนดูรายชื่ออาชีพบนกระดาน แล้วบอกว่าอาชีพใดเป็นอาชีพรับจ้างและอาชีพใดเป็นอาชีพอิสระ

4.2.5 ครูให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นถึงประโยชน์ของการประกอบอาชีพ

4.2.6 ครูให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

4.3 ชั้นสรุปกิจกรรม

4.3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

4.3.2 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ให้นักเรียนไปศึกษา

4.4 ชั้นประเมินชุดการสอน

ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

5. การวัดและการประเมินผลงาน

5.1 สังเกตจากการทำกิจกรรมกลุ่ม

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม

5.3 ตรวจสอบผลจากใบงาน เรื่อง คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

5.4 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

6. แหล่งความรู้

- 6.1 ห้องแนะแนว
- 6.2 ห้องสมุด
- 6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 ใบงาน เรื่อง คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ
- 7.2 ใบความรู้ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ
- 7.3 ปริศนาหาอาชีพ จำนวน 20 ข้อ
- 7.4 ตาราง O , X
- 7.5 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนว เรื่อง คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้กิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ ใช้เวลาเรียนเท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาหาอาชีพ” โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่ม O และ กลุ่ม X ให้ตัวแทนทั้ง 2 กลุ่มเป่ายิงฉุบกันฝ่ายใดชนะได้จับฉลากเลือกปริศนาหาอาชีพก่อน โดยมีกติกาในการเล่นดังนี้
  - ถ้ากลุ่มใดตอบถูกได้ใส่สัญลักษณ์ประจำกลุ่มก่อนในตาราง O , X แต่ถ้าตอบผิดฝ่ายตรงข้ามจะได้เลือกใส่สัญลักษณ์ประจำกลุ่มแทน เช่น ถ้ากลุ่ม X ได้เลือกปริศนาหาอาชีพก่อนแล้วตอบถูกกลุ่ม X ก็มีสิทธิ์ เลือกใส่สัญลักษณ์ X ในตาราง O , X ก่อน แต่ถ้าตอบผิดกลุ่ม O ก็สามารถเลือกใส่สัญลักษณ์ O ในตาราง O , X ได้
  - ถ้ากลุ่มใดสามารถทำสัญลักษณ์ของกลุ่มตนได้ตามแนวตั้ง แนวนอนหรือแนวทแยงมุมก่อนกลุ่มนั้นเป็นฝ่ายชนะ
2. ให้นักเรียนสนทนาและตอบคำถามของครูเกี่ยวกับความหมายของคำว่าอาชีพ
3. ให้นักเรียนทุกคนในห้องออกมาเขียนชื่ออาชีพต่างๆ บนกระดานโดยไม่ให้ซ้ำกัน
4. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ความแตกต่างระหว่างอาชีพอิสระกับอาชีพรับจ้าง
5. ให้นักเรียนดูรายชื่ออาชีพบนกระดาน แล้วบอกว่าอาชีพใดเป็นอาชีพรับจ้างและอาชีพใดเป็นอาชีพอิสระ

อิสระ

6. ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นถึงประโยชน์ของการประกอบอาชีพ
7. ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ
8. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ
9. ให้นักเรียนนำใบความรู้ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ไปศึกษา
10. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

ชื่อ - นามสกุล ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานประกอบการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ

เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบงาน เรื่อง คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. อาชีพ หมายถึง .....

.....

2. อาชีพแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

2.1 .....หมายถึง.....

.....

2.2 .....หมายถึง.....

.....

3. ให้นักเรียนยกตัวอย่างอาชีพรับจ้างมา 10 ข้อ

1. .... 2. ....

3. .... 4. ....

5. .... 6. ....

7. .... 8. ....

9. .... 10. ....

4. ให้นักเรียนยกตัวอย่างอาชีพอิสระมา 10 ข้อ

1. .... 2. ....

3. .... 4. ....

5. .... 6. ....

7. .... 8. ....

9. .... 10. ....

5. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการประกอบอาชีพมา 5 ข้อ

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

5. ....

ชื่อ - นามสกุล ..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบความรู้ประกอบการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ
เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบความรู้ เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

อาชีพ หมายถึง ชนิดของงานที่บุคคลกระทำเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการดำรงชีวิตทั้งของตนเองและผู้ที่เราต้องรับผิดชอบ อาชีพต่างๆ ในสังคมไทยนั้นมีอยู่มากมายหลายประเภท แต่ถ้าจัดประเภทแล้วอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. อาชีพรับจ้าง หมายถึง อาชีพใดก็ตามที่ผู้ประกอบอาชีพไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการเองแต่ทำงานภายใต้ระบบ หรือข้อกำหนดของหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่ เช่น การเป็นข้าราชการพนักงานห้างร้าน ฯลฯ อาชีพประเภทนี้เป็นอาชีพที่คนทั่วไปในอดีตและปัจจุบันนิยมยึดถือเป็นการประกอบอาชีพ ทั้งที่อาชีพรับจ้างเป็นอาชีพที่มีขอบเขตจำกัด และอยู่ในกฎเกณฑ์มากกว่าอาชีพอิสระ ทั้งนี้ผู้รับจ้างรับจ้างทำงานจากผู้ประกอบการหรือนายจ้างด้านการผลิตและบริการก็ได้

2. อาชีพอิสระ หมายถึง อาชีพใดก็ตามที่ผู้ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการเอง เป็นนายตนเอง ทั้งนี้กิจการอาจจะใหญ่หรือเล็กขึ้นอยู่กับกำลังความสามารถและทุนทรัพย์ อาชีพอิสระ จำแนกเป็น

2.1 อาชีพผู้ผลิต ได้แก่ การที่ผู้ดำเนินกิจการได้ผลิตชิ้นงานออกมาเพื่อจำหน่าย เช่น ช่างประดิษฐ์เจ้าของโรงงานตุ๊กตา เจ้าของโรงงานเครื่องปั้นดินเผา เกษตรกร ฯลฯ

2.2 อาชีพผู้บริการ ได้แก่ การที่ผู้ดำเนินกิจการได้อำนวยความสะดวกหรือให้บริการแก่ผู้บริโภค เช่น ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ พ่อค้า แม่ค้า ช่างรับจัดและดูแลสวน ช่างตัดผมช่างเสริมสวย ฯลฯ

ความแตกต่างระหว่างอาชีพอิสระกับอาชีพรับจ้าง

อาชีพอิสระ

1. ความมั่นคงขึ้นอยู่กับความสามารถ
2. ไม่มีสวัสดิการ
3. ไม่จำกัดรายได้
4. ไม่จำกัดความก้าวหน้า
5. เป็นอิสระไม่มีเจ้านาย
6. สามารถสร้างงานด้วยตนเอง

อาชีพรับจ้าง

1. ความมั่นคงสูง
2. มีสวัสดิการ
3. รายได้จำกัด
4. ความก้าวหน้าจำกัด
5. มีเจ้านายไม่เป็นอิสระ
6. ไม่สามารถสร้างงานด้วยตนเองได้

ประโยชน์ของการประกอบอาชีพ

1. ประโยชน์ต่อตนเอง
  - ทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายในการดำรงชีวิต
  - ทำให้ได้ค้นพบและพัฒนาความสามารถของตนเอง

- การได้ประกอบอาชีพที่ตนเองพึงพอใจทำให้มีความสุขในการทำงาน
  - การประกอบอาชีพทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า ฯลฯ
2. ประโยชน์ต่อครอบครัว
- ทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายในครอบครัว
  - ทำให้ครอบครัวมีความสุข
  - ช่วยให้ครอบครัวมีความมั่นคงยิ่งขึ้น ฯลฯ
3. ประโยชน์ต่อประเทศชาติ
- ทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น
  - ลดปัญหาอาชญากรรม
  - ช่วยให้ประเทศพัฒนา ฯลฯ
-

บรรณานุกรม

ประสิทธิ์ คำภีร์. (2542). *อาชีพอิสระ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

ฉลาก “ปริศนาหาอาชีพ”

1. จะเป็น.....ต้องเสียงดังพูดฟังชัด หรือถนัดชี้แจงแถลงไข
2. จะเป็น.....ต้องมีธรรมประจำใจ ต้องไม่รังเกียจโรคทุกข์โศกคน
3. จะเป็น.....ต้องเมตตาประชาราษฎร์ ไม่ชี้ขลาดปราบเหล่าร้ายได้ทุกหน
4. จะเป็น.....ทรหดต้องอดทน ต้องพลีตนเพื่อปกป้องคุ้มครองไทย
5. จะเป็น.....ผู้ปราศรัยเปรี๊ยะ ต้องเก่งเรื่องเคมีและสีแสง
6. จะเป็น.....ต้องชอบงานการแสดง รู้จักสร้างแสดงทำได้น่าชม
7. จะเป็น.....ชอบคิดค้า ต้องสรรหาบริการดีที่เหมาะสม
8. จะเป็น.....งานโรครักไม่ต้องการ คนดีชั่วไม่รังเกียจนึกเกลียดชัง
9. จะเป็น.....เรื่องดีดดีตีเป่าต้องเข้าใจ
10. จะเป็น.....ที่ชำนาญ ต้องเก่งด้านชุดค้นจนรู้ดี
11. จะเป็น.....ต้องถนัดเรื่องจัดยา ต้องรู้ค่ายาที่แท้แก้โรครัก
12. จะเป็น.....ที่ฝันเฟื่อง ต้องปราศรัยเปรี๊ยะเรื่องชีวิตคิดสรรหา
13. จะเป็น.....ต้องกล้าตายผจญภัยในไพรสนธ์
14. จะเป็น.....ต้องไม่บ่นว่าคนนี้เหมือนข้าพิน
15. จะเป็น.....ที่ดีต้องเก่งกาจเรื่องตัวเลข ไม่โยกเยกยึดความเชื่อตรงเป็นมั่น
16. จะเป็น.....อย่าเห่ยศ ต้องทรหดไม่ขยาดหวาดกลัวผี
17. จะเป็น.....งานต้องดี ทั้งเร็ววีรปรมนิบัติผู้จัดการ
18. จะเป็น.....ผู้สันทัด ต้องเจนจัดสัมพันธ์ประชอยาเมินหมาง
19. จะเป็น.....ต้องปราดเปรียวด้วยเรี่ยวแรง แข็งแกร่งอุตสาหะมานะดี
20. จะเป็น.....ต้องเสนอเรื่องราวได้ทุกวันทันสมัย ขาวน้อยใหญ่เสนอพลันได้ทันกาล

เฉลย “ปริศนาหาอาชีพ”

อาชีพที่ 1 คือ ครู , อาจารย์	อาชีพที่ 11 คือ เกษัชกร
อาชีพที่ 2 คือ หมอ	อาชีพที่ 12 คือ นักประพันธ์
อาชีพที่ 3 คือ ตำรวจ	อาชีพที่ 13 คือ เจ้าหน้าที่ป่าไม้
อาชีพที่ 4 คือ ทหาร	อาชีพที่ 14 คือ ทันตแพทย์
อาชีพที่ 5 คือ นักวิทยาศาสตร์	อาชีพที่ 15 คือ นักบัญชี
อาชีพที่ 6 คือ ดารา	อาชีพที่ 16 คือ สัปเหร่อ
อาชีพที่ 7 คือ พ่อค้า , นักธุรกิจ	อาชีพที่ 17 คือ เลขานุการ
อาชีพที่ 8 คือ พยาบาล	อาชีพที่ 18 คือ นักประชาสัมพันธ์
อาชีพที่ 9 คือ นักดนตรี	อาชีพที่ 19 คือ กรรมกร
อาชีพที่ 10 คือ นักโบราณคดี	อาชีพที่ 20 คือ นักข่าว

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อเรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

ชื่อกิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรมคุยเฟื่องเรื่องอาชีพ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสังชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชุดที่ 4

ชื่อเรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง	แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชื่อกิจกรรม	ทางเดินแห่งฝัน
เทคนิค	อภิปรายกลุ่ม
เวลา	1 ชั่วโมง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกแนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้
2. เพื่อให้นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อของตนเองได้

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง

- 1.1 การเตรียมตัวของครู
- 1.2 การจัดกิจกรรม “ทางเดินแห่งฝัน”
- 1.3 บทบาทของครู
- 1.4 สื่อการเรียนรู้

2. คู่มือครู

- 2.1 สารสำคัญ
- 2.2 จุดประสงค์
- 2.3 สารการเรียนรู้
- 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
- 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
- 2.6 แหล่งความรู้
- 2.7 สื่อการเรียนรู้

3. คู่มือนักเรียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “ทางเดินแห่งฝัน”

4. สื่อและอุปกรณ์การสอน

- 4.1 ใบงาน เรื่อง จะไปทางไหนดี
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบช่วงชั้นที่ 3
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว จากกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

- 1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน
- 1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมทางเดินแห่งฝัน

3. บทบาทของครู

- 3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพเรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน
- 3.2 ดำเนินการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน ตามลำดับดังนี้
  - 3.2.1 ครูสุ่มถามนักเรียนว่านักเรียนมีความสนใจในอาชีพอะไรบ้าง และเพราะเหตุใดจึงสนใจอาชีพนี้
  - 3.2.2 ครูจดคำตอบของนักเรียนลงบนกระดาน
  - 3.2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าแต่ละอาชีพบนกระดานนั้นควรศึกษาต่อทางด้านใด
  - 3.2.4 ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
  - 3.2.5 ครูให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน เป็นเวลา 10 นาที
  - 3.2.6 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้รายงานผลการทำใบงาน เรื่องทางเดินแห่งฝัน ให้เพื่อนฟัง
  - 3.2.7 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามสายการเรียนที่นักเรียนเลือก พร้อมทั้งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกข้อดีของสายการเรียนที่ตนเองเลือก
  - 3.2.8 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน
  - 3.2.9 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

4. สื่อการเรียนรู้

- 4.1 ใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว จากกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

คู่มือครู

สำหรับการสอนแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารระสำคัญ

ก่อนที่จะตัดสินใจในการวางแผนชีวิตด้านการศึกษาต่อนั้น นักเรียนควรมีโลกทัศน์อันกว้างไกล นั่นคือต้องรู้จักโลกกว้างทางการศึกษา ซึ่งครอบคลุมวิชาการหรือวิทยาการมากมายหลายระดับและหลายประเภท ตั้งแต่ระดับต่ำสุดถึงในระดับสูงสุดทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนและในขณะเดียวกันวิทยาการต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจเป็นหนทางที่จะนำไปสู่โลกกว้างทางอาชีพซึ่งมีอยู่มากมายหลายชนิด ฉะนั้นการทราบข้อมูลหรือข้อสนเทศต่างๆ ในโลกกว้างดังกล่าวนี้อาจช่วยให้นักเรียนสามารถนำมาใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจเลือกทางศึกษาและอาชีพในอนาคตของตน เพื่อให้สอดคล้องกับสติปัญญา ความถนัด ความสามารถและบุคลิกภาพของตนต่อไป

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกแนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้
2. เพื่อให้ให้นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อของตนเองได้

3. สารการเรียนรู้

นักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แนวทางการศึกษาต่อที่นักเรียนควรทราบ ได้แก่ การศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีทั้งสายสามัญและสายอาชีพ และการศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

4.1.1 ครูสุ่มถามนักเรียนว่านักเรียนมีความสนใจในอาชีพอะไรบ้าง และเพราะเหตุใดจึงสนใจอาชีพนี้

4.1.2 ครูจดคำตอบของนักเรียนลงบนกระดาน

4.2 ขั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าแต่ละอาชีพบนกระดานนั้นควรศึกษาต่อทางด้านใด

4.2.2 ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- 4.2.3 ครูให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน
- 4.2.4 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้รายงานผลการทำใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน ให้เพื่อนฟัง
- 4.2.5 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ตามสายการเรียนที่นักเรียนเลือก พร้อมทั้งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกข้อดีของสายการเรียนที่ตนเองเลือก
- 4.3 ชั้นสรุปกิจกรรม
  - 4.3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน
- 4.4 ชั้นประเมินชุดการสอน
  - ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

5. การวัดและการประเมินผลงาน

- 5.1 สังเกตจากการตอบคำถาม
- 5.2 สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม
- 5.3 ตรวจสอบผลจากใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน
- 5.4 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดที่ได้รับจากการทำกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

6. แหล่งความรู้

- 6.1 ห้องแนะแนว
- 6.2 ห้องสมุด
- 6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 ใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน
- 7.2 ใบความรู้ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 7.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

คู่มือนักเรียน

การเรียนกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้นักเรียนตอบคำถามครูเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนสนใจ
2. ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าแต่ละอาชีพบนกระดานนั้น ควรศึกษาต่อทางด้านใด
3. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน เป็นเวลา 10 นาที
5. ให้นักเรียนรายงานผลการทำใบงาน เรื่อง ทางเดินแห่งฝัน ให้เพื่อนฟัง
6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ตามสายการเรียนรู้ที่นักเรียนเลือกพร้อมทั้งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกข้อดีของสายการเรียนรู้ที่ตนเองเลือก
7. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน
8. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานประกอบการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ

เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบงานประกอบกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ ตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

1. อาชีพที่นักเรียนสนใจ คือ .....
2. เพราะเหตุใดจึงสนใจอาชีพนี้ .....
- .....
3. สายการเรียนที่ต้องศึกษาต่อ คือ.....
4. สถานที่ที่ต้องการศึกษาต่อเมื่อจบชั้น ม. 3 คือ (ระบุชื่อโรงเรียน) .....
- .....
5. ความตั้งใจเกี่ยวกับการศึกษาชั้นสูงสุด คือ .....
- .....
6. อุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น คือ .....
- .....
- .....
- .....
7. แนวทางแก้ไขอุปสรรค คือ .....
- .....
- .....
- .....

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ประกอบการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ

เรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

โลกกว้างทางการศึกษาเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (ม.4 - ม.6)

หลักสูตร 3 ปี ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศกว่า 3,000 แห่ง ซึ่งสังกัดอยู่ในหน่วยงานต่างๆ เช่น

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (โรงเรียนรัฐบาล)
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (โรงเรียนสาธิต)
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (โรงเรียนเอกชน)
- โรงเรียนที่มีสถานภาพเป็นองค์กรมหาชน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงศึกษาธิการ

2. การศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. 3 ปี) ในสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และวิทยาลัยช่างศิลป์

3. ศึกษาต่อด้านทหาร - ตำรวจ

ได้แก่ โรงเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ โรงเรียนช่างกรรมอยู่ทหารเรือ และโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

4. ศึกษาต่อด้านอื่นๆ

- วิทยาลัยนาฏศิลป์
- โรงเรียนช่างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- วิทยาลัยในวังหญิง
- วิทยาลัยในวังชาย
- ศูนย์ฝึกพาณิชยน์าวี กระทรวงคมนาคม
- โรงเรียนราชาพาณิชยน์าวี
- โรงเรียนนาวิกวิทยาลัย
- ฯลฯ

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ชื่อเรื่อง แนวทางการศึกษาต่อเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชื่อกิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน
 คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชุดที่ 5

ชื่อเรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ

เรื่อง	การศึกษาต่อสายอาชีพ	
ชื่อกิจกรรม	เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย	
เทคนิค	1 .อภิปรายกลุ่ม	2. กรณีตัวอย่าง
เวลา	1 ชั่วโมง	

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกแนวทางการศึกษาต่อสายอาชีพได้
2. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกสาขาการศึกษาในสายอาชีพได้
3. เพื่อให้ให้นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาการศึกษาในสายอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง

- 1.1 การเตรียมตัวของครู
- 1.2 การจัดกิจกรรม “เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย”
- 1.3 บทบาทของครู
- 1.4 สื่อการเรียนรู้

2. คู่มือครู

- 2.1 สารสำคัญ
- 2.2 จุดประสงค์
- 2.3 สารการเรียนรู้
- 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
- 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
- 2.6 แหล่งความรู้
- 2.7 สื่อการเรียนรู้

3. คู่มือนักเรียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย”

4. สื่อและอุปกรณ์การสอน

- 4.1 ใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ

4.3 กรณีตัวอย่าง เรื่อง ทางเลือกของตึก

4.4 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนว จากกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน

1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ โดยใช้กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย

3. บทบาทของครู

3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ โดยใช้กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย

3.2 ดำเนินการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาด้านอาชีพ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ โดยใช้กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย ตามลำดับดังนี้

3.2.1 ครูเล่ากรณีตัวอย่าง เรื่อง ทางเลือกของตึก ให้นักเรียนฟัง

3.2.2 ครูสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับกรณีตัวอย่าง ทางเลือกของตึก

3.2.3 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับประเภทสาขาวิชาที่เปิดสอนในสายอาชีพว่ามีอะไรบ้าง และแต่ละประเภทประกอบด้วยสาขาวิชาใดบ้าง พร้อมทั้งให้นักเรียนยกตัวอย่างอาชีพในแต่ละสาขาวิชา

3.2.4 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามประเภทสาขาวิชาที่นักเรียนสนใจ กลุ่มละ 4 คน

3.2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับการศึกษาในสายอาชีพ โดยทำลงในใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ไม่ไร้ค่า

3.2.6 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมารายงานหน้าห้องเรียน

3.2.7 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามเกี่ยวกับการเลือกเรียนสายอาชีพ

3.2.8 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมเรียนสายอาชีพไว้ไม่ไร้ค่า

3.2.9 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ ให้นักเรียนไปศึกษา

3.2.10 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพเพื่อพัฒนาด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย

4. สื่อการเรียนรู้

- 4.1 ใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ใช่เลย
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ
- 4.3 กรณีตัวอย่าง เรื่อง ทางเลือกของดี
- 4.4 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้เลย

คู่มือครู

สำหรับการสอนแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ โดยใช้กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช่เลย ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารสำคัญ

จุดหมายและหลักการสำคัญของการศึกษาต่อสายอาชีพ คือ การมุ่งให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน อบรม เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ มีระเบียบวินัย มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม มีค่านิยมที่ดีงาม มีความสามารถในการประกอบอาชีพได้จริงทั้งสามารถพัฒนาตน และพัฒนางานให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้ด้วย

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกแนวทางการศึกษาต่อสายอาชีพได้
2. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกสาขาการศึกษาในสายอาชีพได้
3. เพื่อให้นักเรียนเลือกเรียนสาขาการศึกษาในสายอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง

3. สารการเรียนรู้

การจัดหลักสูตรสายอาชีพ มีจุดประสงค์ คือ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนและฝึกฝนทักษะตามสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ด้วยเหตุนี้หลักสูตรสายอาชีพจึงประกอบด้วยสาขาวิชาต่างๆ มากมาย ซึ่งสรุปได้ 5 ประเภท คือ

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
2. ประเภทวิชาศิลปกรรม
3. ประเภทวิชาคหกรรม
4. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม

ทั้ง 5 ประเภทสาขาวิชา เปิดสอนในสถาบันการศึกษาของรัฐในสังกัดกรมอาชีวศึกษาและสถาบัน เอกชน ซึ่งต้องใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี จึงจะได้วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และถ้าศึกษาต่ออีก 2 ปี จะ ได้วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

- 4.1.1 ครูเล่ากรณีตัวอย่าง เรื่อง ทางเลือกของตึก ให้นักเรียนฟัง
- 4.1.2 ครูสนทนาซักถามนักเรียน ดังนี้
  - จากกรณีตัวอย่าง ถ้านักเรียนเป็นตึก นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไรเพราะเหตุใด
  - ประเภทวิชาคหกรรมจัดอยู่ในการศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพ

4.2 ชั้นกิจกรรม

- 4.2.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับประเภทสาขาวิชาที่เปิดสอนในสายอาชีพว่ามีอะไรบ้าง และแต่ละประเภทประกอบด้วยสาขาวิชาใดบ้าง พร้อมทั้งให้นักเรียนยกตัวอย่างอาชีพในแต่ละ สาขาวิชา
- 4.2.2 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามประเภทสาขาวิชาที่นักเรียนสนใจ กลุ่มละ 4 คน
- 4.2.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับการศึกษาในสายอาชีพ โดยทำ ลงในใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ไม่ไร้ค่า
- 4.2.4 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมารายงานหน้าห้องเรียน
- 4.2.5 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามเกี่ยวกับการเลือกเรียนสายอาชีพ

4.3 ขั้นสรุปกิจกรรม

- 4.3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมเรียนสาย อาชีพไว้ไม่ไร้ค่า
- 4.3.2 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ ให้นักเรียนไปศึกษา

4.4 ชั้นประเมินชุดการสอน

ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช่เลย

5. การวัดและการประเมินผลงาน

- 5.1 สังเกตจากการตอบคำถาม
- 5.2 สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม
- 5.3 ตรวจสอบผลจากใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ใช่เลย
- 5.4 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมเรียนสายอาชีพไว้ ใช่เลย

6. แหล่งความรู้

- 6.1 ห้องแนะแนว
- 6.2 ห้องสมุด
- 6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 ใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย
- 7.2 ใบความรู้ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ
- 7.3 กรณีตัวอย่าง เรื่อง ทางเลือกของดีก
- 7.4 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย

คู่มือนักเรียน

การเรียนกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ โดยใช้กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้นักเรียนตอบคำถามของครูเกี่ยวกับกรณีตัวอย่าง เรื่อง ทางเลือกของดีก
2. ให้นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับประเภทสาขาวิชาที่เปิดสอนในสายอาชีพว่ามีอะไรบ้าง และแต่ละประเภทประกอบด้วยสาขาวิชาใดบ้าง พร้อมทั้งให้นักเรียนยกตัวอย่างอาชีพในแต่ละสาขาวิชา
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามประเภทสาขาวิชาที่นักเรียนสนใจ กลุ่มละ 4 คน
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับการศึกษาในสายอาชีพ โดยทำลงในใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าห้องเรียน
6. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย
7. ให้นักเรียนนำใบความรู้ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ ไปศึกษา
8. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย

รายชื่อสมาชิกกลุ่ม

ชั้น ม. ....../.....

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

ใบงานประกอบชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ

ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบงาน เรื่อง เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ และตอบคำถามต่อไปนี้

1.

2. ประเภทสาขาวิชา.....

สาขาวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ .....

.....

.....

.....

.....

3. คุณสมบัติของผู้ที่จะศึกษาประเภทสาขาวิชา.....

ได้แก่ .....

.....

.....

.....

4. โรงเรียนที่เปิดสอนสาขาวิชานี้ ที่นักเรียนรู้จัก

1. ....

2. ....

3. ....

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ประกอบชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบความรู้ เรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ

โลกกว้างทางการศึกษาสายอาชีพ

ม. 3

ปวช. (3 ปี)

ปวส. (2 ปี)

ปริญญาตรีต่อเนื่อง 2

ม. 6

ปริญญาตรี 4 ปี

สาขาการศึกษาในสายอาชีพ

เป็นทางเลือกอีกสายหนึ่งสำหรับนักเรียนที่ประสงค์จะศึกษาต่อในด้านวิชาชีพโดยตรง ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3 ปี เพื่อจบออกมาประกอบอาชีพเป็นช่างฝีมือระดับกลางเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่ชอบเรียนด้านวิชาชีพ หรือต้องการประกอบอาชีพได้เร็วและเมื่อจบการศึกษาในระดับปวช. แล้วก็สามารถศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2 ปี หรือระดับปริญญาตรี 4 ปีก็ได้ โดยมีประเภทวิชาที่เปิดสอนทั้งในระดับ ปวช. และ ปวส. ที่พอสรุปได้ดังนี้

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เป็นการจัดการประเภทวิชาที่มุ่งให้นักเรียนนักศึกษาที่มีทักษะวิชาชีพด้านอุตสาหกรรม ซึ่งแยกออกเป็นแผนกหรือสาขาต่างๆ ได้แก่ ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมโลหะ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเขียนแบบ ช่างไม้ครุภัณฑ์การพิมพ์ ช่างสำรวจ เคมีสิ่งทอ เทคโนโลยีสิ่งทอ ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม ช่างซ่อมบำรุงการถ่ายภาพและภาพยนตร์ ช่างต่อเรือ

2. ประเภทวิชาศิลปกรรม เป็นประเภทวิชาที่มุ่งฝึกอบรมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะวิชาชีพด้านฝีมือ ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกเพลิดเพลินในการสร้างสรรค์งานด้านฝีมือและศิลปะ ซึ่งแยกออกเป็นแผนกหรือสาขาต่างๆ ได้แก่ ดุริยางคศิลป์ไทยและสากล ศิลปประยุกต์นาฏศิลป์ไทย – สากล ศิลปหัตถกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง วิจิตรศิลป์ จิตรกรรมลายรดน้ำประติมากรรม เครื่องเคลือบดินเผา สถาปัตยกรรม

3. ประเภทวิชาคหกรรม วิชาที่ว่าด้วยศิลปะที่เกี่ยวกับงานบ้าน ได้แก่ การเย็บปักถักร้อย การตัดเย็บเสื้อผ้า การประกอบอาหาร และการตกแต่งบ้าน ซึ่งแยกออกเป็นแผนกหรือสาขาต่างๆ ได้แก่ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ คหกรรมธุรกิจ อุตสาหกรรมเสื้อผ้า การออกแบบแฟชั่น ดอกไม้ประดิษฐ์

4. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เป็นการจัดการประเภทวิชาด้านการค้าขาย ธุรกิจ รวมทั้งการประกอบการ อื่นๆ ในเชิงธุรกิจและบริการ ซึ่งแยกออกเป็นแผนกหรือสาขาต่างๆ ได้แก่ การบัญชี การตลาด การขาย เลขานุการ คอมพิวเตอร์ การประชาสัมพันธ์ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การธนาคาร ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจการเงินและการจัดการ ภาษาต่างประเทศ

5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม เป็นประเภทวิชาด้านการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ การประมง ป่าไม้ และวิชาอื่นที่เกี่ยวกับการเกษตรและผลิตผลทางการเกษตร ซึ่งแยกออกเป็นแผนกหรือสาขาต่างๆ ได้แก่ สัตวศาสตร์ พืชศาสตร์ เทคโนโลยีอาหาร การจัดการธุรกิจเกษตร เทคโนโลยีการยาง การประมง เทคโนโลยีภูมิทัศน์

คุณสมบัติของผู้ที่จะศึกษาสาขาวิชาต่างๆ มีดังนี้

- 1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม** ควรเป็นผู้ที่สนใจและชอบทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักร ตรงไปตรงมา ไหวพริบดี ไม่รังเกียจความสกปรก มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกภาพไม่ขัดต่ออาชีพช่าง เช่น ตาบอดสี มีความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ดี
- 2. ประเภทวิชาศิลปกรรม** ควรเป็นผู้ที่ชอบงานศิลปะ มีแนวศิลป์ มีอารมณ์สุนทรีย์รักธรรมชาติและความอิสระ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีโลกทัศน์ส่วนตัว
- 3. ประเภทวิชาคหกรรม** ควรเป็นผู้ที่ชื่นชอบความสวยงาม ชอบประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ มีความอดทน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์งาน รักความสะอาด
- 4. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ** ควรเป็นผู้ที่มีความสนใจทำงานเกี่ยวกับตัวเลข มีความสนใจภาษา มีความละเอียดรอบคอบ เป็นผู้ฟังที่ดี ความจำดี ทำตามระเบียบแบบแผน มีความรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ตรงต่อเวลา
- 5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม** ควรเป็นผู้ที่มีนิสัยรักธรรมชาติ ชอบการเพาะปลูกการเลี้ยงสัตว์ ชอบความอิสระ อดทน ตรงต่อเวลา รอบคอบ ชอบค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับงานทางเกษตร สุขภาพแข็งแรง ไม่รังเกียจความสกปรก

บรรณานุกรม

บรรเทิง ชลช่วยชีพ. (2533). *กิจกรรมแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). *การจัดและการบริหารอาชีพศึกษา*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ พิมพ์ดี จำกัด.

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อเรื่อง การศึกษาต่อสายอาชีพ

ชื่อกิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรมเรียนสายอาชีพไว้ใช้เลย มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
ชุดที่ 6
ชื่อเรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ

เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ

ชื่อกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

เทคนิค อภิปรายกลุ่ม

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนระบุแนวทางการศึกษาต่อสถานศึกษาอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนสายสามัญและสายอาชีพได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกระเบียบการ คุณสมบัติการรับสมัครของสถานศึกษาที่รับนักเรียนที่จบช่วงชั้นที่ 3 เข้าศึกษาต่อได้

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง

- 1.1 การเตรียมตัวของครู
- 1.2 การจัดกิจกรรม “สถานศึกษาน่าสนใจ”
- 1.3 บทบาทของครู
- 1.4 สื่อการเรียนรู้

2. คู่มือครู

- 2.1 สารสำคัญ
- 2.2 จุดประสงค์
- 2.3 สารการเรียนรู้
- 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
- 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
- 2.6 แหล่งความรู้
- 2.7 สื่อการเรียนรู้

3. คู่มือนักเรียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “สถานศึกษาน่าสนใจ”

4. สื่อและอุปกรณ์การสอน

- 4.1 ใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว จากกิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

- 1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน
- 1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ โดยใช้กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

3. บทบาทของครู

- 3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพเรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ โดยใช้กิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ
- 3.2 ดำเนินการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ โดยใช้กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจตามลำดับดังนี้
  - 3.2.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียน ใครคิดว่าเมื่อเรียนจบช่วงชั้นที่ 3 แล้วจะไปเรียนสถานศึกษาอื่น ที่นอกเหนือจากการเรียนสายสามัญและสายอาชีพบ้าง
  - 3.2.2 ครูถามนักเรียนที่ต้องการเรียนสถานศึกษาอื่นๆ ว่าจะเรียนสถาบันใดเพราะเหตุใด
  - 3.2.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ ให้นักเรียนศึกษา
  - 3.2.4 ครูแจกใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ ให้นักเรียนทำเป็นเวลา 10 นาที
  - 3.2.5 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้รายงานผลการทำใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจให้เพื่อนฟัง
  - 3.2.6 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามสถานศึกษาที่นักเรียนสนใจ พร้อมให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าสถานศึกษาที่นักเรียนสนใจคืออะไร และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีโอกาสได้รับความก้าวหน้ามากน้อยแค่ไหน
  - 3.2.7 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ
  - 3.2.8 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

4. สื่อการเรียนรู้

- 4.1 ใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

คู่มือครู

สำหรับการสอนแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ โดยใช้กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารสำคัญ

นอกเหนือจากการเรียนในสายสามัญและสายอาชีพแล้ว ยังมีสถานศึกษาอื่นๆ ที่น่าสนใจที่เปิดรับ นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาต่อ ดังนั้นนักเรียนจะต้องพิจารณาว่าสถานศึกษาเหล่านั้น สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเองหรือไม่

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนระบุแนวทางการศึกษาสถานศึกษาอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนสายสามัญและสายอาชีพได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกระเบียบการ คุณสมบัติการรับสมัครของสถานศึกษาที่รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาต่อได้

3. สารการเรียนรู้

นอกเหนือจากการเรียนในสายสามัญและสายอาชีพแล้ว ยังมีสถานศึกษาอื่นๆ ที่เปิดรับนักเรียนที่จบ ช่วงชั้นที่ 3 เข้าศึกษาต่อ ดังนี้

1. โรงเรียนเตรียมทหาร	7. โรงเรียนช่างกรรมอุตสาหกรรมเรือ
2. โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ	8. วิทยาลัยนาฏศิลป์
3. โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ	9. โรงเรียนช่างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
4. โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก	10. วิทยาลัยในวังหญิง
5. โรงเรียนจ่าอากาศ	11. วิทยาลัยในวังชาย
6. โรงเรียนช่างฝีมือทหาร	

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

- 4.1 ชี้นำเข้าสู่กิจกรรม

4.1.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียน ใครคิดว่าเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วจะไปเรียนสถานศึกษาอื่น ที่นอกเหนือจากการเรียนสายสามัญและสายอาชีพบ้าง

4.1.2 ครูถามนักเรียนที่ต้องการเรียนสถานศึกษาอื่นๆ ว่าจะเรียนสถาบันใดเพราะเหตุใด

4.2 ชั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ ให้นักเรียนศึกษา

4.2.2 ครูแจกใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ ให้นักเรียนทำเป็นเวลา 10 นาที

4.2.3 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้รายงานผลการทำใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจให้เพื่อนฟัง

4.2.4 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามสถานศึกษาที่นักเรียนสนใจ พร้อมทั้งให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าสถานศึกษาที่นักเรียนสนใจคืออะไร และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีโอกาสได้รับความก้าวหน้ามากน้อยแค่ไหน

4.3 ชั้นสรุปกิจกรรม

4.3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ

4.4 ชั้นประเมินชุดการสอน

ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

5. การวัดและการประเมินผลงาน

5.1 สังเกตจากการตอบคำถาม

5.2 สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม

5.3 ตรวจสอบผลจากใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ

5.4 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ

6. แหล่งความรู้

6.1 ห้องแนะแนว

6.2 ห้องสมุด

6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

7.1 ใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ

7.2 ใบความรู้ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ

7.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนว จากกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้กิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ โดยใช้กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้นักเรียนตอบคำถามครูเกี่ยวกับสถานศึกษาอื่นๆ ที่นักเรียนสนใจ นอกเหนือจากการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ
2. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ
3. ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ เป็นเวลา 10 นาที
4. ให้นักเรียนรายงานผลการทำใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ ให้เพื่อนฟัง
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามสถานศึกษาที่นักเรียนสนใจ พร้อมทั้งให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าสถานศึกษาที่นักเรียนสนใจได้อย่างไร และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีโอกาสได้รับความก้าวหน้ามากน้อยแค่ไหน
6. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ
7. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานประกอบการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบงาน เรื่อง สถานศึกษาน่าสนใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ ตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

1. สถาบันที่นักเรียนสนใจ คือ .....
เพราะเหตุใดจึงสนใจ.....
.....
.....

2. ที่ตั้ง .....

3. หลักสูตร .....

4. สาขาวิชาที่นักเรียนสนใจ คือ.....

5. คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษา คือ .....

6. วิชาที่สอบ .....

7. วุฒิที่ได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา .....

8. แนวทางการประกอบอาชีพ.....

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ประกอบชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบความรู้ เรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ

นอกเหนือจากการเรียนในสายสามัญและสายอาชีพแล้ว ยังมีสถานศึกษาอื่นๆที่รับนักเรียนที่จบจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาต่อ ดังนี้

1. โรงเรียนเตรียมทหาร
2. โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ ทหารอากาศ และทหารบก
3. โรงเรียนจ่าอากาศ
4. โรงเรียนช่างฝีมือทหาร
5. โรงเรียนช่างกรรมอยู่ทหารเรือ
6. วิทยาลัยนาฏศิลป์
7. โรงเรียนช่างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
8. วิทยาลัยในวังหญิง
9. วิทยาลัยในวังชาย ฯลฯ

โรงเรียนเตรียมทหาร

ที่ตั้ง 9 หมู่ 10 ตำบลศรีสะเกษ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก *หลักสูตร* นักเรียนเตรียมทหาร 3 ปี เป็นหลักสูตรที่จัดให้นักเรียนเตรียมทหารศึกษาต่อเนื่องจาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่ออีก 3 ชั้นปี เป็นหลักสูตรแนวเดียวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายโดยเน้นกลุ่มวิชาซึ่งจะเป็นพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์และรัฐศาสตร์ ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และสถาบันระดับอุดมศึกษาทั่วไป เป็นหลักสูตรที่มุ่งส่งเสริมสมรรถภาพและลักษณะผู้นำทางทหารและตำรวจ เน้นการผสมผสานระหว่างความรู้กับการปฏิบัติให้เหมาะสมกับภารกิจหน้าที่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจ สังคม และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นหลักสูตรที่มุ่งปลูกฝังคุณธรรม ความสามัคคี และความกล้าทางจริยธรรม โดยเน้นการประพฤติปฏิบัติเป็นสำคัญ

คุณสมบัติ

1. รับผู้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน 17 ปีบริบูรณ์
2. เป็นชายโสด มีสัญชาติไทย และบิดามารดาต้องมีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
3. มีอวัยวะ รูปร่าง ลักษณะท่าทางเหมาะสมกับการเป็นทหาร - ตำรวจ

4. ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างตกเป็นจำเลยในคดีอาญา หรือไม่เคยต้องคำพิพากษาของศาลว่าได้ทำผิดในคดีอาญา

5. เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ไม่บกพร่องในศีลธรรม และไม่เป็นผู้เสพยาเสพติด

การสอบคัดเลือก แบ่งเป็น 2 รอบ คือ

1. รอบแรก เป็นการสอบภาควิชาการ ได้แก่ คณิตศาสตร์ (250 คะแนน) วิทยาศาสตร์ (250 คะแนน) ภาษาอังกฤษ (100 คะแนน) ภาษาไทยและสังคม (100 คะแนน)

2. รอบสอง จะคัดเลือกผู้สอบภาควิชาการที่ได้คะแนนสูงไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อเข้าสอบพลศึกษา สอบสัมภาษณ์ และตรวจร่างกาย

ประโยชน์ของนักเรียนเตรียมทหาร จะได้รับเบี้ยเลี้ยงเป็นค่าอาหารวันละ 50 บาท พร้อมทั้งได้รับแจกตำราเรียน และได้เงินเดือน ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 รออนุมัติอยู่ ชั้นปีที่ 2 ได้รับเงินเดือนเดือนละ 2,070 บาท ชั้นปีที่ 3 ได้รับเงินเดือน เดือนละ 2,190 บาท **การเข้าศึกษา** โรงเรียนเตรียมทหารมิได้เป็นผู้ดำเนินการในการสอบคัดเลือกนักเรียนเตรียมทหารเอง โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจจะเป็นผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกและกำหนดจำนวนรับนักเรียนเตรียมทหารในส่วนของกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในแต่ละปีแล้วส่งมาเรียนรวมกันที่โรงเรียนเตรียมทหารเป็นเวลา 3 ปี **เมื่อสำเร็จการศึกษา** จากโรงเรียนเตรียมทหาร (หลักสูตร 3 ปี) แล้ว นักเรียนเตรียมทหารจะต้องแยกย้ายกันไปศึกษาที่โรงเรียนนายร้อยทหาร – ตำรวจ ตามเหล่าที่ได้เลือกไว้ตั้งแต่ต้น

โรงเรียนจ่าอากาศ

ที่ตั้ง 171/1 หมู่ 10 ถนนพหลโยธิน แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ. โทรศัพท์ 0-2534-3758
หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจ่าอากาศ พ.ศ. 2539 ระยะเวลาในการศึกษา 3 ปี ในเหล่าทหารช่างอากาศ เหล่าทหารสื่อสาร และเหล่าทหารสรรพาวุธ

คุณสมบัติ

1. รับผู้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00
2. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี และไม่เกิน 18 ปี
3. เป็นชายโสด มีสัญชาติไทย บิดา มารดามีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
4. รูปร่างเหมาะสมกับการเป็นทหาร อวัยวะ ตลอดจนลักษณะท่าทางบุคลิกภาพเหมาะสมแก่การเป็นทหารและไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

วิชาที่สอบ

1. ภาควิชาการ สอบวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย
2. ตรวจร่างกายทางการแพทย์ สอบสัมภาษณ์ และสอบพลศึกษา
3. สอบความถนัดทางทหาร

ขณะเป็นนักเรียน จะได้รับจ่ายเครื่องแบบ เครื่องใช้ต่างๆ ตามที่ทางราชการกำหนด ไม่ต้องเสียค่าบำรุง การศึกษา ได้รับเงินเดือนขณะเป็นนักเรียนจำอากาศ ชั้นปีที่ 1 เดือนละ 2,010 บาท ชั้นปีที่ 2 เดือนละ 2,260 บาท ชั้นปีที่ 3 เดือนละ 2,380 บาท ได้รับเบี้ยเลี้ยงวันละ 50 บาท ตลอดหลักสูตร ได้รับบริการต่างๆ เช่น การ รักษาพยาบาล ห้องสมุด เครื่องกีฬา

เมื่อสำเร็จการศึกษา จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในกองทัพอากาศ แต่งตั้งยศเป็น จำอากาศตรี รับ เงินเดือนตามอัตราที่ทางราชการกำหนด สามารถสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนทุนเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ที่ทางราชการกำหนด และเมื่อคุณสมบัตินครบถ้วนตามที่ทางราชการกำหนดสามารถสอบเลื่อนเป็นนายทหาร ชั้นสัญญาบัตร

โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ

ที่ตั้ง กองดุริยางค์ทหารเรือ ฐานทัพเรือกรุงเทพ ถนนอิสรภาพ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ 0-2411-4547 หรือ 0-2475-5292

หลักสูตรที่เปิดสอน ดุริยางค์ทหารเรือ 6 ปี

การจัดการศึกษา โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ เป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตนายทหารชั้นประทวน พรรคพิเศษ เหล่าทหารดุริยางค์ให้แก่กองทัพเรือ โดยนักเรียนดุริยางค์ทหารเรือ จะต้องเรียนวิชา หลักๆ ได้แก่ วิชาดุริยางค์ วิชาทหารที่จำเป็นแก่การเป็นทหารเรือ และวิชาสามัญตามหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาสายอาชีพ

คุณสมบัติ

1. เป็นชาย - หญิงโสด อายุ 12 - 15 ปี สูงไม่น้อยกว่า 138 ซม.และว่ายน้ำเป็น
2. จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และได้รับอนุญาตจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแล้ว
3. มีสัญชาติไทย และบิดามารดา มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
4. มีรูปร่างเหมาะสมกับการเป็นทหาร ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง อวัยวะต่างๆ ไม่ขัดต่อการเป็นนักดนตรี
5. ถ้ามีความสามารถพิเศษทางดนตรี จะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

วิชาที่สอบ

1. ภาควิชาการ สอบวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาไทย
2. ภาคความเหมาะสม จะทำการสอบเมื่อสอบผ่านภาควิชาการแล้ว ประกอบด้วยการสอบสัมภาษณ์ ปัญหาเขาวัว - ดนตรีทั่วไป ท่วงทิวจา พลศึกษา (วงดนตรี , ว่ายน้ำ) และตรวจโรค

สิทธิที่ได้รับระหว่างศึกษา กองทัพเรือจะออกค่าใช้จ่ายในการศึกษา ค่าอาหาร ค่าเครื่องแบบและเครื่องใช้ ประจำตัวบางอย่างให้ รวมทั้งจะได้รับเบี้ยเลี้ยงและเงินเดือนตามที่ทางราชการกำหนด

เมื่อสำเร็จการศึกษา จะได้รับประกาศนียบัตรเทียบเท่าวุฒิปริญญาตรีวิชาชีพ สาขาวิชาการดนตรี และ ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการทหารและแต่งตั้งยศเป็นจ่าตรี

โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก

ที่ตั้ง กองดุริยางค์ทหารบก ถนนวิภาวดี แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ. 10400 โทรศัพท์ 0-2245-9378 , 0-2254-1457 ต่อ 8996 , 8995

หลักสูตรที่เปิดสอน นักเรียนดุริยางค์ทหารบก 6 ปี แบ่งเป็น 2 ตอน คือ หลักสูตรนักเรียนดุริยางค์ทหารบก ตอนต้น 3 ปี และนักเรียนดุริยางค์ทหารบกตอนปลาย 3 ปี ศึกษาวิชาการต่างๆตามหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ได้แก่ วิชาดุริยางคศาสตร์ วิชาสามัญ และวิชาทหาร

คุณสมบัติ

1. จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า เป็นชาย-หญิงโสด อายุ 12-15 ปี
2. มีสัญชาติไทย และบิดามารดา มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
3. ต้องได้รับอนุญาตจากบิดามารดา และต้องเล่นดนตรีเป็น 1 อย่าง จะเป็นดนตรีไทยหรือดนตรีสากลก็ได้ และสามารถอ่านโน้ตสากลได้พอสมควร
4. มีรูปร่างเหมาะสมกับการเป็นทหาร มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง อวัยวะต่างๆ ไม่ขัดต่อการเป็นนักดนตรี

วิชาที่สอบ

1. ภาควิชาการ สอบวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
2. ภาคปฏิบัติ ทดสอบความถนัดทางดนตรี สอบสัมภาษณ์ ทดสอบสมรรถภาพร่างกาย

สิทธิที่ได้รับ นักเรียนดุริยางค์ทั้งสองเหล่าเป็นนักเรียนประเภทประจำ และไป - กลับ ในระหว่างการเรียนจะได้รับเครื่องอุปโภค บริโภค และเบี้ยเลี้ยงเป็นรายวัน วันละ 50 บาท และเงินเดือนตามชั้นปีอีก

เมื่อสำเร็จการศึกษา จะได้รับวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ และได้รับการบรรจุเข้ารับราชการทหารยศสิบตรี

โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ

ที่ตั้ง กองดุริยางค์ทหารอากาศ ถนนเดชะตุงคะ แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ โทรศัพท์. 0 - 2534 - 8870, 0 - 2534 - 8880, 0 - 2534 - 8890

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ (ปวช.) 3 ปี

คุณสมบัติ

1. จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือเทียบเท่า
2. อายุไม่น้อยกว่า 14 ปี และไม่เกิน 19 ปี เป็นชาย
3. มีพื้นฐานความรู้ทางดนตรี ภาคทฤษฎีและปฏิบัติในระดับเบื้องต้น

วิชาที่สอบ

1. การสอบปฏิบัติเครื่องดนตรีตามความถนัด ผู้ผ่านการสอบปฏิบัติจะได้เข้าสอบภาควิชาการต่อไป
2. การสอบภาควิชาการ สอบวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
3. การตรวจสอบร่างกายทางการแพทย์
4. สอบความถนัด สอบพลศึกษา และสอบสัมภาษณ์

เมื่อสำเร็จการศึกษา จะได้รับวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ และได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็น
ทหารยศจ่าอากาศ

โรงเรียนช่างฝีมือทหาร

ที่ตั้ง 3/1 ซอยพหลโยธิน 30 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ. 10900 โทรศัพท์ 0-2511-0117 , 0-2511-0618 , 0-2511-0716 , 0-2930-3480

หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3 ปี

สาขาวิชาที่เปิดสอน มี 9 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล ช่างเครื่องมือกลช่างเชื่อมโลหะ ช่างยานยนต์ ช่างเครื่องกลอุตสาหกรรม ช่างเครื่องกลเกษตร ช่างไฟฟ้ากำลังช่างอิเล็กทรอนิกส์ และช่างเมคคาทรอนิกส์

คุณสมบัติ

1. จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00
2. เป็นชายโสด อายุ 15 – 18 ปี มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
3. มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่เป็นโรคที่ขัดต่อการเป็นทหาร

วิชาที่สอบ

1. ภาควิชาการ สอบวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา
2. ภาคปฏิบัติ ทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (สอบยิมนาสติก และกรีฑา)
3. สอบสัมภาษณ์ ดูลักษณะท่วงท่า วาจา บุคลิกภาพ ไหวพริบ ความสมบูรณ์และความมีส่วนร่วมของร่างกาย
4. ตรวจร่างกาย

สิทธิระหว่างเป็นนักเรียน ได้รับเบี้ยเลี้ยงวันละ 58 บาท ได้รับวัสดุฝึกและศึกษาตลอดหลักสูตรตำราเรียน และบริการห้องสมุด การรักษาพยาบาล โดยไม่คิดมูลค่า

เมื่อสำเร็จการศึกษา ทางราชการจะบรรจุเข้ารับราชการในกองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพอากาศ กองทัพเรือ กองทัพบก กองทัพอากาศ และส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม ได้รับเงินเดือนอัตราขั้นต้นตามวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ

โรงเรียนช่างกรมอู่ทหารเรือ

ที่ตั้ง กองการศึกษา กรมพัฒนาการช่าง กรมอู่ทหารเรือ ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ โทรศัพท์. 0 – 2475 – 5419 , 0 – 2475 – 4069

หลักสูตร เปิดสอนหลักสูตร 3 ปี ประกอบด้วย 4 สาขาอาชีพ คือ ช่างต่อเรือ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า และช่างการอู่

คุณสมบัติ

1. จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือเทียบเท่า
2. เป็นชายโสด อายุ 15 – 18 ปี มีสัญชาติไทย และบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดต้องมีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
3. ไม่เป็นผู้เสพยาเสพติด เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่บกพร่องในศีลธรรม

วิชาที่สอบ

1. วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย (วิชาละ 100 คะแนน) ความรู้ทั่วไป ความถนัดทางการช่าง
2. สอบพลศึกษา (ว่ายน้ำ 50 เมตร, วิ่ง 800 เมตร, ยึดพื้น 22 ครั้ง, ลูกนั่ง 35 ครั้ง)
3. สัมภาษณ์และตรวจร่างกาย

สิทธิที่นักเรียนได้รับ เบี้ยเลี้ยงในระหว่างเรียนและฝึกงานตามเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด

เมื่อสำเร็จการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ทางราชการกำหนด จะได้รับการจ้างตามสัญญาจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ตามที่ทางราชการกำหนด เพื่อเป็นพนักงานราชการของกองทัพเรือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์ ในสังกัดกรมศิลปากร

ที่ตั้ง ปัจจุบันมีทั้งหมด 12 แห่ง คือ

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ	7. วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์
2. วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	8. วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
3. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	9. วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี
4. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	10. วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
5. วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	11. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี
6. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	12. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

หลักสูตร แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. นาฏศิลป์ขั้นต้น 3 ปี รับผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อายุไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ เข้าศึกษา จบแล้วได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ขั้นต้น (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. นาฏศิลป์ชั้นกลาง 3 ปี รับผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า อายุไม่เกิน 17 ปีเข้าศึกษา จบแล้วได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)
3. นาฏศิลป์ขั้นสูง 2 ปี รับผู้ที่จบนาฏศิลป์ชั้นกลางเข้าศึกษา จบแล้วได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ขั้นสูง
4. หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี รับผู้จบนาฏศิลป์ขั้นสูงเข้าศึกษา จบแล้วได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คุณสมบัติ

1. ผู้สนใจสมัครเข้าศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น ควรเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ร่างกาย ใบหน้า กระแสเสียงเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน

2. มีศิลปะนิสัย หมายความว่า ต้องรักและสนใจ มีความถนัดในวิชาศิลปะที่จะเลือก และมีพื้นฐานความรู้ในวิชาศิลปะที่เลือกพอสมควร

สาขาที่เปิดสอน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น เปิดรับ 3 สาขา คือ

1.1 สาขานาฏศิลป์ไทย แบ่งเป็น 5 วิชา (เลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง) คือ โขน (พระ), โขน (ยักษ์), โขน (ลิง), ละคร (พระ) และ ละคร (นาง)

1.2 สาขาดุริยางค์ไทย แบ่งเป็น 3 สาขาวิชา คือ ปี่พาทย์ เครื่องสาย และ คีตศิลป์

1.3 สาขาศิลปะสากล แบ่งเป็น 3 สาขาวิชา คือ ดุริยางค์สากล คีตศิลป์สากล และนาฏศิลป์สากล (บัลเลต์)

2. ระดับนาฏศิลป์ขั้นกลาง เปิดรับ 3 สาขา คือ นาฏศิลป์ไทย สาขาดุริยางค์ไทย และศิลปะสากล

วิชาที่สอบ

1. สอบวิชาสามัญ 40% นาฏศิลป์ขั้นต้น สอบวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นาฏศิลป์ขั้นกลาง สอบวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ

2. สอบสัมภาษณ์ 60% ทดสอบศิลปะนิสัยในด้านความพร้อม ความถนัดและความสนใจทางศิลปะ

แนวทางการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ

ระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น สามารถเรียนต่อในระดับนาฏศิลป์ขั้นกลาง โดยไม่ต้องสอบใหม่ หรือเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ระดับนาฏศิลป์ขั้นกลาง สามารถศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ขั้นสูงได้ โดยไม่ต้องสอบใหม่ หรืออาจจะออกไปประกอบอาชีพ เช่น ศิลปิน นักดนตรี หรือประกอบอาชีพอิสระอื่นๆระดับนาฏศิลป์ขั้นสูง สามารถเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ หรือประกอบอาชีพ ราชการครู ศิลปิน ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ หรืออาชีพอิสระอื่นๆ ได้ระดับปริญญาตรี สามารถรับราชการ ศิลปิน นักแสดง หรือประกอบอาชีพอื่นๆ ได้

โรงเรียนช่างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ที่ตั้ง 200 ถ.งามวงศ์วาน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ. 10900 โทรศัพท์ 0-2590-5598 , 0-2590-5599

หลักสูตร 3 ปี เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทย์ - คณิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และพร้อมทั้งได้เพิ่มบางวิชาของโรงเรียนเข้าไป เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของการไฟฟ้า

คุณสมบัติ

1. เป็นชายโสด อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 17 ปีบริบูรณ์

2. จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00

3. ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง สายตาปกติ สูง 160 เซนติเมตร น้ำหนัก 46 กก. และไม่มากกว่า 80 กก. วัตรอบอกอย่างต่ำ 73 เซนติเมตร ว่ายน้ำเป็น ไม่กลัวความสูง สามารถปฏิบัติงานบนยอดเสาไฟฟ้าและที่สูงๆ ได้ (จะทดสอบการปีนเสาคอนกรีต เฉพาะผู้ที่ผ่านข้อเขียนแล้ว) ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ และต้องผ่านการตรวจของแพทย์ประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

วิชาที่สอบ

1. ภาควิชาการ สอบวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ
  2. ภาคปฏิบัติ ทดสอบสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ได้แก่ ทดสอบภาวะทางจิตใจบนเสาไฟที่ระดับความสูง 10 เมตร ดันพื้น 25 ครั้ง ลูกนั่ง 35 ครั้ง วิ่ง 1,200 เมตร ทดสอบความถนัดทางช่างและตรวจร่างกาย
- เมื่อสำเร็จการศึกษา** ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับเข้าทำงานในการไฟฟ้าฯ และจะต้องทำงานในการไฟฟ้าฯ ไม่น้อยกว่า 3 เท่าของจำนวนปีที่เรียน มิฉะนั้นจะต้องจ่ายค่าเสียหายให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตามที่ระบุไว้ในสัญญา

วิทยาลัยในวัง (หญิง)

ที่ตั้ง ฝ่ายพระราชฐานชั้นใน พระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ โทรศัพท์. 0 – 2224 – 9477 – 80 ต่อ 8471, 5708

หลักสูตร มี 3 หลักสูตร คือ

1. หลักสูตรดอกไม้สดและดอกไม้แห้ง
2. หลักสูตรการปักเสดิง
3. หลักสูตรอาหารและขนม

ระยะเวลาในการศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 เรียนตั้งแต่ 20 พฤษภาคม – 19 ตุลาคม ของทุกปี

ภาคเรียนที่ 2 เรียนตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน – 31 มีนาคม ของทุกปี

คุณสมบัติ เพศหญิงอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี วุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 และต้องผ่านการสัมภาษณ์
วิชาที่สอบ จะทำการสอบสัมภาษณ์เพียงอย่างเดียว ไม่มีการสอบข้อเขียน

วิทยาลัยในวังชาย

ที่ตั้ง โรงเรียนผู้ใหญ่พระตำหนักสวนกุหลาบ (วิทยาลัยในวังชาย) อาคารหอניתศกัสนาในพระบรมราชวัง ถ. หน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ. 10200โทรศัพท์ 0-2224-3308

หลักสูตร วิชาเอกละ 800 ชั่วโมง วิชาบังคับและวิชาเลือกเสรี วิชาละ 100 ชั่วโมง

สาขาที่เปิดสอน ให้เลือกเรียน 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขางานเขียน งานปั้นปูนสด งานแกะสลักงานประดับมุก งานปักจักรอุตสาหกรรม งานเครื่องปั้นดินเผา งานลายรดน้ำ และงานเบญจรงค์นอกจากนี้ยังต้องเรียนหลักสูตรวิชาบังคับอีก 1 สาขา และหลักสูตรวิชาเลือกเสรีอีก 1 วิชา ดังนี้

หลักสูตรวิชาบังคับ ได้แก่ สาขางานดนตรีในพิธีหลวง (100 ชั่วโมง)

หลักสูตรวิชาเลือกเสรี เลือกเรียน 1 วิชา วิชาละ 100 ชั่วโมง ได้แก่ งานลงลักปิดทอง
งานวาดเส้น งานสีน้ำ งานลงลายหินอ่อน และงานแทงหยวก

คุณสมบัติ

1. สำเร็จการศึกษาอย่างต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า
2. เป็นชายอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ขึ้นไป (งานปักจักรรับเฉพาะผู้หญิง)
3. มีความสนใจและถนัดทางช่างศิลปกรรมไทย

วิชาสอบ สอบสัมภาษณ์ ผู้สอบผ่านสัมภาษณ์แล้วจึงจะสอบวิชาวาดเส้น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศิลปะ และวิชาเฉพาะสาขา เช่น สาขางานเขียน งานลายรดน้ำ งานประดับมุก และงานปักจักร สอบออกแบบลวดลายไทย สาขางานปั้น สอบออกแบบปั้น สาขางานแกะสลัก สอบออกแบบแกะสลัก เป็นต้น

บรรณานุกรม

บัณฑิตแนะแนว. (2547). *เส้นทางสู่อนาคตเมื่อจบ ม.3*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่บริษัทธรรมสาร จำกัด

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อเรื่อง สถาบันการศึกษาอื่นๆ

ชื่อกิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรมสถานศึกษาน่าสนใจ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชุดที่ 7

ชื่อเรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

ชื่อกิจกรรม อาชีพกับอาเซียน

เทคนิค อภิปรายกลุ่ม

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกอาชีพที่สามารถเดินทางเข้าไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้
3. เพื่อให้นักเรียนบอกลักษณะของเด็กรุ่นใหม่ในยุคของประชาคมอาเซียนได้

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง

- 1.1 การเตรียมตัวของครู
- 1.2 การจัดกิจกรรม “อาชีพกับอาเซียน”
- 1.3 บทบาทของครู
- 1.4 สื่อการเรียนรู้

2. คู่มือครู

- 2.1 สารสำคัญ
- 2.2 จุดประสงค์
- 2.3 สารการเรียนรู้
- 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
- 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
- 2.6 แหล่งความรู้
- 2.7 สื่อการเรียนรู้

3. คู่มือนักเรียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “อาชีพกับอาเซียน”

4. สื่อและอุปกรณ์การสอน

- 4.1 ใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง อาชีพในอาเซียน
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม “อาชีพกับอาเซียน”

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

- 1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน
- 1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพในอาเซียน

3. บทบาทของครู

- 3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพเรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน
- 3.2 ดำเนินการสอนแนะแนวเพื่อพัฒนาด้านอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน ตามลำดับดังนี้
  - 3.2.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียน สมาชิกประชาคมอาเซียนมีกี่ประเทศอะไรบ้าง
  - 3.2.2 ครูถามนักเรียนมีอาชีพใดบ้างที่เป็นแรงงานฝีมือสามารถเดินทางเข้าทำงานได้ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
  - 3.2.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง อาชีพกับอาเซียน ให้นักเรียนศึกษา
  - 3.2.4 ครูแจกใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน ให้นักเรียนทำเป็นเวลา 10 นาที
  - 3.2.5 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้รายงานผลการทำใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน ให้เพื่อนฟัง
  - 3.2.6 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามอาชีพที่นักเรียนสนใจ พร้อมให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าอาชีพที่นักเรียนสนใจคืออะไร และมีเส้นทางการศึกษาอย่างไร ให้ไปถึงเป้าหมาย
  - 3.2.7 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมอาชีพกับอาเซียน
  - 3.2.8 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม อาชีพกับอาเซียน

4. สื่อการเรียนรู้

- 4.1 ใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง อาชีพกับอาเซียน
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว จากกิจกรรม อาชีพกับอาเซียน

คู่มือครู

สำหรับการสอนแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารสำคัญ

นอกจากนักเรียนสามารถบอกอาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนแล้ว ยังมีอาชีพอื่นๆ ที่น่าสนใจ นักเรียนจะต้องพิจารณาว่ามีอาชีพอื่นๆนอกเหนือจากกลุ่มอาชีพเหล่านั้นสอดคล้องกับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเองหรือไม่ นักเรียนบอกผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกกลุ่มอาชีพที่สามารถเข้าไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน พร้อมทั้งเส้นทางการศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพในกลุ่มนั้นได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้

3. สารการเรียนรู้

อาชีพกับอาเซียน คือ อาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายเข้าทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ทั้งหมด 8 วิชาชีพข้างฝีมือ ผลจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ด้าน คุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มี ความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ด้านคุณสมบัติในสาขาอาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้าย นักวิชาชีพ แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษได้อย่างเสรี ข้อตกลงเรื่องการเคลื่อนย้าย แรงงาน ฝีมือไปทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้อย่างเสรี

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

4.1.1 ครูสนทนาศักถามนักเรียน ใครทราบบ้างว่ามีอาชีพอะไรบ้างที่สามารถเคลื่อนย้ายเข้าทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน

4.1.2 ครูถามนักเรียนถึงผลกระทบต่อประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพราะเหตุใด

4.2 ชั้นกิจกรรม

4.2.1 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง อาชีพกับอาเซียน ให้นักเรียนศึกษา

4.2.2 ครูแจกใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน ให้นักเรียนทำเป็นเวลา 10 นาที

4.2.3 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้รายงานผลการทำใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน ให้เพื่อนฟัง

4.2.4 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามอาชีพที่นักเรียนสนใจ พร้อมทั้งให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าอาชีพที่นักเรียนสนใจคืออะไร มีเส้นทางศึกษาอย่างไรให้ไปถึงเป้าหมาย

4.3 ชั้นสรุปกิจกรรม

4.3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมอาชีพกับอาเซียน

4.4 ชั้นประเมินชุดการสอน

ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม อาชีพกับอาเซียน

5. การวัดและการประเมินผลงาน

5.1 สังเกตจากการตอบคำถาม

5.2 สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม

5.3 ตรวจสอบผลจากใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน

5.4 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมอาชีพกับอาเซียน

6. แหล่งความรู้

6.1 ห้องแนะแนว

6.2 ห้องสมุด

6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

7.1 ใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน

7.2 ใบความรู้ เรื่อง อาชีพกับอาเซียน

7.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะนำอาชีพ จากกิจกรรม อาชีพกับอาเซียน

คู่มือนักเรียน

การเรียนรู้แนะแนว โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้นักเรียนตอบคำถามครูเกี่ยวกับสถานศึกษาอื่นๆ ที่นักเรียนสนใจ นอกเหนือจากการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ
2. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง อาชีพกับอาเซียน
3. ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน เป็นเวลา 10 นาที
4. ให้นักเรียนรายงานผลการทำใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน ให้เพื่อนฟัง
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามอาชีพที่นักเรียนสนใจ พร้อมทั้งให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าอาชีพที่นักเรียนสนใจคืออะไร และมีเส้นทางการศึกษาอย่างไรเพื่อให้ไปถึงอาชีพที่ต้องการ
6. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม อาชีพกับอาเซียน
7. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม อาชีพกับอาเซียน

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานประกอบชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบงาน เรื่อง อาชีพกับอาเซียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนสรุปคุณสมบัติของอาชีพต่างๆที่สามารถเดินทางเข้าไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้

1. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

2. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

3. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

4. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

5. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

6. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

7. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

8. อาชีพ ..... คุณสมบัติวิชาชีพ.....

.....
.....

2. นักเรียนสรุปผลกระทบที่อาจเกิดกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและคุณสมบัติของเด็กในยุคประชาคมอาเซียน

- ผลกระทบที่อาจเกิดกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

.....
.....
.....
.....
.....

- คุณสมบัติของเด็กในยุคประชาคมอาเซียน

.....
.....
.....
.....
.....

3. ในฐานะที่นักเรียนเป็นเยาวชนของประเทศ นักเรียนมีวิธีเตรียมความพร้อมให้ตนเองอย่างไร เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

.....
.....
.....
.....
.....

4. ข้อคิดและประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการศึกษาในความรู้กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน

.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ - นามสกุล .....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ประกอบชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง อาชีพในโลกกว้าง

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบความรู้ เรื่อง อาชีพในโลกกว้าง

“อาชีพกับอาเซียน”

8 อาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี

ผลจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ด้าน คุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ด้านคุณสมบัติในสาขาอาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้าย นักวิชาชีพ แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษได้อย่างเสรี ข้อตกลงเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือไปทำงาน ในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้อย่างเสรี ได้กำหนดครอบคลุม 8 อาชีพ และก็มีข่าวว่าอาจจะมีการเพิ่มจำนวนอาชีพขึ้นมาอีกในลำดับถัดไป สำหรับ 8 อาชีพที่มีข้อตกลงกันแล้วให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงาน ได้อย่างเสรี ได้แก่

- อาชีพวิศวกร (Engineering Services)
- อาชีพพยาบาล (Nursing Services)
- อาชีพสถาปนิก (Architectural Services)
- อาชีพการสำรวจ (Surveying Qualifications)
- อาชีพนักบัญชี (Accountancy Services)
- อาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners)
- อาชีพแพทย์ (Medical Practitioners)
- อาชีพการบริการ/การท่องเที่ยว (Tourism)

สถาปนิก

สถาปนิก (อังกฤษ: Architect) คือบุคคลผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบ และ วางแผน ในการก่อสร้าง หรือที่เรียกว่างานสถาปัตยกรรม โดยสถาปนิก จะเป็นผู้ที่เข้าใจในมาตรฐานการก่อสร้างของอาคาร เข้าใจถึง หน้าที่ใช้สอยของอาคารนั้น รวมถึงวัสดุที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบของสิ่งก่อสร้างนั้น สถาปนิกจำเป็นต้อง ได้รับการศึกษาทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพสถาปัตยกรรม ถึงจะสามารถ ทำงานในวิชาชีพสถาปนิกได้ ซึ่งคล้ายกับการทำงานในสาขาวิชาชีพอื่น

จรรยาบรรณ

- 1.ต้องทำงานโดยซื่อสัตย์ ไม่ทิ้งงานหากไม่มีเหตุ อันควร
- 2.ห้ามใช้แบบที่เคยออกแบบมาแล้วให้คนอื่น ยก เว้นเจ้าของเดิมจะอนุญาต
- 3.ไม่ตรวจงานสถาปนิกอื่น เว้นแต่จะแจ้งให้สถาปนิกนั้นทราบก่อน
- 4.ไม่หางานโดยลัดหรือประกวดค่าแบบ
- 5.ไม่แย่งงานสถาปนิกอื่น จริยธรรมในวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่สำคัญประการหนึ่งคือ การไม่ไปก้าวล่วงในงาน ออกแบบที่สถาปนิกคนอื่นกำลังทำอยู่ ซึ่งถือเป็นมรรยาทในการประกอบวิชาชีพ ดังนั้นก่อนที่สถาปนิกจะรับ งานควรจะถามเจ้าของงานก่อนว่างานที่ให้ออกแบบนั้น เคยให้สถาปนิกคนใดทำแล้วหรือยัง เพื่อไม่ให้เกิดกรณี ทำงานออกแบบซ้ำซ้อนกันกับสถาปนิกคนอื่น ๆ อันจะทำให้เกิดความบาดหมางใจกัน และทำให้กรปฏิบัติ วิชาชีพนี้ไม่โปร่งใส อันจะทำให้จริยธรรมในหมู่สถาปนิกด้วยกันเองด้อยลง
- 6.ห้ามกินค่าคอมมิชชั่น สถาปนิกไม่ควรรับค่าตอบแทนจากบริษัทผู้ผลิตวัสดุก่อสร้างหรือผู้รับเหมา (commission) ถ้าสถาปนิกไม่ทำตามก็จะมีโทษจากคณะกรรมการ ควบคุมการประกอบวิชาชีพ

การบริการ การท่องเที่ยว

การบริการ การท่องเที่ยว เป็นอาชีพที่แนะนำการท่องเที่ยว และให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ เช่น การกิน ที่พัก เป็นต้น มีหลากหลายอาชีพ มีความสามารถทางภาษา

จรรยาบรรณ

1. ใช้ภาษาที่ไพเราะ สละสลวย ละเอียด และพูดในแง่บวก
2. มีกิริยาวาจา และท่าทางที่ทำให้เกียรติลูกค้า แต่ไม่มากเกินไปจนน่าเกลียด
3. เรียกชื่อเขาให้ถูกต้อง ชัดเจน และจำได้เสมอ
4. จงแน่ใจว่าคุณสามารถรักษาคำมั่นสัญญาได้ก่อนที่จะให้คำมั่นสัญญา
5. ให้บริการที่ดีที่สุดเสมอ ชี้แจงให้ลูกค้าทราบถึงสิทธิ และสิ่งที่ควรปฏิบัติ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของลูกค้า
6. รักษาความลับของลูกค้า และของบริษัท

นักบัญชี

การบัญชี หมายถึง กระบวนการจัดการในส่วนของบันทึกรายการทางการค้า ได้แก่ การเขียนบันทึกรายการทางการค้า การจำแนกแยกประเภทหมวดหมู่ทางการค้า การสรุปผลการดำเนินงาน รวมไปถึงการวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูลของนักบัญชี

จรรยาบรรณ

1. ความซื่อสัตย์สุจริต (Integrity)
2. ความเที่ยงธรรม (Objectivity)
3. ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพและความระมัดระวังรอบคอบ (Professional Competence and Due Care)
4. การรักษาความลับ (Confidentiality)
5. การปฏิบัติตนเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ (Professional Behavior)
6. ความโปร่งใส (Transparency)
7. ความเป็นอิสระ (Independence)
8. มาตรฐานในการปฏิบัติงาน (Professional Standards)
9. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน (Accountability)

ทันตแพทย์

ทันตแพทยศาสตร์ (อังกฤษ : dentistry) เป็นสาขาวิชาที่ประเมิน วินิจฉัย ป้องกัน และรักษาโรค ความผิดปกติ หรือภาวะในช่องปาก บริเวณใบหน้าขากรรไกร และ/หรือบริเวณใกล้เคียงและโครงสร้างอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และผลกระทบต่อร่างกายมนุษย์ บุคคลที่ประกอบอาชีพที่กระทำหัตถการดังกล่าวจะเรียกว่า ทันตแพทย์ (dentist)

จรรยาบรรณ

- 1.มีเมตตาจิตแก่คนไข้ ไม่เลือกชั้นวรรณะ
- 2.มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ยกตนข่มท่าน
- 3.มีความละเอียด เกรงกลัวต่อบาป
- 4.มีความละเอียดรอบคอบ สุขุม มีสติใคร่ครวญเหตุผล
- 5.ไม่โลภเห็นแก่ลาภของผู้ป่วยแต่ฝ่ายเดียว
- 6.ไม่โอ้อวดวิชาความรู้ให้ผู้อื่นหลงเชื่อ
- 7.ไม่เป็นคนเกียจคร้าน เฉลอเรอ มั่งง่าย
- 8.ไม่ลู่อำนาจแก่อคติ 4 คือ ความลำเอียงด้วยความรัก ความโกรธ ความกลัว ความหลง
- 9.ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่เป็นโลกธรรม 8 คือ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และความเสื่อม
- 10.ไม่มีสันดานชอบความมัวเมาในหมู่อบายมุข

แพทย์

แพทย์ (อังกฤษ: physician, doctor) หรือภาษาพูดว่า “หมอ” ในบางพื้นที่ตามชนบท อาจเรียกแพทย์ว่า “หมอใหญ่” เพื่อกันสับสนกับพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่อื่นในทางด้านสาธารณสุข แพทย์มีหน้าที่ซักถามประวัติ ตรวจร่างกาย และส่งตรวจวินิจฉัยเพิ่มเติม เพื่อสั่งการรักษาหรือให้การรักษาโรค ส่งเสริมฟื้นฟูสุขภาพ ให้แก่ผู้ป่วย ร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพอื่นๆ

จรรยาบรรณ

- 1.เน้นประโยชน์ผู้ป่วยสูงสุด (beneficence)
- 2.สิ่งที่จะต้องเน้นไม่ทำให้ผู้ป่วยได้รับอันตรายใดๆ เพิ่มขึ้น (Non-maleficence)
- 3.ผู้ป่วยมีสิทธิอื่นชอบทำที่จะรู้สาเหตุและอาการป่วยของตัวเองและเลือกวิธีการรักษาตามความเหมาะสม (Autonomy)
- 4.การรักษาต้องอาศัยความบริสุทธิ์ยุติธรรมไปตามสมมุติฐานของโรคของผู้ป่วยแต่ละคนอย่างแท้จริง (Justice)

5. ทั้งผู้รักษาหรือผู้ดูแลพยาบาลและคนไข้ต่างมีเกียรติและสมควรได้รับการปฏิบัติต่อกันอย่างมีเกียรติ (dignity)

6. แพทย์และพยาบาลต้องไม่ปิดอาการป่วยต่อผู้ป่วย และควรให้ผู้ป่วยรับรู้ความหนักเบาของอาการป่วยตามความจริง แต่ทั้งนี้ ต้องดูความเหมาะสมอย่างอื่นประกอบ เช่น สภาพจิตผู้ป่วยด้วย

วิศวกรรม

วิศวกรรมศาสตร์ เป็นสาขาความรู้และวิชาชีพเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ประยุกต์วิทยา (เทคโนโลยี), วิทยาศาสตร์และความรู้ทางคณิตศาสตร์เพื่อการใช้ประโยชน์จากกฎทางธรรมชาติและทรัพยากรทางกายภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด, เพื่อช่วยในการออกแบบและประยุกต์ใช้ วัสดุ, โครงสร้าง, เครื่องจักร, เครื่องมือ, ระบบ และ กระบวนการ เพื่อการตอบสนองต่อจุดประสงค์ที่ต้องการได้อย่างปลอดภัยและเชื่อถือได้ American Engineers' Council for Professional Development

จรรยาบรรณ

1. หลีกเลี่ยงไม่รับงานที่จะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ ของผู้ว่าจ้าง กับผลประโยชน์ของสาธารณชน
2. ทำงานให้สอดคล้องกับหลักปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่เป็นที่ยอมรับโดยให้ระมัดระวังในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยของชีวิต และสุขภาพของคนงาน และสาธารณชน รวมถึงทรัพย์สินซึ่งอาจจะได้รับผลกระทบจากงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน
3. พยายามป้องกันความเสียหายที่จะเกิดแก่สาธารณชน โดยการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ทราบถึงสถานการณ์อันอาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่สาธารณชนขึ้นได้
4. ขจัดการเผยแพร่ข่าวสารอันเป็นเท็จ หรือข่าวสารที่ขยายเกินความจริง หรือไม่ยุติธรรม
5. มีส่วนร่วมในการอภิปรายในที่สาธารณะ เกี่ยวกับเรื่องทางวิศวกรรมในขอบเขตที่ตนเชี่ยวชาญ ทั้งนี้โดยพิจารณาแล้วเห็นว่ากรกระทำเช่นนี้จะเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของสาธารณชน

นักสำรวจ

นักสำรวจ เป็นอาชีพเกี่ยวกับการสำรวจในด้านต่างๆ เช่น การสำรวจด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ ทั้งบนบก และในน้ำ และยังรวมถึงการสำรวจสิ่งที่อยู่นอกโลกด้วย ในเรื่องของรายได้ คาดว่าน่าจะเป็นต่อขึ้นงาน หรือโปรเจกต์ที่ทำการสำรวจมากกว่าที่จะคิดเป็นเดือน และอาจมีค่าสวัสดิการระหว่างทำการสำรวจด้วยก็ได้ เดิมทีอาชีพนี้ก็มีค่าตอบแทนสูงอยู่แล้ว ยิ่งเปิดอาเซียนค่าตอบแทนก็จะยิ่งสูงขึ้นไปอีก

จรรยาบรรณ

1. มีความอดทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ
2. การกินอยู่ง่ายๆ
3. มีความรอบคอบในการทำงาน
4. มีความซื่อสัตย์ต่องาน
5. ทำตัวให้เข้ากับชาวบ้านได้ โดยใช้หลักจิตวิทยา
6. มีความสามัคคีในหมู่คณะ
7. ตั้งตัวในการทำงานตลอดเวลา
8. หมั่นสังเกตและปรับปรุงการทำงานอยู่เสมอ

พยาบาล

พยาบาลวิชาชีพ หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ผ่านการทดสอบเพื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลและได้รับการ ประเมินโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาลของประเทศแหล่ง กำเนิด (Country of Origin) ว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติทางด้านเทคนิค จริยธรรม และกฎหมาย ที่จะประกอบวิชาชีพพยาบาล และขึ้นทะเบียนและ/หรือได้รับใบอนุญาตสำหรับการประกอบวิชาชีพดังกล่าวจาก หน่วยงานผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาลของประเทศแหล่งกำเนิด (Country of Origin) นั้น ทั้งนี้ คาดว่าพยาบาลวิชาชีพไม่รวมถึงพยาบาลเทคนิค

จรรยาบรรณ

1. ประกอบวิชาชีพด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
2. ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล
3. ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน
4. พึ่งเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
5. พึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน
6. พึ่งป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

และการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกลุ่ม 8 อาชีพนั้น มีผลดีต่อไทยไม่น้อย เพราะในภาพรวม สถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในไทยมีศักยภาพในด้านการผลิตบุคลากรในสายวิชาชีพทั้ง 8 ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งทำให้ผู้จบ การศึกษาในสายวิชาชีพทั้ง 8 ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอกมีตลาดงานที่เปิดกว้างมากขึ้น

จากเดิมที่ตลาดมีแค่การให้บริการประชาชน 63 ล้านคน เป็นตลาดของประชาชนร่วม 600 ล้านคนใน 10 ประเทศ อาเซียน นอกจากนั้น ประเทศเหล่านี้รวมทั้งไทยอยู่ในทิศทางที่กำลังเติบโตทางด้านเศรษฐกิจทั้งสิ้น เร็วบ้าง ช้าบ้าง และโดย ภาพรวมคุณภาพของผู้จบวิชาชีพทั้ง 8 ในไทยก็สูงอยู่ในระดับแถวหน้าของประเทศอาเซียน ทำให้โอกาสในการหางานมีสูง

ในขณะที่คนไทยสามารถไปทำงานในประเทศอาเซียนได้อย่างเสรีนั้น สภาวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแล มาตรฐานของอาชีพทั้ง 8 นั้น คงต้องมีการดำเนินการอย่างเข้มแข็งรัดกุมเป็นอย่างมาก เพื่อรักษามาตรฐานของผู้จบวิชาชีพ ในสาขาอาชีพนั้นๆ ในไทยให้คงเดิม หรือยกระดับให้สูงขึ้นไปอีกป้องกันมิให้เกิดการอ่อนด้อยในเรื่องมาตรฐานของ องค์กรในการผลิตคน บางแห่งที่อาจใช้โอกาสนี้เพิ่มรายได้ในการเร่งผลิตคนในวิชาชีพเหล่านั้น จำนวนมากเพื่อตอบสนอง ตลาดที่ใหญ่ขึ้น มิฉะนั้นอาจส่งผลกระทบต่อรวม อีกปัญหาที่อาจจะตามมาอีกอย่างคือ บางวิชาชีพไทยเริ่มจะเข้าสู่วิกฤตการขาดแคลนอาจารย์ เช่น ทันตแพทย์ ถ้าแก้ปัญหาไม่ ทันท่วงทีในเวลาอีกสามถึงห้าปีข้างหน้า ไทยจะมีปัญหาเรื่องการสร้างบุคลากรรุ่นใหม่ในสายวิชาชีพทันตแพทย์อย่างแน่นอน

ขณะเดียวกัน ก็ต้องระวังดูแลในเรื่องมาตรฐานของคนจากประเทศต่างๆ ในอาเซียนที่เข้ามาประกอบอาชีพทั้ง 8 อาชีพ ในไทยด้วยเช่นกัน เพราะอาจจะมิผู้มาจากประเทศอื่นที่มาประกอบอาชีพในไทยมีปัญหาความอ่อนด้อยใน เรื่องมาตรฐาน ซึ่งถ้าดูแลไม่รอบคอบรัดกุม อาจก่อให้เกิดผลกระทบกับสังคมไทยในทางลบ และอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาการประกอบอาชีพของ คนไทยเอง

แต่อย่างไรก็ตาม ในภาพรวม สังคมไทยกำลังเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ จำนวนคนในวัยทำงานกำลังลดลงอย่างมีนัยสำคัญ มีข้อมูลว่าอีกประมาณสิบปี ข้างหน้า สัดส่วนคนในวัยทำงานจะต่ำกว่าประชากรผู้สูงอายุมาก นี่จะทำให้เกิดการขาดแคลน แรงงาน โดยเฉพาะแรงงานฝีมือในกลุ่มอาชีพทั้ง 8 นั้น ผู้ที่จบจากสายวิชาชีพดังกล่าวจะประกันได้ว่าไม่น่าจะมีใครที่ตกงาน เพราะมีตลาดใหญ่มากรองรับทั้งในไทย และในประเทศอาเซียน

ข้อตกลงเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 8 อาชีพในปี 2015 (2558) แม้ จะเป็นโอกาสทองของคนไทยในสายวิชาชีพดังกล่าว แต่ก็มิจุดที่ต้องระวังอยู่ไม่น้อยเช่นกัน ทั้งในด้านการที่คนของเราไปทำงานบ้านเขา และการที่คนบ้านเขามาทำงานในบ้านเรา เพราะถ้าการระวางไม่รัดกุม โอกาสทองนั้นอาจพลิกเป็นวิกฤต และมีผลกระทบรุนแรงต่อบางสายวิชาชีพได้

ผลประโยชน์และผลกระทบของประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประโยชน์ที่ไทยได้รับคืออะไร

1. ประชากรเพิ่มเป็น 600 ล้านคนโดยประมาณ ทำให้เพิ่มศักยภาพในการบริโภค เพิ่มอำนาจการต่อรองในระดับโลก
2. Economy Scale ยิ่งผลิตมาก ยิ่งต้นทุนต่ำ
3. มีแรงดึงดูดเงินลงทุนที่อยู่นอกอาเซียนสูงขึ้น
4. เสี่ยงน้อยกว่าเสี่ยงเดียว

ผลกระทบมีอะไรบ้าง?

1. การศึกษาในภาพใหญ่ของโลก มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง ต้องไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้มากระชากลากเราไปอย่างทุกทีๆ เราต้องเตรียมความพร้อมทันที ตลอดเวลา โดยเฉพาะบุคลากรต้องตามให้ทันและยืดหยุ่นปรับตัวให้รับสถานการณ์ได้
2. ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของ ASEAN บุคลากรและนักศึกษา ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้
3. ปรับปรุงความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ เพื่อลดข้อขัดแย้งในภูมิภาคอาเซียน (Conflict Management) จึงต้องคำนึงถึงการสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ASEAN ให้มากขึ้น
4. สร้างบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ใน ASEAN เพิ่มโอกาสในการทำงาน ไม่เช่นนั้น จะถูกแย่งงานเพราะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน/บริการอย่างเสรี คณะกรรมการวิชาชีพ สภาวิชาชีพ ต้องเตรียมการรองรับผลกระทบนี้อย่างเร่งด่วน
5. โอกาสในการเป็น Education Hub โดยอาศัยความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ของประเทศไทย แต่ต้องเน้นในเรื่องของคุณภาพการศึกษาเป็นตัวนำ
6. เราต้องการเครื่องมือในการ Transform คน การเรียนแบบ PBL หรือ Project Based Learning น่าจะได้มีการวิจัยอย่างจริงจังและนำมาปรับใช้ ห้องเรียนไม่ใช่แค่ห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆอีกต่อไป ต้องเพิ่มการเรียนรู้จากชีวิตจริง ลงมือทำเป็นทีม อยู่คนละประเทศก็ทำร่วมกันได้ด้วยไม่มีข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ประเด็นนี้ อาจารย์จะสอนได้ยากขึ้น แต่เป็นผู้ที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ แสดงว่า อาจารย์ต้องมีความพร้อมมากกว่าเดิมและเก่งจริงๆ

คุณลักษณะของเด็กไทยในประชาคมอาเซียน

นับตั้งแต่มีปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ภายใต้สัญลักษณ์ “มัดรววงข้าวสี่เหลืงบนพื้นสีแดง ล้อมรอบด้วยวงกลมสีขาวและสีน้ำเงิน รวม 10 ต้น” หมายถึงสมาชิก 10 ประเทศ ซึ่ง รวงข้าว นั้น เป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้

สี่เหลืงของรวงข้าว หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและการก้าวต่อไปเรื่อย ๆ

สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง

โดยวัตถุประสงค์ของประชาคมอาเซียนได้กำหนดไว้ดังนี้

- ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิก
- อารงสันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคง
- เสริมสร้างเศรษฐกิจและความอยู่ดีกินดีของประชาชน
- พัฒนาสังคมและวัฒนธรรม
- ส่งเสริมความร่วมมือกับภายนอก และองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ

การ พัฒนาการเรียนรู้ของเด็กไทยสู่ประชาคมอาเซียนให้ประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมาย ได้แก่ คุณลักษณะของเด็กไทยที่จะพัฒนาสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ชัดเจน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ / ภาระงาน การ และเจตคติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการจัดประชุมโต๊ะกลม และประชา พิจารณ์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยตรง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเตรียมการและดำเนินการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่างๆ เช่น สถานทูต มหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน ในการร่วมกำหนดคุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน

คุณลักษณะของเด็กไทยในประชาคมอาเซียน กำหนดคุณลักษณะ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้

1. มีความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียนในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
2. มีความรู้เกี่ยวกับอาเซียน
  - 2.1 จุดกำเนิดอาเซียน
  - 2.2 กฎบัตรอาเซียน
  - 2.3 ประชาคมอาเซียน
  - 2.4 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน

2. ด้านทักษะ/ภาระงานการ

1. ทักษะพื้นฐาน

- 1.1 สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศเพื่อนบ้านอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)

- 1.2 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์
- 1.3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี
- 1.4 มีความสามารถในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น

2. ทักษะพลเมือง/ความรับผิดชอบทางสังคม

- 2.1 เคารพและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- 2.2 มีภาวะผู้นำ
- 2.3 เห็นปัญหาสังคมและลงมือทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง

3. ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน

- 3.1 เห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน
- 3.2 มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 3.3 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีวิธีคิดอย่างถูกต้อง
- 3.4 มีความสามารถในการจัดการ / ควบคุมตนเอง

3. ด้านเจตคติ

1. มีความภูมิใจในความเป็นไทย/ ความเป็นอาเซียน
2. ร่วมกันรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน
3. มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน
4. มีวิถีชีวิตประชาธิปไตย ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี / สันติธรรม
5. ยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา
6. ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

บรรณานุกรม

<https://sites.google.com/site/mygalaxysky/8-xachiph-ni-xaseiyn>

<https://forum.gameindy.com/index.php?topic=12089.0>

<https://www.gotoknow.org/posts/548261>

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อเรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

ชื่อกิจกรรม อาชีพในอาเซียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรม อาชีพกับอาเซียน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชุดที่ 8

ชื่อเรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

ชื่อกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

เทคนิค อภิปรายกลุ่ม

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกอาชีพที่จะเกิดขึ้นมาใหม่ในอนาคตภายใน 10 ปีข้างหน้า
2. เพื่อให้นักเรียนบอกอาชีพที่จะหายไปหรือยกเลิกกิจการในอนาคต
3. เพื่อให้นักเรียนบอกวิธีการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพใหม่ที่กำลังมาแรง

ส่วนประกอบในชุดการสอน

1. คำชี้แจง

- 1.1 การเตรียมตัวของครู
- 1.2 การจัดกิจกรรม “อาชีพใหม่มาแรง”
- 1.3 บทบาทของครู
- 1.4 สื่อการเรียนรู้

2. คู่มือครู

- 2.1 สารระสำคัญ
- 2.2 จุดประสงค์
- 2.3 สารการเรียนรู้
- 2.4 กระบวนการจัดกิจกรรม
- 2.5 การวัดและการประเมินผลงาน
- 2.6 แหล่งความรู้
- 2.7 สื่อการเรียนรู้

3. คู่มือนักเรียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม “อาชีพใหม่มาแรง”

4. สื่อและอุปกรณ์การสอน

- 4.1 ใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง

4.2 ใบความรู้ เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง

4.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนว จากกิจกรรมอาชีพใหม่มาแรง

คำชี้แจง

1. การเตรียมตัวของครู

- 1.1 ก่อนสอนครูต้องอ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน
- 1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและปฏิบัติตามคู่มือ โดยยึดคู่มือครูเป็นหลักในการดำเนินการสอน

2. การจัดกิจกรรม

ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

3. บทบาทของครู

- 3.1 ครูชี้แจงการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแนะแนวอาชีพเรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง
- 3.2 ดำเนินการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรงตามลำดับดังนี้
  - 3.2.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียน อาชีพใหม่ที่นักเรียนเคยได้ยินได้ฟังว่ามีอาชีพอะไรบ้าง
  - 3.2.2 ครูถามนักเรียนมีอาชีพใดบ้างที่คิดว่าเหมาะสมกับเรา
  - 3.2.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง ให้นักเรียนศึกษา และแบ่งกลุ่มตามอาชีพที่ตนสนใจกลุ่มละ 4-6 คน
  - 3.2.4 ครูแจกใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำเป็นเวลา 10 นาที
  - 3.2.5 ครูเรียกให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการทำใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรงให้เพื่อนฟัง
  - 3.2.6 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม พร้อมให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าอาชีพที่นักเรียนสนใจคืออะไร และมีเส้นทางการศึกษาอย่างไร ให้ไปถึงเป้าหมาย
  - 3.2.7 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมอาชีพใหม่มาแรง
  - 3.2.8 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

4. สื่อการเรียนรู้

- 4.1 ใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง
- 4.2 ใบความรู้ เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง
- 4.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

คู่มือครู

สำหรับการสอนแนะแนว ในชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับเวลา 1 ชั่วโมง ครูควรศึกษาเพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. สารสำคัญ

นอกจากนักเรียนสามารถศึกษาและบอกอาชีพใหม่ที่กำลังมาแรงในอนาคตอีกไม่เกิน 10 ปีข้างหน้า และให้นักเรียนพิจารณาว่าจะมีอาชีพใดบ้างที่กำลังจะหายไปหรือปิดกิจการลงในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า

2. จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกอาชีพที่จะเกิดขึ้นมาใหม่ในอนาคตภายใน 10 ปีข้างหน้า
2. เพื่อให้นักเรียนบอกอาชีพที่จะหายไปหรือยกเลิกกิจการในอนาคต
3. เพื่อให้นักเรียนบอกวิธีการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพใหม่ที่กำลังมาแรง

3. สารการเรียนรู้

นอกเหนือจากอาชีพปัจจุบันที่มีอยู่ในโลกกว้าง อาชีพใหม่ที่จะเกิดขึ้นมาในอีกไม่เกิน 10 ปีข้างหน้า ถือเป็นตัวเลือกอีกหลายอาชีพให้กับนักเรียนที่จะเตรียมตัวพัฒนาตนเองเข้าสู่อาชีพกลุ่มใหม่นี้ และสามารถบอกอาชีพที่กำลังจะสูญหายไปหรือถูกยกเลิกกิจการในอนาคต

4. กระบวนการจัดกิจกรรม

4.1 ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม

- 4.2.1 ครูสนทนาซักถามนักเรียน อาชีพใหม่ที่นักเรียนเคยได้ยินได้ฟังมา มีอาชีพอะไรบ้าง
- 4.2.2 ครูถามนักเรียนมีอาชีพใดบ้างที่คิดว่าเหมาะสมกับเรา

4.2 ขั้นกิจกรรม

- 4.2.1 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง ให้นักเรียนศึกษา และแบ่งกลุ่มตามอาชีพที่ตนสนใจกลุ่มละ 4-6 คน
- 4.2.2 ครูแจกใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำเป็นเวลา 10 นาที

4.2.3 ครูเรียกให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการทำใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง ให้เพื่อนฟัง

4.2.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม พร้อมให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าอาชีพที่นักเรียนสนใจคืออะไร และมีเส้นทางการศึกษาอย่างไร ให้ไปถึงเป้าหมาย

4.3 ชั้นสรุปกิจกรรม

4.3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมอาชีพใหม่มาแรง

4.4 ชั้นประเมินชุดการสอน

3.2.8 ครูให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

5. การวัดและการประเมินผลงาน

5.1 สังเกตจากการตอบคำถาม

5.2 สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม

5.3 ตรวจสอบผลจากใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง

5.4 สังเกตจากการอภิปรายสรุปถึงข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมอาชีพใหม่มาแรง

6. แหล่งความรู้

6.1 ห้องแนะแนว

6.2 ห้องสมุด

6.3 Internet

7. สื่อการเรียนรู้

7.1 ใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง

7.2 ใบความรู้ เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง

7.3 แบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพ จากกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

คู่มือนักเรียน

- การเรียนรู้กิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ โดยใช้กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง ใช้เวลาเรียน 1 คาบ เท่ากับ 1 ชั่วโมง นักเรียนควรปฏิบัติ ดังนี้
1. ให้นักเรียนตอบคำถามครู่เกี่ยวกับอาชีพใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอีกไม่เกิน 10 ปีข้างหน้า
  2. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง
  3. ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง เป็นเวลา 10 นาที
  4. ให้นักเรียนรายงานผลการทำใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง ให้เพื่อนฟัง
  5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามอาชีพที่นักเรียนสนใจ พร้อมทั้งให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดว่าอาชีพที่นักเรียนสนใจคืออะไร และมีเส้นทางการศึกษาอย่างไรเพื่อให้ไปถึงอาชีพนั้น
  6. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง
  7. ให้นักเรียนทำแบบประเมินชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

ใบงานประกอบการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

ภาคเรียนที่ 2

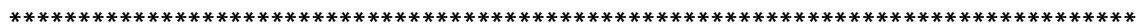
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายชื่อสมาชิกกลุ่ม

ชั้น ม...../.....

- 1. ....
- 2. ....
- 3. ....
- 4. ....
- 5. ....
- 6. ....

ใบงาน เรื่อง อาชีพใหม่มาแรง

คำชี้แจง ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพใหม่ที่เพื่อนๆในกลุ่มเราสนใจ

อาชีพ.....

- ลักษณะการทำงานของอาชีพใหม่นี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อเข้าสู่อาชีพใหม่นี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ประกอบชุดการสอนแนะแนวอาชีพ

เรื่อง อาชีพในโลกกว้าง

ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

*****

ใบความรู้ เรื่อง อาชีพในโลกกว้าง

“อาชีพใหม่มาแรง”

อาชีพอะไรดี อาชีพอะไรทำแล้วมีความสุขและมีรายได้ดี เป็นเรื่องที่เราทุกคนสนใจไม่ว่าท่านจะมีอายุเท่าไร ในปัจจุบันการเลือกสายอาชีพที่ดีจะเป็นการสร้างโอกาสในอนาคตให้กับท่านและครอบครัวของท่านได้เป็นอย่างดี หลายๆ ท่านคงสงสัยว่าเป็นเพราะเหตุใด เรามาลองพิจารณาดูว่า หากท่านเรียนในสายอาชีพที่กำลังขาดแคลนและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ย่อมเป็นที่แน่ชัดว่าท่านจะมีงานทำ มีรายได้ดี และมีสิทธิ์ในการเจรจาต่อรองกับนายจ้างได้ ตัวอย่างเช่น สายอาชีพแพทย์ เป็นสายอาชีพที่ขาดแคลนและเป็นที่ต้องการมาตลอด แต่อย่างไรก็ตามทราบนะครึบว่า ถึงแม้ว่าแพทย์จะเป็นสายอาชีพที่มีรายได้ดี แต่ก็ทำงานหนัก เมื่อนำมาคำนวณเวลาทำงานเทียบกับรายได้แล้ว รายได้ของสายอาชีพแพทย์ก็อาจจะไม่ได้สูงไปกว่าสายอาชีพอื่นๆ เลย หลายท่านคงสนใจว่ามีสายอาชีพอื่นๆ อีกไหม ที่กำลังขาดแคลน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีรายได้ดี และทำงานไม่หนักเกินไป ซึ่งสามารถทำให้ท่านทำงานและใช้ชีวิตได้อย่างคุ้มค่า

ในอดีตที่ผ่านมาไม่นานนี้ มีหลายอาชีพใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมาตามยุคสมัยและวิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว สาขาหนึ่งในอดีตที่น่าสนใจ คือสายอาชีพด้านคอมพิวเตอร์ ในช่วงปี ค.ศ.1995-2001 สายอาชีพด้านคอมพิวเตอร์เป็นสายอาชีพที่ได้รับความนิยม โดยเฉพาะสายนักพัฒนาโปรแกรมและซอฟต์แวร์ เป็นยุคที่มีการลงทุนกับการพัฒนาซอฟต์แวร์บนเว็บไซต์ต่างๆ จำนวนมาก เรียกว่า ยุคดอทคอม (Dot-Com) ในช่วงเวลาดังกล่าว คนที่ได้เรียนในสายอาชีพคอมพิวเตอร์ จะหางาน ได้งาน รายได้ดี มีการแย่งตัวบุคลากรที่มีความสามารถ มาทำงานในบริษัทใหม่ๆ (IPO) ซึ่งสมัยนี้อาจจะเรียกได้ว่า เป็นบริษัทสตาร์ทอัพก็ว่าได้ ในช่วงดังกล่าวมีชาวอินเดียจำนวนมากที่สนใจศึกษาในศาสตร์ด้านคอมพิวเตอร์และได้งานตำแหน่งใดๆ ในบริษัทใหญ่ๆ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นจำนวนมาก จนบางคนสามารถย้ายถิ่นฐานไปทำงานในประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายได้ที่ดีและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นี่ก็นับได้ว่าเป็นโอกาสที่ดีของกลุ่มคนดังกล่าวที่เลือกสายอาชีพได้เหมาะสมกับช่วงเวลาและความต้องการ

อีกตัวอย่างหนึ่งของสายอาชีพที่น่าสนใจในอดีตที่ผ่านมา คือ สายอาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ซึ่งในภาษาอังกฤษเรียกว่า Actuary อาจจะเป็นสายอาชีพที่ไม่ค่อยมีใครรู้จัก แต่ก็เป็สายอาชีพที่ดี แต่ขาดแคลน และเป็นที่ต้องการมาตลอดเช่นกัน สายอาชีพดังกล่าวเริ่มได้รับความนิยมตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นสายอาชีพที่ทำงานด้านการคำนวณเบี้ยประกันภัยและวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการเงินต่างๆ ของบริษัทประกันภัย หากสามารถสอบได้ประกาศนียบัตรของสมาคม Society of Actuary บุคคลดังกล่าวก็จะมีรายได้ประมาณ 5-8 ล้านบาทต่อปี ในช่วงปี 2000 หากท่านใดเลือกเรียนในสายอาชีพดังกล่าวก็จะสามารถหางานทำได้ง่าย รายได้ดี และมีชีวิตการทำงานที่ดี แต่การทำงานในสายอาชีพดังกล่าว จำเป็นต้องชอบเรียนด้าน

คณิตศาสตร์และสถิติจึงจะประสบความสำเร็จ ในยุคนั้นคนจีนที่มีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ที่ดี ได้แหกกันมาเรียนในสายอาชีพนี้กันจำนวนมาก เป็นโอกาสให้คนจีนหลายๆ คนได้ย้ายไปทำงานในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่นๆ ทั่วโลก

จุดนี้ก็มาถึงคำถามอันสำคัญว่า สายอาชีพอะไรต่อไปที่จะสร้างความรุ่งเรืองให้กับชีวิตและหน้าที่การทำงานของเรา ในปัจจุบันหลายๆ ท่านจะเห็นได้ว่า เรื่องราวของเทคโนโลยีนั้นมิอะไรเข้ามาใหม่ๆ มากมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างมาก สังเกตได้จากในยุคนี้ คนในสังคมเมื่อนั้นติดโทรศัพท์มือถือถือกันมาก ใช้ทุกที่ ทุกเวลา พอมีเวลาว่างก็จะหยิบโทรศัพท์มือถือมาดูตลอด ปრაกฏการณ์ดังกล่าวทำให้รูปแบบของธุรกิจเปลี่ยนแปลงไป บางธุรกิจก็ล้มไป เช่น ร้านอัดขยายรูปภาพและร้านเช่า Video คนสมัยใหม่นิยมซื้อของ Online มากขึ้น ทำให้เกิดธุรกิจสตาร์ทอัพใหม่ๆ ขึ้นมาจำนวนมาก เพื่อรองรับพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของสังคมและวิถีการดำเนินชีวิตของคนในยุคนี้ ในอนาคตอันใกล้เราจะเห็นได้ว่า ระบบคอมพิวเตอร์มีความอัจฉริยะมากขึ้น ส่วนหนึ่งเกิดจากสาขาวิชาด้านปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) หรือ เอไอ (AI) ที่สร้างคอมพิวเตอร์ให้สามารถฟังและพูดได้เหมือนคน รถยนต์ที่ขับได้เอง โดรนบินส่งของ หุ่นยนต์ทำงานและกู้ภัยต่างๆ กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่ขายกันดาษดื่นเต็มไปหมด หากเราลองมาดูว่าสายอาชีพใดเป็นสายอาชีพที่ดีที่สามารถรองรับธุรกิจและความต้องการในอนาคต อาจจะดูได้จาก อาชีพยอดนิยม 10 อันดับในประเทศสหรัฐอเมริกา ปี 2016 จัดทำโดยเว็บไซต์ในประเทศสหรัฐอเมริกาชื่อ Careercast.com ได้มีการจัดอันดับสายอาชีพยอดนิยม ดังนี้

1. Data Science (วิทยาการข้อมูล) คือสายอาชีพใหม่ที่ที่น่าสนใจ มุ่งเน้นด้านการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อที่จะหาความรู้จากข้อมูลที่มีมากมายในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นจากใน Social Network หรือ Sensor รับข้อมูลต่างๆ รวมถึงรูปภาพ คลิปวิดีโอจากกล้องต่างๆ ด้วย ความรู้ที่ได้มาจากข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาคาดการณ์แนวโน้มต่างๆ ในอนาคต กำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย จัดจํารูปแบบการใช้หรือซื้อสินค้า Online เพื่อกระตุ้นการซื้อสินค้าให้มากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ในแง่ของการทำงานของหุ่นยนต์ ยังอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลจาก Sensor ต่างๆ ในศาสตร์นี้ประกอบกับศาสตร์ด้านปัญญาประดิษฐ์ เพื่อตอบสนองและควบคุมการทำงานของหุ่นยนต์ให้เป็นไปตามเป้าหมาย ในปัจจุบันสายอาชีพดังกล่าวจึงได้รับความนิยมสูงสุด มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 4-5 ล้านบาทต่อปี และคาดว่าจะมีความต้องการบุคลากรด้านนี้ขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณ 16%

2. Statistician (นักสถิติ) คือสายอาชีพด้านสถิติ ก็ยังคงบทบาทสำหรับศาสตร์การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ในเชิงสถิติและการจัดการ สาเหตุก็เช่นเดียวกับสายอาชีพ Data Science เนื่องจากปัจจุบันมีข้อมูลเป็นจำนวนมากเกินกว่าศักยภาพของคนที่จะวิเคราะห์และสรุปข้อมูล ศาสตร์ด้านสถิติจึงเป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อมูล และทำนายข้อมูล สายอาชีพนี้มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 2-3 ล้านบาทต่อปี แต่มีอัตราการขยายตัวสูงมากถึง 34% นับเป็นหลักฐานที่ชัดเจนให้เห็นว่าธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้ข้อมูลสารสนเทศ และสถิติในการจัดการและบริหารงานมากกว่าการคาดเดาและประเมินสถานการณ์จากผู้ที่มีประสบการณ์ ทั้งนี้เนื่องจากการให้บริการธุรกิจในปัจจุบันมีการใช้ Web/Mobile Application เป็นหลักในการให้บริการ ประชากรหลักล้านทำงานอยู่บน Web/Mobile Application พร้อมๆ กันจากทั่วโลก ข้อมูล

ปริมาณมหาศาลถูกส่งไปมาเพื่อประกอบการทำธุรกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นการยากเกินกว่าผู้บริหารจะเข้าไปทำความเข้าใจ รูปแบบต่างๆ ของธุรกรรมที่เกิดขึ้น ดังนั้นการบริหารงานสมัยใหม่จึงต้องใช้สถิติส่วนๆ ในการจัดการ ยกตัวอย่าง เช่น ในสมัยก่อน ธนาคารก็จะเน้นให้เปิดสาขาเพื่อบริการลูกค้า ผู้จัดการสาขาของธนาคารก็สามารถเข้าไปสำรวจ หรือ สังเกตพฤติกรรมการทำงานและการให้บริการ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการให้บริการได้ แต่ในปัจจุบันลูกค้าใช้บริการผ่าน Application ทั้งบน PC ผ่าน Browser และ Mobile Application บนโทรศัพท์มือถือ ผู้จัดการสาขาก็ไม่มีเวลาที่จะต้องเข้าไปสำรวจหรือสังเกตพฤติกรรม เพียงแต่ดูข้อมูลสรุปทางสถิติให้เข้าใจ ก็สามารถดำเนินการปรับปรุงให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ดังนั้นข้อมูลและสถิติจึงเป็นหัวใจของการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคสมัยนี้

3. Information Security Analyst (นักวิเคราะห์ความมั่นคงสารสนเทศ) คือ สายอาชีพที่น่าสนใจเช่นกัน การควบคุมความมั่นคงระบบสารสนเทศขององค์กรกลายเป็นปัจจัยสำคัญ ในการป้องกันผู้ไม่พึงประสงค์ที่เข้ามาแอบขโมยข้อมูลขององค์กร เข้ามาแก้มั่งให้เครื่องคอมพิวเตอร์ขององค์กรล่ม เพื่อไม่สามารถให้บริการกับลูกค้าต่างๆ ได้ สายอาชีพนี้จะต้องเรียนรู้วิธีการติดตั้งอุปกรณ์และซอฟต์แวร์ต่างๆ ที่ช่วยป้องกันภัยคุกคาม ไม่ให้มีรั่วในระบบคอมพิวเตอร์อันจะเป็นช่องโหว่ให้ถูกเข้ามาโจมตีได้ รวมไปถึงการวางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลด้านความปลอดภัยต่างๆ ในองค์กรด้วย ท่านผู้อ่านลองพิจารณาตามดูว่า หากเราประกอบกิจการ ทำธุรกรรม E-Commerce เช่นซื้อขายสินค้าออนไลน์ เวลาทุกนาที ทุกชั่วโมงนั้นมีความหมายสำหรับการ ดูสินค้า สั่งสินค้า และติดตามสถานะการส่งสินค้าของลูกค้าจำนวนหลายหมื่นคนต่อวัน ถ้าหากระบบคอมพิวเตอร์เราเสีย เนื่องจากมีบุคคลภายนอกแก้มั่งเขียนโปรแกรมเข้ามาทำลายเครื่องคอมพิวเตอร์ของเราโดยส่งข้อความจำนวนมากมาที่คอมพิวเตอร์ของเราให้ทำงานไม่ไหว จนไม่สามารถให้บริการลูกค้าอื่นๆ ได้ หรืออาจจะส่งผลให้เครื่องคอมพิวเตอร์ของเราหยุดทำงานไปสัก 2-3 ชั่วโมง ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับบริษัทจะมีอย่างน้อยเพียงไร นอกจากนี้หากมีผู้ไม่ประสงค์ดีแอบเข้ามานำข้อมูลบัตรเครดิตของลูกค้าเราไปชำระเงินโดยใช้ชื่อสินค้าและบริการต่างๆ ธุรกิจของเราก็จะเสียหาย ดังนั้นจึงเกิดความต้องการบุคลากรในสายอาชีพนี้ที่จะต้องได้รับการฝึกฝนนานหลายปี จึงจะเข้าใจรูปแบบการโจมตีที่หลากหลาย เข้ามาทำงาน และทำหน้าที่ป้องกันภัยให้เราได้ เปรียบเสมือน รปภ. ที่ดูแล อาคารสถานที่ แต่ต้องเป็น รปภ. ที่มีความรู้และทักษะด้านการระวังภัยด้าน Cyber Security สายอาชีพนี้จะมีรายได้ประมาณ 3 ล้านบาทต่อปี และอัตราการขยายงานประมาณ 18%

4. Audiologists (นักโสตสัมผัสวิทยา) เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย, วินิจฉัยและรักษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหู เนื่องจากสังคมได้เปลี่ยนเป็นสังคมของผู้สูงอายุมากขึ้น และหูเป็นอวัยวะที่มีปัญหาเรื้อรังในกลุ่มผู้สูงอายุ ดังนั้นจึงต้องการผู้เชี่ยวชาญด้านนี้เป็นจำนวนมากเพื่อดูแลผู้ป่วย รายได้ของนักโสตสัมผัสวิทยาในประเทศสหรัฐอเมริกาจะอยู่ที่ 3 ล้านบาทต่อปี และมีอัตราการขยายตัวประมาณ 29%

5. Diagnostic Medical Sonographer (นักวินิจฉัยทางการแพทย์) สายอาชีพนี้ถูกคาดการณ์ว่าจะมีความต้องการเพิ่มขึ้นประมาณ 24% เนื่องจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีของอุปกรณ์ Ultrasound ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญวินิจฉัยผลการตรวจ ซึ่งสายอาชีพนี้จะมีรายได้ประมาณ 2 ล้านบาทต่อปี

6. Mathematician (นักคณิตศาสตร์) เป็นสายอาชีพดั้งเดิม ที่ยังคงสร้างรายได้ดี และมีความต้องการสูงในประเทศสหรัฐอเมริกา ในปัจจุบันนักคณิตศาสตร์ถูกจ้างงานน้อยมาก อัตราการขยายตัวและความต้องการในตลาดแรงงานด้านนักวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์จะเพิ่มมากขึ้นในช่วง 10 ปีที่จะถึงนี้ ความต้องการส่วนใหญ่จะอยู่ในภาควิชาการ จนถึงในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งสายอาชีพนี้จะมีรายได้ประมาณ 3.5 ล้านบาทต่อปี

7. Software Engineer (นักพัฒนาซอฟต์แวร์) เป็นสายอาชีพที่ติดอันดับหนึ่งมาหลายปี และเป็นที่น่าอนว่าคนที่เรียนสาขานี้จะมีงานเข้ามาให้ทำงานล้นมือเลยทีเดียว สายอาชีพมีความต้องการในตลาดแรงงานสูงเนื่องจาก ต่อไประบบซอฟต์แวร์จะครองโลก หมายความว่าอุปกรณ์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็น อุปกรณ์เครื่องกล อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จะใช้ซอฟต์แวร์เป็นตัวควบคุมการทำงานและรายงานสถานะให้กับอุปกรณ์ตัวอื่นๆ ทราบเพื่อประสานการทำงานกันอย่างลงตัว อย่างในปัจจุบันได้มีการสร้าง Smart City ซึ่งเป็นรูปแบบการประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัล หรือข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารในการเพิ่มประสิทธิภาพ และคุณภาพของบริการชุมชน เพื่อช่วยลดต้นทุน และลดการบริโภคของประชากร โดยยังคงเพิ่มประสิทธิภาพให้ประชาชนสามารถอยู่อาศัยในคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ เช่น ข้อมูลการจราจรและขนส่งแบบ Real-Time สายอาชีพดังกล่าวเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาระบบต่างๆ เพราะถือว่าเป็นแกนกลางในการพัฒนาระบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศ และผลลัพธ์ที่ถูกต้อง สามารถนำไปใช้งานได้รวดเร็วตรงตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ยังมีศาสตร์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอีกมากมาย เช่น Augmented Reality เป็นเทคโนโลยีที่สร้างภาพเสมือนผสมผสานภาพจริง ทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ในอนาคตอันใกล้เราอาจจะใส่แว่นตาเล่นเกมสโคมพิวเตอร์อยู่สถานที่ใดก็ได้ในโลก จากนโยบายของภาครัฐในประเทศไทยเรื่อง Thailand 4.0 จะมุ่งเน้นให้ประเทศไทยพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลลงไปยังภาครัฐและเอกชน ให้ดำเนินกิจการสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้นสาขานี้จะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในไทยและต่างประเทศ โดยมีรายได้ประมาณ 3.5 ล้านบาทต่อปีในประเทศสหรัฐอเมริกา และมีอัตราการขยายตัวประมาณ 17%

8. Computer System Analyst (นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์) สายอาชีพนี้ก็เช่นกัน มีความต้องการในตลาดแรงงานสูงต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานับ 10 ปี ลักษณะงานก็คือ เข้าไปศึกษาระบบการทำงานของหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงการทำงาน หรือการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพสูงสุด บุคลากรที่จะเรียนในสายอาชีพนี้จะต้องมีทักษะในด้านการสื่อสารและการวิเคราะห์เป็นอย่างดี สามารถนำเอาเทคโนโลยีในปัจจุบันมาประยุกต์ใช้ในการทำงานให้เกิดประสิทธิผล นอกจากนี้ยังต้องมีความสามารถในการออกแบบโปรแกรมและประสานงานกับ นักพัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อผลิตผลงานที่มีคุณภาพ และสอดคล้องกับการทำงานของธุรกิจ สายอาชีพนี้มีรายได้ประมาณ 2.8 ล้านบาทต่อปี และมีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ 21%

9. Speech Pathologist (นักแก้ไขการพูด) คือสายอาชีพสำหรับผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวินิจฉัย การบำบัดรักษา และฟื้นฟูผู้ป่วยที่มีความผิดปกติทางภาษาและการพูด เช่น พูดไม่ได้ พูดไม่ชัด เสียงผิดปกติ

สายอาชีพนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีรายได้ประมาณ 2.5 ล้านบาทต่อปี และมีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ 21% เช่นกัน

10. Actuary (นักคณิตศาสตร์ประกันภัย) สายอาชีพนี้ได้อธิบายรายละเอียดไว้ข้างต้นบทความนี้แล้วว่าลักษณะงานเป็นอย่างไร ในยุคนี้ก็ยังคงเป็นหนึ่งในสายอาชีพที่มีความต้องการสูงอยู่ โดยมีรายได้ประมาณ 2.5 ล้านบาทต่อปี และมีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ 21% เช่นกัน

ถ้าท่านได้ศึกษาข้อมูลมาถึงช่วงสุดท้ายนี้ ท่านจะพบว่าสายอาชีพใหม่ๆ ที่น่าสนใจเกิดขึ้นมากมาย หากท่านเลือกเรียนในสายอาชีพที่มีความต้องการของตลาดสูง ย่อมเป็นตัวบ่งชี้ว่าท่านจะมีหน้าที่การทำงานที่ดี รายได้ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถสร้างคุณค่าให้กับครอบครัวและสังคมได้ สุดท้ายนี้ท่านผู้อ่านหลายท่านที่สนใจ อาจจะไม่ทราบว่าสายอาชีพดังกล่าวสามารถเรียนต่อได้ โดยคณะสถิติประยุกต์ นิด้า <http://as.nida.ac.th/gsas/> เป็นหนึ่งในหลายมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอน ป.โท ในสายอาชีพข้างต้น ถึง 7 สาขาวิชา คือ Data Science, Business Analytics and Intelligence, Statistics, Information Security Analyst, Software Engineer, Computer System Analyst, และ Actuarial Sciences and Risk Management ซึ่งจัดได้ว่าเป็นคณะที่มีการเรียนการสอนในสายอาชีพยอดนิยมดังกล่าว อยู่ในคณะเดียวกัน ก่อให้เกิดการบูรณาการด้านการศึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้ที่จะไปประกอบอาชีพในสายอาชีพดังกล่าวต่อไปได้อย่างประสบความสำเร็จ อนาคตของท่านขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเรียนต่อของท่านในวันนี้ ว่ามันจะสร้างโอกาสในการประสบความสำเร็จให้ท่านมากน้อยแค่ไหน

นอกจากอาชีพข้างต้นแล้วยังมีกลุ่มอาชีพจากข้อมูลที่ถูกสำรวจผ่านแบบสำรวจทางสังคมออนไลน์ หรือ Social Network อาชีพเหล่านี้ที่คนในสังคมอีก 10 ปีข้างหน้าคิดว่าจะมาแรง มีดังนี้

อันดับหนึ่ง “นักการตลาดออนไลน์”

ทุกวันนี้ผู้คนใช้โทรศัพท์มือถือเช็คข้อมูลข่าวสารกันแทบจะทุกวินาที แน่นนอนที่สุดว่าสิ่งที่เราเช็คข้อมูลที่เรารู้ มันไม่ได้ฟรีเสมอไป สิ่งติดตามมากับข้อมูลก็คือ โฆษณา ที่นักการตลาดออนไลน์เป็นผู้ออกแบบผลิตโฆษณาแบบเนียน ๆ ทำให้เราต้องควักเงินซื้อสินค้า หรือบริการที่นักการตลาดต้องการสื่อสารให้ผู้รับข้อมูลได้รับรู้ถึงเรื่องราวของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อาชีพในอนาคตที่น่าสนใจคงหนีไม่พ้น นักการตลาดออนไลน์ ใครเก่งมีฝีมือจริง รับรองไม่ตกงาน

อันดับที่สอง “นักเขียน Application”

ถ้าในอดีตนักเขียนเว็บไซต์ ออกแบบเว็บไซต์คงเป็นที่นิยม แต่ในปัจจุบัน และอนาคตอาชีพที่จะมาแรงคงหนีไม่พ้นนักออกแบบ เขียนโปรแกรม Application บนมือถือ Smart Phone เนื่องจากผู้คนในยุคข้อมูล

ข่าวสารต้องการเสพข้อมูลที่ดูง่าย มีการจัดหมวดหมู่อย่างเป็นระเบียบ ค้นหาง่าย อ่านง่าย สบายตา หรือแม้แต่ Application ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งในอนาคตอันใกล้

อันดับที่สาม “เจ้าของ Start Up”

กิจกรรมที่มาแรงในยุคนี้ไม่มีใครปฏิเสธว่าเหล่า Start Up นั้นเป็นที่นิยมกันมาก วัยรุ่นหลายคนมีฝันใหญ่อยากประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อย เป็นอายุน้อยร้อยล้าน ต่างก็ตบเท้าเข้ามาลองเชิงทำธุรกิจ Start Up และแน่นอนที่สุดว่าเทรนด์ของ Start Up เพิ่งจะเริ่มตันเท่านั้นเอง ใครมีไอเดียดี ๆ อย่าเก็บเอาไว้ ลองเอามันออกมาสร้างฝันให้เป็นจริง ถ้าทำสำเร็จรับรองรวย !

อันดับที่สี่ “นักบริหารความสัมพันธ์”

อาชีพนี้ออกจะแปลกเสียหน่อย แต่รับรองว่าทำเงินจริงจิง ในยุคนี้คนเรามักจะขัดแย้งกันบ่อยจากการโพสต์ต่อกันไปมาบนสื่อออนไลน์ต่าง ๆ บางครั้งกระทบกับสินค้า หรือบริการของบริษัทใหญ่ ๆ แต่ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร เนื่องจากหากบริษัทเหล่านั้นชี้แจงด้วยตนเองอาจทำให้คนที่รับข้อมูลรู้สึกไม่เชื่อถือ ทำให้เกิดอาชีพใหม่ขึ้นมา นักบริหารความสัมพันธ์ โดยคนกลุ่มนี้อาจเป็นบล็อกเกอร์ หรือ Influencer เก่ง ๆ ที่มีคนติดตามอยู่เยอะ เวลาโพสต์อะไรไปก็จะมีน้ำหนักรมากกว่าที่เจ้าของผลิตภัณฑ์เป็นผู้โพสต์เอง ใครทำให้คนเชื่อถือหรือติดตามได้ รับรองทำเงินได้แน่นอน

อันดับที่ห้า “กูรูออนไลน์”

อาชีพทำเงินอีกอาชีพก็คือ กูรูออนไลน์ เพราะในยุคนี้เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ข้อมูลเป็นเรื่องที่ใคร ๆ ก็เข้าถึงได้ แต่ข้อมูลดิบ ๆ ที่ไม่ได้ผ่านการคิดวิเคราะห์แยกแยะออกเป็นส่วน ๆ หรือไม่ได้ผ่านการย่อยให้เข้าใจง่าย ๆ ก็จะไม่ได้รับความนิยม สำหรับคนที่คิดจะพัฒนาตัวเอง มักจะเลือกอ่านข้อมูลที่ถูกลอยมาเป็นอย่างดี เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน นั่นจึงเกิดอาชีพใหม่ คือ กูรูออนไลน์ อย่าง Plearn เพลิน by Krungsri GURU ที่คอยให้คำวิเคราะห์ คิด แนะนำ ชี้ทางให้กับมือใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการลงทุน ไปจนถึงการตกแต่งบ้าน แต่งหน้าทาปาก ทำสวย ทำหล่อ ลงทุน ออกกำลังกาย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำเงินได้ ถ้าเรารู้จริง เป็นของจริง รับรองว่ามันจะทำเงินให้กับคุณอย่างคาดไม่ถึง

อันดับที่หก “นักการตลาดอสังหาริมทรัพย์”

อีกเมกะเทรนด์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในบ้านเราก็คือ รถไฟฟ้าสายสีต่าง ๆ จะกำเนิดเกิดขึ้นอย่างมากมาย และรวดเร็ว ทำให้มีการพลิกหน้าดินใหม่ ๆ เพิ่มก่อสร้างคอนโดมิเนียมริมรถไฟฟ้า ติดสถานีรถไฟฟ้า และแน่นอนที่สุดว่ามีของจะขายมากมายขนาดนี้ก็ต้องการนักการตลาดมาโปรโมทสินค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งอสังหาฯ ประเภทคอนโดมิเนียม ใครทำตลาดเก่ง ๆ รับรองเงินเดือนสูงลิ่ว มีการดึงตัวกันไปมา และจะกลายเป็นมนุษย์ทองคำอย่างไม่ต้องสงสัย

อันดับที่เจ็ด “ผู้ดูแลเครือข่ายระบบคอมพิวเตอร์”

อาชีพนี้จะคอยสนับสนุน หรือ Support ทุกอาชีพที่เกี่ยวข้องกับตลาดออนไลน์ สื่อออนไลน์ Social Media รูปแบบต่าง ๆ ที่บริษัทใหญ่ ๆ จะใช้โฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าของตนเอง ตลอดจนข้อมูลในลักษณะของ Big Data ที่บริษัทใหญ่ ๆ ต้องใช้ในการวิเคราะห์ความเป็นไปของกิจการ ดังนั้นผู้ดูแลเครือข่ายระบบคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่จึงมีความจำเป็นสูง ใครเก่งด้านนี้เตรียมตัวไว้ได้เลย

ข้อสรุปของอาชีพทั้งหมดนั้นเป็นเพียงแนวทาง หรือแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หากคนรับรู้ข้อมูลข่าวสารกันมาก ๆ และหันไปทำอาชีพคล้ายกันไปหมด อาชีพเหล่านั้นก็อาจจะหมดเสน่ห์ และกลายเป็นอาชีพล้นตลาดเหมือนกับที่เคยเกิดกับอาชีพอื่น ๆ ก็เป็นไปได้ ทางที่ดีเราควรเรียนในสิ่งที่เรานัด เลือกรูปแบบอาชีพที่เหมาะสมกับเรา และสอดคล้องกับตลาด ก็จะประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอนที่สุด

10 อาชีพที่กำลังจะหายไป ถือเป็นฝันร้ายของมนุษย์เงินเดือน

1. คนขับรถ

มีประชากรไทยไม่น้อยเลยที่ประกอบอาชีพนี้ แต่ฝันร้ายคือ อาชีพของพวกเขาอาจจะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีแบบ 100% Elon Musk แห่ง TESLA เคยได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า ภายในอีก 2 ปี เทคโนโลยีของรถไร้คนขับจะพร้อมใช้งานแบบสมบูรณ์ และใช้เวลาอีกประมาณ 3 ปีข้างหน้าเพื่อผลักดันให้รัฐบาลยอมรับ

2. เกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ซึ่งมีประชากรของไทยสูงมาก ๆ หลัก 10 ล้านคนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ทว่าด้วยเทคโนโลยีของรถไถสมัยใหม่ที่อีกหน่อยจะวิ่งและดำเนินงานด้วยตัวเองได้โดยไม่ต้องใช้คน การเพาะปลูกที่ควบคุมด้วยระบบ Wireless จะเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้นเช่นกัน

3. ผู้ผลิตสิ่งพิมพ์/สำนักพิมพ์

พฤติกรรมการเสพข่าวของคนเราในวันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก สมัยก่อนต้องพึ่งข่าวจากหนังสือพิมพ์อย่างเดียว แต่สมัยนี้หลายคนไปใช้ Social Media แทน ทางด้านหนังสือ แม้ในประเทศไทยจะยังนิยมการอ่านหนังสือเป็นรูปเล่มอยู่ แต่เราก็เริ่มเห็นคนอ่าน E-Book มากขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน

4. พนักงานแคชเชียร์

บริษัทที่นำเทรนด์นี้คือ Amazon ผู้ดำเนินร้าน Amazon Go ซึ่งเป็นร้านสะดวกซื้อที่ไม่มีพนักงานแคชเชียร์เลยสักคนเดียว เพราะมีระบบจ่ายเงินอัตโนมัติเมื่อลูกค้าเดินออกจากร้าน โดยตัดเงินจากบัญชีที่ผูกไว้กับ Amazon เลย แม้ในประเทศไทยจะยังไม่มีร้านไหนล้ำแบบ Amazon Go แต่ซูเปอร์มาร์เก็ตหลายแห่งในไทยก็เริ่มมีเครื่องชำระเงินด้วยตัวเองแล้ว

5. ตัวแทนและนายหน้าการท่องเที่ยว

หน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพนี้คือ จองตั๋วเครื่องบินและจองที่พักโรงแรมให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งตอนนี้ก็โดน Skyscanner, Airbnb, Booking.com และแอปฯ อื่นๆ อีกมากมายเข้ามาแทนที่แล้ว

6. พนักงานสายการผลิตต่างๆ

พนักงานเหล่านี้จะทำงานในนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งตอนนี้เริ่มมีการใช้หุ่นยนต์เข้ามาทดแทนได้บางส่วนเรียบร้อยแล้ว

7. พนักงานเสิร์ฟอาหาร

ไม่น่าเชื่อว่าในอนาคตเราอาจจะเดินเข้าไปในร้านอาหารที่ไม่มีพนักงานเสิร์ฟอาหารเลย เพราะทุกอย่างถูกทำผ่าน Tablet ได้หมด และอาหารก็ถูกนำมาส่งที่โต๊ะโดยหุ่นยนต์ ในประเทศไทยนั้นแม้จะยังไม่มีหุ่นยนต์เสิร์ฟอาหาร แต่เราก็เริ่มเห็นนวัตกรรมการสั่งอาหารผ่าน Tablet ได้ในร้านอาหารบางร้านแล้ว

8. พนักงานธนาคาร

ในสมัยนี้ เราแทบไม่ต้องไปธนาคารเลย ยกเว้นว่าจะเป็นเรื่องสำคัญจริงๆ เท่านั้น ทุกวันนี้เรามีตัวช่วยอย่างแอปฯ มีสื่อที่ทำให้เราโอนเงิน จ่ายบิลได้อย่างง่ายดายโดยไม่ต้องผ่านเจ้าหน้าที่ธนาคาร

9. ทหารอากาศและทหาร

ในปัจจุบัน ในสนามรบเริ่มมีการใช้โดรนมากขึ้น ไม่ต้องเสียทรัพยากรคนไปโดยใช่เหตุ และยังมีความแม่นยำกว่าการใช้คนอีกด้วย

10. พนักงานก่อสร้าง

เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่จะหายไป เพราะเทคโนโลยีการผลิตโดยไม่ต้องใช้คนมีความก้าวหน้ามากขึ้นเรื่อยๆ อีกหน่อยเราอาจจะเห็นตึกที่ถูกสร้างโดยหุ่นยนต์ 100% เลยก็เป็นได้นะ

บรรณานุกรม

<https://www.krungsri.com/bank/th/plearn-plearn/popular-jobs-in-the-next-10-years.html>

<https://www.alux.com/jobs-gone-automation-ai/>

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อเรื่อง โลกกว้างทางอาชีพ

ชื่อกิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง พอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสอนโดยใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา					
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจ ง่าย					
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา					
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง					
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้					

ภาคผนวก ข

ตาราง 6 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนวอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม ทักษะของฉันทัน

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.04	0.60	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.20	0.75	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.20	0.73	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	3.81	0.81	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	3.75	0.84	มาก
6	กิจกรรม ทักษะของฉันทัน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตน เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.08	0.74	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.15	0.81	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	3.72	0.83	มาก
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	3.91	0.86	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง	3.95	0.81	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.11	0.76	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.25	0.84	มาก
	รวม	4.01	0.78	มาก

ตาราง 7 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.25	0.71	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.18	0.72	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.23	0.73	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	3.90	0.80	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.13	0.86	มาก
6	กิจกรรม บุคลิกภาพบอกอาชีพ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.15	0.86	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.26	0.70	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.04	0.82	มาก
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	4.07	0.79	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง	4.20	0.77	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.29	0.81	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.24	0.85	มาก
	รวม	4.16	0.79	มาก

ตาราง 8 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.33	0.68	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.14	0.69	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.20	0.69	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา	4.03	0.71	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.14	0.88	มาก
6	กิจกรรม คุยเฟื่องเรื่องอาชีพ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.15	0.76	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.26	0.72	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.08	0.73	มาก
9	ใบบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	4.08	0.77	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากกากระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง	4.26	0.77	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.06	0.82	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.25	0.77	มาก
	รวม	4.17	0.75	มาก

ตาราง 9 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.29	0.70	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.12	0.76	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.12	0.72	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	4.11	0.69	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.16	0.77	มาก
6	กิจกรรม ทางเดินแห่งฝัน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.20	0.73	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.18	0.78	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.09	0.78	มาก
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	4.14	0.73	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง	4.27	0.68	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.15	0.81	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.34	0.70	มาก
	รวม	4.18	0.73	มาก

ตาราง 10 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.26	0.76	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.09	0.81	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.13	0.77	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	4.11	0.67	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.00	0.84	มาก
6	กิจกรรม เรียนสายอาชีพไว้ใจเลย มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.18	0.81	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.25	0.78	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.06	0.85	มาก
9	ใบบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	4.12	0.68	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง	4.22	0.80	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.18	0.76	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.24	0.82	มาก
	รวม	4.16	0.78	มาก

ตาราง 11 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.32	0.68	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.13	0.67	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียนให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.14	0.75	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	4.04	0.80	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น	4.03	0.79	มาก
6	กิจกรรม สถานศึกษาน่าสนใจ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.22	0.89	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.14	0.80	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	3.95	0.81	มาก
9	ใบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	4.18	0.72	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียนอย่างแท้จริง	4.18	0.72	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.27	0.71	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.25	0.75	มาก
	รวม	4.16	0.76	มาก

ตาราง 12 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม อาชีพในอาเซียน

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.41	0.62	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.23	0.64	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.17	0.72	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	4.02	0.67	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.13	0.73	มาก
6	กิจกรรม อาชีพในอาเซียน มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.24	0.76	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบาง อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.22	0.80	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.18	0.74	มาก
9	ใบบางที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	4.09	0.77	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง	4.18	0.74	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.30	0.67	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.44	0.65	มาก
	รวม	4.21	0.70	มาก

ตาราง 13 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนแนะแนวอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง

ข้อ	รายการกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทาง ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.43	0.61	มาก
2	เนื้อหาในกิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีวิธีการเรียนนั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.23	0.67	มาก
3	เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน ให้มีแนวทางในการปฏิบัติตนที่นำไปสู่ความสำเร็จ	4.26	0.67	มาก
4	เวลาที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนและเนื้อหา	4.15	0.76	มาก
5	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.29	0.71	มาก
6	กิจกรรม อาชีพใหม่มาแรง มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.31	0.63	มาก
7	ข้อความในใบความรู้ ใบบงาน อ่านง่าย คำสั่งชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.19	0.74	มาก
8	สื่อต่างๆที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.16	0.81	มาก
9	ใบบงานที่ให้นักเรียนทำไม่ยากเกินไป และสามารถทำได้ทันเวลา	4.25	0.71	มาก
10	การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดจากภาระทำของนักเรียน อย่างแท้จริง	4.27	0.69	มาก
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.32	0.63	มาก
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้	4.46	0.66	มาก
	รวม	4.27	0.69	มาก

ภาคผนวก ค

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายธนา ส้ารวมจิตร
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 5 มิถุนายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดสุรินทร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 84 หมู่ที่ 8 ตำบลตาเมียง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์
การศึกษา	
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2545	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาจิตวิทยาบริการให้คำปรึกษาและแนะแนว มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เลขที่ 120 หมู่ที่ 1 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครู

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายณัฐพงศ์ ลามี
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 11 มิถุนายน 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 219 หมู่ที่ 5 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
การศึกษา	
พ.ศ. 2546	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2552	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ การศึกษาศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2555	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เลขที่ 120 หมู่ที่ 1 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายสุรศักดิ์ สมิตรรัมย์
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 6 กรกฎาคม 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 198 หมู่ที่ 3 ตำบลสำโรง อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์
การศึกษา	
พ.ศ. 2542	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2546	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เลขที่ 120 หมู่ที่ 1 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวนงลักษณ์ ปาจودی
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดมหาสารคาม
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 45 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองคู อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
การศึกษา	
พ.ศ. 2552	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนนาดูนประชาสรรค์ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2557	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอก วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโนนเจริญพิทยาคม เลขที่ 120 หมู่ที่ 1 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครูผู้ช่วย